

MAGYAR KÖZLÖNY

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG HIVATALOS LAPJA

Budapest,
2008. december 3.,
szerda

170. szám

Ára: 1540,- Ft

TARTALOMJEGYZÉK

Oldal

2008: LXXVII. tv.	Az Európai Unió, az Európai Közösség, a Svájci Államszövetség és a Liechtensteini Hercegség között az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásról szóló megállapodáshoz való csatlakozásról szóló Jegyzőkönyv kihirdetéséről	20552
45/2008. (XII. 3.) EüM r.	Egyes, a gyógyszerrendeléssel kapcsolatos miniszteri rendeletek módosításáról	20560
46/2008. (XII. 3.) EüM r.	A gyógyszerrendeléshez használandó számítógépes program minősítésének szabályairól szóló 53/2007. (XII. 7.) EüM rendelet módosításáról	20561
27/2008. (XII. 3.) KvVM–EüM e. r.	A környezeti zaj- és rezgésterhelési határértékek megállapításáról .	20570
17/2008. (XII. 3.) SZMM r.	Az egyéni védőeszközök megfelelőségét tanúsító, ellenőrző szervezetek kijelölésének és bejelentésének részletes szabályairól . . .	20575
18/2008. (XII. 3.) SZMM r.	Az egyéni védőeszközök követelményeiről és megfelelőségének tanúsításáról	20582
147/2008. (XII. 3.) AB h.	Az Alkotmánybíróság határozata	20599
148/2008. (XII. 3.) AB h.	Az Alkotmánybíróság határozata	20602
149/2008. (XII. 3.) AB h.	Az Alkotmánybíróság határozata	20604
150/2008. (XII. 3.) AB h.	Az Alkotmánybíróság határozata	20606
151/2008. (XII. 3.) AB h.	Az Alkotmánybíróság határozata	20607
123/2008. (XII. 3.) OGY h.	Az Országgyűlés bizottságainak létrehozásáról, tisztségviselőinek és tagjainak megválasztásáról szóló 14/2006. (V. 31.) OGY határozat módosításáról	20609
124/2008. (XII. 3.) OGY h.	A Magyar Honvédség önkéntes tartalékos rendszerének felülvizsgálatáról szóló 80/2008. (VI. 13.) OGY határozat alapján elvégzett vizsgálat elfogadásáról és a kapcsolódó feladatokról	20609
125/2008. (XII. 3.) OGY h.	A Magyar Köztársaság polgárai személyes adatainak biztonságát, valamint egyes állami szerveket, közszereplőket érintő információszerzési, vagy más néven „árnyék-titkosszolgálati” botrány körülményeit és az ügy kezelésének anomáliáit vizsgáló bizottság létrehozásáról	20609
243/2008. (XII. 3.) KE h.	Pénzügyőr dandártábornok szolgálati viszonyának megszűnéséről és nyugállományba helyezéséről	20612
244/2008. (XII. 3.) KE h.	Kitüntetés viselésének engedélyezéséről	20612
245/2008. (XII. 3.) KE h.	Kitüntetés adományozásáról	20613

II. Törvények

2008. évi LXXVII. törvény

**az Európai Unió, az Európai Közösség,
a Svájci Államszövetség és a Liechtensteini Hercegség
között az Európai Közösség
és a Svájci Államszövetség közötti,
a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok
végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére
irányuló társulásról szóló megállapodáshoz való
csatlakozásról szóló Jegyzőkönyv kihirdetéséről***

1. § Az Országgyűlés e törvénnyel felhatalmazást ad az Európai Unió, az Európai Közösség, a Svájci Államszövetség és a Liechtensteini Hercegség között az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásról szóló megállapodáshoz való csatlakozásról szóló Jegyzőkönyv (a továbbiakban: Jegyzőkönyv) kötelező hatályának elismerésére.

2. § Az Országgyűlés a Jegyzőkönyvet e törvénnyel kihirdeti.

3. § A Jegyzőkönyv hiteles magyar nyelvű szövege a következő:

**„Jegyzőkönyv az Európai Unió, az Európai Közösség,
a Svájci Államszövetség és a Liechtensteini Hercegség
között az Európai Közösség és a Svájci
Államszövetség közötti, a Svájci Államszövetségnek
a schengeni vívmányok végrehajtására,
alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásról
szóló megállapodáshoz való csatlakozásról**

Az Európai Unió
és
az Európai Közösség
és
a Svájci Államszövetség
és
a Liechtensteini Hercegség,
a továbbiakban: a Szerződő Felek,

tekintettel az európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló, 2004. október 26-án aláírt megállapodásra (a továbbiakban: a társulási megállapodás),

emlékeztetve arra, hogy annak 16. cikke lehetővé teszi, hogy a Liechtensteini Hercegség a társulási megállapodáshoz jegyzőkönyv útján csatlakozzon,

figyelembe véve a Liechtensteini Hercegség földrajzi helyzetét,

figyelembe véve a Liechtensteini Hercegség és a Svájci Államszövetség között fennálló szoros kapcsolatokat, amelyek a Liechtensteini Hercegség és a Svájci Államszövetség közötti belső határellenőrzések nélküli térségben jutnak kifejezésre,

figyelembe véve a Liechtensteini Hercegség óhaját, hogy valamennyi schengeni országgal határellenőrzések nélküli térséget alakítson ki, illetve tartson fenn, és ezért a schengeni vívmányokhoz társuljon,

mivel az Európai Unió Tanácsának az Izlandi Köztársasággal és a Norvég Királysággal 1999. május 18-án kötött megállapodása révén ez utóbbi két állam társult a schengeni vívmányok végrehajtásához, alkalmazásához és fejlesztéséhez,

mivel kívánatos, hogy a Liechtensteini Hercegség Izlanddal, Norvégiával és Svájjal egyenlő feltételekkel társuljon a schengeni vívmányok végrehajtásához, alkalmazásához és fejlesztéséhez,

mivel az Európai Unió, az Európai Közösség, a Svájci Államszövetség és a Liechtensteini Hercegség között olyan jegyzőkönyvet kell kötni, amely egyrészről az Európai Unió Tanácsa, másrészről Izland és Norvégia, valamint Svájc között létrejött megállapodásban meghatározott jogokhoz és kötelezettségekhez hasonló jogokról és kötelezettségekről rendelkezik Liechtenstein számára,

mivel az Európai Unióról szóló szerződéshez, valamint az Európai Közösséget létrehozó szerződéshez csatolt, Dánia helyzetéről szóló jegyzőkönyv értelmében az Európai Közösséget létrehozó szerződés IV. címének rendelkezései, valamint az e cím alapján elfogadott jogi aktusok nem alkalmazhatók a Dán Királyságra, továbbá mivel az említett cím alkalmazásában a schengeni vívmányok fejlesztésére irányuló azon határozatok, amelyeket Dánia átültetett nemzeti jogába, csak nemzetközi jogi kötelezettségeket keletkeztethetnek Dánia és a többi tagállam között,

mivel az Európai Unióról szóló szerződéshez, valamint az Európai Közösséget létrehozó szerződéshez csatolt, a schengeni vívmányoknak az Európai Unió keretébe történő beillesztéséről szóló jegyzőkönyv alapján meghozott határozatokkal összhangban Írország, valamint Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága részt vesz a schengeni vívmányok egyes rendelkezéseiben,

mivel biztosítani kell, hogy azok az államok, amelyekkel az Európai Unió társulást hozott létre a schengeni vívmányok végrehajtása, alkalmazása és fejlesztése érdekében, e vívmányokat egymás közötti kapcsolataikban is alkalmazzák,

* A törvényt az Országgyűlés a 2008. november 17-i ülésnapján fogadta el.

mivel a schengeni vívmányok megfelelő érvényesülése megkívánja e jegyzőkönyv egyidejű alkalmazását azon megállapodásokkal, amelyek a schengeni vívmányok végrehajtásához, alkalmazásához és fejlesztéséhez társult vagy abban részt vevő különböző felek között – egymás közötti kapcsolataik szabályozása céljából – fennállnak,

tekintettel a Liechtensteini Hercegségnek az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a tagállamban vagy Svájcban benyújtott menedékjog iránti kérelem megvizsgálásáért felelős állam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról szóló megállapodáshoz való csatlakozásáról szóló jegyzőkönyvre,

szem előtt tartva a schengeni vívmányok és – a tagállamok egyikében benyújtott menedékjog iránti kérelem megvizsgálásáért felelős állam meghatározására vonatkozó feltételeket és eljárási szabályokat megállapító, valamint az „Eurodac” rendszert létrehozó – közösségi vívmányok közötti kapcsolatot,

mivel a kapcsolat megköveteli a schengeni vívmányoknak a tagállamok egyikében benyújtott menedékjog iránti kérelem megvizsgálásáért felelős állam meghatározására vonatkozó feltételeket és eljárási szabályokat megállapító, valamint az „Eurodac” rendszert létrehozó közösségi vívmányokkal történő egyidejű alkalmazását,

a következőkben állapodtak meg:

1. cikk

Az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodás (a továbbiakban: a társulási megállapodás) 16. cikkével összhangban a Liechtensteini Hercegség (a továbbiakban: Liechtenstein) az e jegyzőkönyvben meghatározott feltételekkel csatlakozik a társulási megállapodáshoz.

E csatlakozás – az itt meghatározott szabályokkal és eljárásokkal összhangban – a Szerződő Felek között kölcsönös jogokat és kötelezettségeket teremt.

2. cikk

(1) Liechtenstein végrehajtja és alkalmazza a schengeni vívmányoknak az Európai Unió tagállamaira vonatkozó, a társulási megállapodás A és B mellékletében felsorolt rendelkezéseit, az említett mellékletekben foglalt feltételekkel.

(2) Liechtenstein végrehajtja és alkalmazza továbbá az Európai Unió és az Európai Közösség e jegyzőkönyv mellékletében felsorolt jogi aktusainak azon rendelkezéseit, amelyek a schengeni vívmányok rendelkezéseinek helyébe léptek, vagy azokat továbbfejlesztették.

(3) Liechtenstein – az 5. cikk sérelme nélkül – elfogadja, végrehajtja és alkalmazza az Európai Unió és az Európai Közösség által hozott, a schengeni vívmányok rendelkezéseit módosító vagy továbbfejlesztő azon jogi aktusokat és intézkedéseket is, amelyekre – e jegyzőkönyvvel összefüggésben – a társulási megállapodásban meghatározott eljárásokat alkalmazták.

3. cikk

Liechtensteinre alkalmazni kell a társulási megállapodás 3. cikkének (1)–(4) bekezdésében, a 4–6., 8–10. cikkben, a 11. cikk (2), (3) és (4) bekezdésében, valamint a 13. cikkben foglalt jogokat és kötelezettségeket.

4. cikk

A társulási megállapodás 3. cikke által létrehozott vegyes bizottság elnöki tisztét szakértői szinten az Európai Unió képviselője tölti be. Magas rangú tisztviselői és miniszteri szinten az elnöki tisztet felváltva, hathónapos időszakonként az Európai Unió képviselője és Liechtenstein vagy Svájc kormányának képviselője tölti be.

5. cikk

(1) A 2. cikkben említett ügyekkel kapcsolatos új jogi aktusok vagy intézkedések elfogadását az Európai Unió illetékes intézményeinek tartják fenn. E cikk (2) bekezdésére is figyelemmel az ilyen jogi aktusok vagy intézkedések az Európai Unió, az Európai Közösség és érintett tagállamok, illetve Liechtenstein vonatkozásában egyidejűleg lépnek hatályba, kivéve, ha e jogi aktusok vagy intézkedések kifejezetten ettől eltérően rendelkeznek. Ezzel összefüggésben megfelelően figyelembe kell venni a Liechtenstein által a vegyes bizottságban megjelölt azon időt, amely saját alkotmányos követelményeinek teljesítéséhez szükséges.

(2) a) Az (1) bekezdésben említett olyan jogi aktusok vagy intézkedések elfogadásáról, amelyekre az e jegyzőkönyvben meghatározott eljárásokat alkalmazták, az Európai Unió Tanácsa (Tanács) haladéktalanul értesíti Liechtensteint. Liechtenstein önállóan határoz azok tartalmának elfogadásáról és belső jogrendjébe történő átültetésükről. E határozatokról – az érintett jogi aktusok vagy intézkedések elfogadását követő harminc napon belül – értesíti a Tanácsot és az Európai Közösségek Bizottságát (Bizottság).

b) Amennyiben egy ilyen jogi aktus vagy intézkedés tartalma Liechtenstein számára csak alkotmányos követelmények teljesítését követően válhat kötelezővé, Liechtenstein az értesítéssel egyidejűleg tájékoztatja erről a Tanácsot és a Bizottságot. Liechtenstein haladéktalanul

írásban tájékoztatja a Tanácsot és a Bizottságot az alkotmányos követelmények teljesítéséről. Amennyiben nem kötelező népszavazást tartani, az értesítést legkésőbb a népszavazásra megállapított határidő elteltét követő 30 napon belül meg kell tenni. Népszavazás tartása esetén Liechtenstein 18 hónapon belül teheti meg az értesítést, amely határidő a Tanács értesítésének időpontjában kezdődik. A jogi aktus vagy intézkedés Liechtenstein számára megállapított hatálybalépésének időpontjától az alkotmányos követelmények teljesítéséről szóló értesítésig Liechtenstein – amennyiben lehetséges – ideiglenesen alkalmazza az ilyen jogi aktust vagy intézkedést.

Amennyiben Liechtenstein nem tudja ideiglenesen alkalmazni a szóban forgó jogi aktust vagy intézkedést, és ez zavart okoz a schengeni együttműködésben, a vegyes bizottság megvizsgálja a kialakult helyzetet. Az Európai Unió és az Európai Közösség Liechtensteinre vonatkozóan arányos és szükséges intézkedéseket hozhat annak érdekében, hogy biztosítsa a schengeni együttműködés zökkenőmentes működését.

(3) A (2) bekezdésben említett jogi aktusok és intézkedések Liechtenstein általi elfogadása jogokat és kötelezettségeket keletkeztet egyrészt Liechtenstein, másrészt az Európai Unió, az Európai Közösség és a jogi aktusokkal és intézkedésekkel kötelezett tagállamok, valamint Svájc között.

(4) Abban az esetben, ha:

a) Liechtenstein olyan határozatról értesít, hogy nem fogadja el a (2) bekezdésben említett olyan jogi aktus vagy intézkedés tartalmát, amelyre az e jegyzőkönyvben megállapított eljárást alkalmazták; vagy

b) Liechtenstein a (2) bekezdés a) pontjában vagy az 5. cikk a) pontjában említett harmincnapos határidőn belül nem küld értesítést; vagy

c) Liechtenstein a népszavazásra megállapított határidő elteltét követő legkésőbb 30 napon belül vagy népszavazás esetén a (2) bekezdés b) pontjában megállapított 18 hónapos határidőn belül nem küld értesítést, vagy ugyanezen pontnak megfelelően az érintett jogi aktus vagy intézkedés hatálybalépésére meghatározott időponttól kezdődően nem ír elő ideiglenes alkalmazást, e jegyzőkönyvet megszűntnek kell tekinteni, kivéve, ha a vegyes bizottság – a jegyzőkönyv fenntartása módjainak gondos vizsgálatát követően – kilencven napon belül másfépp határoz. E jegyzőkönyv megszüntetése a kilencvennapos időtartam lejártától számított három hónap elteltével lép hatályba.

(5) a) Amennyiben egy új jogi aktus vagy intézkedés rendelkezései értelmében a tagállamok nem köthetik a Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló egyezmény 51. cikkében meghatározott feltételekhez a bűnügyi jogsegély iránti megkereséseket vagy a házkutatásra és/vagy bizonyítási eszközök lefoglalására irányuló határozatok elismerését, Liechtenstein a (2) bekezdés a) pontjában említett harmincnapos határidőn belül értesítheti a

Tanácsot és a Bizottságot, hogy nem fogadja el és nem ülteti át ezeket a rendelkezéseket a saját belső jogrendjébe, amennyiben azok a közvetlen adózás területén elkövetett bűncselekmények felderítésére irányuló nyomozással és büntetőeljárással kapcsolatos házkutatás vagy lefoglalás iránti megkeresésekre, illetve határozatokra vonatkoznak, amennyiben ezeket Liechtensteinben követték el, és ezek a cselekmények a liechtensteini jog szerint nem sújthatók szabadságvesztéssel. Ebben az esetben e jegyzőkönyv – a (4) bekezdés rendelkezéseivel ellentétben – nem szűnik meg.

b) Valamely tagja kérésére a vegyes bizottság legkésőbb a kérést követő két hónapon belül összeül és – figyelembe véve a nemzetközi szinten bekövetkezett fejleményeket – megvitatja az a) pont szerinti értesítés után előállt helyzetet.

Amint a vegyes bizottság egyhangúlag megállapodott, hogy az új jogi aktus vagy intézkedés érintett rendelkezéseit Liechtenstein teljes körűen elfogadja és átülteti, a (2) bekezdés b) pontját, valamint a (3) és (4) bekezdést alkalmazni kell. A (2) bekezdés b) pontjának első mondatában említett tájékoztatást a vegyes bizottságban létrejött megállapodást követő harminc napon belül kell megtenni.

6. cikk

A Schengeni Információs Rendszerrel és a Vízuminformációs Rendszerrel kapcsolatos kötelezettsége teljesítése során Liechtenstein használhatja Svájc technikai infrastruktúráját az ezekhez a rendszerekhez való hozzáférés érdekében.

7. cikk

Az e jegyzőkönyv végrehajtása során felmerülő igazgatási költségek tekintetében Liechtenstein az Európai Unión belüli inflációs rátára tekintettel évente kiigazított, a 8 100 000 EUR 0,071%-ának megfelelő összeggel járul hozzá évente az Európai Unió általános költségvetéséhez.

8. cikk

(1) E jegyzőkönyv nem érinti az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodást vagy az Európai Közösség és Liechtenstein között létrejött bármely más megállapodást.

(2) E jegyzőkönyv nem érinti az egyrészt Liechtenstein, másrészt egy vagy több tagállam közötti megállapodásokat, amennyiben azok e jegyzőkönyvvel összhangban vannak. Amennyiben a megállapodások nincsenek e jegyzőkönyvvel összhangban, az utóbbit kell irányadónak tekinteni.

(3) E jegyzőkönyv semmilyen tekintetben nem érinti az Európai Közösség által Liechtensteinnel a jövőben kötendő megállapodásokat, az egyrészről az Európai Közösség és tagállamai, másrészről Liechtenstein között a jövőben kötendő megállapodásokat, valamint az Európai Unióról szóló szerződés 24. és 38. cikke alapján kötendő megállapodásokat.

(4) E jegyzőkönyv nem érinti a Liechtenstein és Svájc közötti megállapodásokat, amennyiben azok e jegyzőkönyvvel összhangban vannak. Amennyiben a megállapodások nincsenek e jegyzőkönyvvel összhangban, az utóbbi kell irányadónak tekinteni.

9. cikk

(1) E jegyzőkönyv egy hónappal az után lép hatályba, hogy a Tanács főtitkára letétmentési minőségben megállapította, hogy a jegyzőkönyv kötelező jellegére vonatkozóan a felek által vagy nevében adott beleegyezés kifejezését érintő minden formális követelmény teljesült.

(2) E jegyzőkönyv 1. és 4. cikkét, valamint 5. cikke (2) bekezdése a) pontjának első mondatát, továbbá a társulási megállapodás 3. cikkének (1)–(4) bekezdésében, valamint 4–6. cikkében foglalt jogokat és kötelezettségeket Liechtensteinre e jegyzőkönyv aláírásának időpontjától ideiglenesen alkalmazni kell.

(3) Az e jegyzőkönyv aláírása után, de annak hatálybalépése előtt elfogadott jogi aktusok vagy intézkedések vonatkozásában az 5. cikk (2) bekezdése a) pontjának utolsó mondatában említett harmincnapos időtartam e jegyzőkönyv hatálybalépésének napján kezdődik.

10. cikk

(1) A 2. cikkben említett rendelkezéseket Liechtensteinre vonatkozóan a Tanács által – a 2. cikkben említett valamennyi rendelkezést teljes körűen alkalmazó tagállamok kormányait képviselő tagjai által a vegyes bizottsággal folytatott konzultációt követően hozott egyhangú határozatával – meghatározott időponttól kell alkalmazni, miután a Tanács meggyőződött arról, hogy Liechtenstein eleget tett a vonatkozó rendelkezések végrehajtásával kapcsolatos előfeltételeknek.

A Tanácsnak Írország, valamint Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága kormányát képviselő tagjai részt vesznek e határozat meghozatalában, amennyiben az a schengeni vívmányok olyan rendelkezéseire és azokon alapuló vagy azokkal kapcsolatos olyan jogi aktusokra vonatkozik, amelyekben e tagállamok részt vesznek.

A Tanácsnak azon tagállamok kormányait képviselő tagjai, akik csatlakozási szerződésükkel összhangban a 2. cikkben említett rendelkezéseknek csak egy részét alkalmazzák, részt vesznek e határozat meghozatalában,

amennyiben az a schengeni vívmányok tagállamukban már alkalmazandó rendelkezéseivel kapcsolatos.

(2) Az (1) bekezdésben említett rendelkezések végrehajtása jogokat és kötelezettségeket keletkeztet egyrészről Svájc és Liechtenstein, másrészről Liechtenstein és – az esettől függően – az Európai Unió, az Európai Közösség és a tagállamok között, amennyiben e rendelkezések rájuk nézve kötelezőek.

(3) E jegyzőkönyv csak akkor alkalmazható, ha a társulási megállapodás 13. cikkében említett, Liechtenstein által megkötendő megállapodásokat egyaránt végrehajtják.

(4) Továbbá e jegyzőkönyv csak akkor alkalmazandó, ha a Liechtensteini Hercegségnek az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a tagállamban vagy Svájcban benyújtott menedékjog iránti kérelem megvizsgálásáért felelős állam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról szóló megállapodáshoz való csatlakozásáról szóló, az Európai Közösség, a Svájci Államszövetség és a Liechtensteini Hercegség közötti jegyzőkönyvet egyaránt végrehajtják.

11. cikk

(1) E jegyzőkönyvet felmondhatja Liechtenstein vagy Svájc, továbbá fel lehet mondani a Tanács tagjainak egyhangú határozatával is. A felmondásról értesíteni kell a letétmentést, amely hat hónappal az értesítést követően válik hatályossá.

(2) E jegyzőkönyv vagy a társulási megállapodás Svájc általi felmondása vagy a társulási megállapodás Svájc tekintetében történő megszűnése esetén a társulási megállapodás és e jegyzőkönyv az egyrészről az Európai Unió és az Európai Közösség, másrészről Liechtenstein között fennálló kapcsolatok tekintetében hatályban marad. Ilyen esetben a Tanács a Liechtensteinnel folytatott konzultációt követően dönt a szükséges intézkedésekről. Az intézkedések azonban csak akkor kötelezőek Liechtensteinre, ha Liechtenstein azokat elfogadja.

(3) E jegyzőkönyv akkor tekintendő megszüntnek, ha Liechtenstein megszünteti a társulási megállapodás 13. cikkében említett, Liechtenstein által kötött megállapodások egyikét vagy megszünteti a 10. cikk (4) bekezdésében említett jegyzőkönyvet.

12. cikk

E jegyzőkönyv három-három eredeti példányban készült angol, bolgár, cseh, dán, észt, finn, francia, görög, holland, lengyel, lett, litván, magyar, máltai, német, olasz, portugál, román, spanyol, svéd, szlovák és szlovén nyelven, amely szövegek mindegyike egyaránt hiteles.

A fentiek hitelül az alulírott meghatalmazottak e jegyzőkönyvet alább kézjegyükkel látták el.

Kelt Brüsszelben, 2008. február 28.

Melléklet

*a Liechtensteini Hercegségnek az Európai Unió,
az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti,
a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok
végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére
irányuló társulásáról szóló megállapodáshoz való
csatlakozásáról szóló jegyzőkönyvhöz*

A 2. cikk (2) bekezdésében említett, Liechtenstein által a 10. cikkel összhangban a Tanács által megállapított időponttól kezdődően alkalmazandó jogi aktusok:

– a Tanács 2004. október 26-i 2007/2004/EK rendelete az Európai Unió Tagállamai Külső Határain Való Operatív Együttműködési Igazgatásért Felelős Európai Ügynökség felállításáról (HL L 349., 2004.11.25., 1. o.);

– a Tanács 2004. december 13-i 2252/2004/EK rendelete a tagállamok által kiállított útlevélek és úti okmányok biztonsági jellemzőire és biometrikus elemeire vonatkozó előírásokról (HL L 385., 2004.12.29., 1. o.), a Bizottság 2005. február 28-i határozata a tagállamok által kiállított útlevélek és úti okmányok biztonsági jellemzőire és biometrikus elemeire vonatkozó előírások műszaki leírásainak megállapításáról (C(2005) 409 végleges), a Bizottság 2006. június 28-i határozata a tagállamok által kiállított útlevélek és úti okmányok biztonsági jellemzőire és biometrikus elemeire vonatkozó előírások műszaki leírásainak megállapításáról (C(2006) 2909 végleges);

– a Tanács 2005. február 24-i 2005/211/IB határozata néhány új funkciónak – többek között a terrorizmus elleni küzdelemnek – a Schengeni Információs Rendszerbe történő bevezetéséről (HL L 68., 2005.3.15., 44. o.);

– a Tanács 2005. október 12-i 2005/719/IB határozata a terrorizmus elleni küzdelem keretében a Schengeni Információs Rendszer egyes új funkcióinak bevezetéséről szóló 2005/211/IB határozat egyes rendelkezései alkalmazási időpontjának meghatározásáról (HL L 271., 2005.10.15., 54. o.);

– a Tanács 2005. október 12-i 2005/727/IB határozata a terrorizmus elleni küzdelem keretében a Schengeni Információs Rendszer egyes új funkcióinak bevezetéséről szóló 2005/211/IB határozat egyes rendelkezései alkalmazási időpontjának meghatározásáról (HL L 273., 2005.10.19., 25. o.);

– a Tanács 2006. március 9-i 2006/228/IB határozata a terrorizmus elleni küzdelem keretében a Schengeni Információs Rendszer egyes új funkcióinak bevezetéséről szóló 2005/211/IB határozat egyes rendelkezései alkalmazási időpontjának meghatározásáról (HL L 81., 2006.3.18., 45. o.);

– a Tanács 2006. március 9-i 2006/229/IB határozata a terrorizmus elleni küzdelem keretében a Schengeni Információs Rendszer egyes új funkcióinak bevezetéséről szóló 2005/211/IB határozat egyes rendelkezései alkalmazási időpontjának meghatározásáról (HL L 81., 2006.3.18., 46. o.);

– a Tanács 2006. július 24-i 2006/631/IB határozata a terrorizmus elleni küzdelem keretében a Schengeni Információs Rendszer egyes új funkcióinak bevezetéséről szóló 2005/211/IB határozat egyes rendelkezései alkalmazási időpontjának meghatározásáról (HL L 256., 2006.9.20., 18. o.);

– a Tanács 2005. március 16-i 2005/267/EK határozata a tagállamok migrációigazgatási szolgálatai részére egy biztonságos, webalapú információs és koordinációs hálózat létrehozásáról (HL L 83., 2005.4.1., 48. o.);

– a Bizottság 2005. december 15-i határozata a tagállamok migrációigazgatási szolgálatai részére egy biztonságos, webalapú információs és koordinációs hálózat létrehozásáról szóló, 2005/267/EK tanácsi határozat végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról (C(2005) 5159 final);

– a Tanács 2005. június 2-i 851/2005/EK rendelete a külső határok átlépésekor vízumkötelezettség alá eső, illetve az e kötelezettség alól mentes harmadik országbeli állampolgárok országainak felsorolásáról szóló 539/2001/EK rendelet módosításáról (HL L 141., 2005.6.4., 3. o.);

– a Tanács 2005. június 13-i 2005/451/IB határozata a terrorizmus elleni küzdelem keretében a Schengeni Információs Rendszer egyes új funkcióinak bevezetéséről szóló 871/2004/EK rendelet egyes rendelkezései alkalmazási időpontjának meghatározásáról (HL L 158., 2005.6.21., 26. o.);

– az Európai Parlament és a Tanács 2005. július 6-i 1160/2005/EK rendelete a közös határokon történő ellenőrzések fokozatos megszüntetéséről szóló, 1985. június 14-i Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló egyezménynek a járművek forgalmi engedélyének kiadására hatáskörrel rendelkező tagállami szolgálatok Schengeni Információs Rendszerhez való hozzáféréseivel kapcsolatos módosításáról (HL L 191., 2005.7.22., 18. o.);

– az Európai Parlament és a Tanács 2005. szeptember 28-i 2005/761/EK ajánlása a rövid távú tartózkodásra jogosító egységes vízumok kiadásának a Közösségbe tudományos kutatás céljával harmadik országokból érkező kutatók esetében történő megkönnyítéséről (HL L 289., 2005.11.3., 23. o.);

– a Bizottság 2005. szeptember 29-i határozata a bevándorlási összekötő tisztviselők hálózatának tevékenységéről és az illegális bevándorlással összefüggő ügyek tekintetében a fogadó országban fennálló helyzetről szóló jelentés formátumáról (HL L 264., 2005.10.8., 8. o.);

– a Tanács 2005. október 12-i 2005/728/IB határozata a terrorizmus elleni küzdelem keretében a Schengeni Információs Rendszer egyes új funkcióinak bevezetéséről

szóló 871/2004/EK rendelet egyes rendelkezései alkalmazási időpontjának meghatározásáról (HL L 273., 2005.10.19., 26. o.);

- az Európai Parlament és a Tanács 2005. december 14-i 2046/2005/EK rendelete a 2006. évi torinói téli olimpiai és/vagy paralimpiai játékokban részt vevő olimpiai család tagjainak szóló vízumok kérelmezésére és kiadására vonatkozó eljárások megkönnyítését szolgáló intézkedésekről (HL L 334., 2005.12.20., 1. o.);

- az Európai Parlament és a Tanács 2006. március 15-i 562/2006/EK rendelete a személyek határátlépésére irányadó szabályok közösségi kódexének (Schengeni határellenőrzési kódex) létrehozásáról (HL L 105., 2006.4.13., 1. o.);

- a Tanács 2006. június 1-jei 2006/440/EK határozata a közös konzuli utasítás 12. mellékletének, valamint a közös kézikönyv 14a. mellékletének a vízumkérelmek feldolgozása eljárási költségeinek megfelelően felszámítandó díjak tekintetében történő módosításáról (HL L 175., 2006.6.29., 77. o.);

- a Tanács 2006. július 24-i 2006/628/EK határozata a terrorizmus elleni küzdelem keretében a Schengeni Információs Rendszer egyes új funkcióinak bevezetéséről szóló, 871/2004/EK rendelet 1. cikke (4) és (5) bekezdése alkalmazási időpontjának meghatározásáról (HL L 256., 2006.9.20., 15. o.);

- a Bizottság 2006. szeptember 22-i 2006/648/EK határozata a Vízuminformációs Rendszer kifejlesztésével kapcsolatos biometrikus jellemzőkre vonatkozó szabványokról szóló műszaki előírások megállapításáról (HL L 267., 2006.9.27., 41. o.);

- helyesbítés a Vízuminformációs Rendszer létrehozásáról (VIS) szóló, 2004. június 8-i 2004/512/EK tanácsi határozathoz (HL L 271., 2006.9.30., 85. o.);

- a Bizottság 2006. szeptember 22-i 2006/757/EK határozata a Sirene-kézikönyv módosításáról (HL L 317., 2006.11.16., 1. o.);

- a Bizottság 2006. szeptember 22-i 2006/758/EK határozata a Sirene-kézikönyv módosításáról (HL L 317., 2006.11.16., 41. o.);

- a Tanács 2006. október 5-i 2006/684/EK határozata a Közös Konzuli Utasítás 2. melléklete A. listájának az indonéz diplomata- és szolgálati útlevelek birtokosaira vonatkozó vízumkötelezettség tekintetében történő módosításáról (HL L 208., 2006.10.12., 29.);

- a Bizottság 2006. november 3-i 2006/752/EK határozata a Vízuminformációs Rendszernek a kifejlesztési szakaszban létrehozandó helyszíneinek megállapításáról (HL L 305., 2006.11.4., 13. o.);

- a Bizottság 2006. november 6-i ajánlása a Határőröknek szóló közös gyakorlati kézikönyv (schengeni kézikönyv) létrehozásáról, a személyek határellenőrzésekor a tagállamok illetékes hatóságai általi alkalmazásra (C (2006) 5186 final);

- a Tanács 2006. december 18-i 2006/960/IB kerethatározata az Európai Unió tagállamainak bűnüldöző hatásá-

gai közötti, információ és bűnüldözési operatív információ cseréjének leegyszerűsítéséről (HL L 386., 2006.12.29., 89. o., helyesbítve: HL L 75., 2007.3.15., 26. o.);

- az Európai Parlament és a Tanács 2006. december 20-i 1986/2006/EK rendelete a járművek forgalmi engedélyének kiadására hatáskörrel rendelkező tagállami szolgálatoknak a Schengeni Információs Rendszer második generációjához (SIS II) való hozzáféréséről (HL L 381., 2006.12.28., 1. o.);

- az Európai Parlament és a Tanács 2006. december 20-i 1987/2006/EK rendelete a Schengeni Információs Rendszer második generációjának (SIS II) létrehozásáról, működtetéséről és használatáról (HL L 381., 2006.12.28., 4. o.);

- az Európai Parlament és a Tanács 2006. december 20-i 1931/2006/EK rendelete a tagállamok külső szárazföldi határain való kishatárforgalom szabályainak meghatározásáról, valamint a Schengeni Egyezmény rendelkezéseinek módosításáról (HL L 405., 2006.12.30., 1. o., helyesbítve: HL L 29., 2007.2.3., 3. o.);

- a Tanács 2006. december 21-i 1932/2006/EK rendelete a külső határok átlépésekor vízumkötelezettség alá eső, illetve az e kötelezettség alól mentes harmadik országbeli állampolgárok országainak felsorolásáról szóló 539/2001/EK rendelet módosításáról (HL L 405., 2006.12.30., 23. o., helyesbítve: HL L 29., 2007.2.3., 10. o.);

- a Tanács 2006. december 21-i 1988/2006/EK rendelete a Schengeni Információs Rendszer második generációjának (SIS II) kifejlesztéséről szóló 2424/2001/EK rendelet módosításáról (HL L 411., 2006.12.30., 1. o., helyesbítve: HL L 27., 2007.2.2., 3. o.);

- a Tanács 2006. december 21-i 2006/1007/IB határozata a Schengeni Információs Rendszer második generációjának (SIS II) kifejlesztéséről szóló 2001/886/IB határozat módosításáról (HL L 411., 2006.12.30., 78. o., helyesbítve: HL L 27., 2007.2.2., 43. o.);

- a Bizottság határozata 2007. március 16-i 2007/170/EK határozata a Schengeni Információs Rendszer második generációjára vonatkozó hálózati követelmények (1. pillér) megállapításáról (HL L 79., 2007.3.20., 20. o.);

- a Bizottság 2007. március 16-i 2007/171/EK határozata a Schengeni Információs Rendszer második generációjára vonatkozó hálózati követelmények (harmadik pillér) megállapításáról (HL L 79., 2007.3.20., 29. o.);

- az Európai Parlament és a Tanács 2007. május 23-i 2007/574/EK határozata a „Szolidaritás és a migrációs áramlások igazgatása” általános program keretében a 2007–2013-as időszakra a Külső Határok Alap létrehozásáról (HL L 144., 2007.6.6., 22. o.);

- a Tanács 2007. június 12-i 2007/533/IB határozata a Schengeni Információs Rendszer második generációjának (SIS II) létrehozásáról, működtetéséről és használatáról (HL L 205., 2007.8.7., 63. o.);

– a Tanács 2007. június 25-i 2007/472/EK határozata a Schengeni Információs Rendszer technikai támogatóegysége (SIS központi rész) létesítésének és működésének költségeire vonatkozó pénzügyi szabályzat módosításáról szóló, az 1990. évi Schengeni Egyezmény által felállított Végrehajtó Bizottság határozatának módosításáról (HL L 179., 2007.7.7., 50. o.);

– az Európai Parlament és a Tanács 2007. július 11-i 863/2007/EK rendelete a gyorsreagálású határvédelmi csapatok felállítására szolgáló eljárás bevezetéséről, valamint a 2007/2004/EK tanácsi rendeletnek ezen eljárás tekintetében történő módosításáról és a kiküldött határőrök feladatai és hatáskörei szabályozásáról (HL L 199., 2007.7.31., 30. o.);

– a Tanács 2007. július 16-i 2007/519/EK határozata a schengeni konzultációs hálózat 2. részének módosításáról (technikai előírások) (HL L 192., 2007.7.24., 26. o.);

– a Bizottság 2007. augusztus 27-i 2007/599/EK határozata az 574/2007/EK európai parlamenti és tanácsi határozatnak a 2007-től 2013-ig terjedő időszakra vonatkozó stratégiai iránymutatások elfogadása tekintetében történő végrehajtásáról (HL L 233., 2007.9.5., 3. o.);

– a Tanács 2007. december 6-i 2007/866/EK határozata a schengeni konzultációs hálózat I. részének módosításáról (technikai előírások) (HL L 340., 2007.12.22., 92. o.).

ZÁRÓOKMÁNY

Az Európai Unió
és
az Európai Közösség
és
a Svájci Államszövetség
és
a Liechtensteini Hercegség,
a továbbiakban: a Szerződő Felek
meghatalmazottai

az Európai Unió, az Európai Közösség, a Svájci Államszövetség és a Liechtensteini Hercegség között a Liechtensteini Hercegségnek az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodáshoz való csatlakozásáról szóló jegyzőkönyv aláírása céljából 2008-ban, 2008. év február hónap 28-án tartott találkozójukon elfogadták a jegyzőkönyvet.

A Szerződő Felek meghatalmazottai tudomásul vették az alábbiakban felsorolt, a Záróokmány mellékletét képező nyilatkozatokat:

– A Szerződő Felek közös nyilatkozata az Európai Unió Tagállamai Külső Határain Való Operatív Együttműködési Igazgatásért Felelős Európai Ügynökségről;

– A Szerződő Felek közös nyilatkozata az Európai Unió tagállamai közötti kölcsönös bünyügyi jogsegélyről szóló, 2000. május 29-i egyezmény 23. cikkének (7) bekezdéséről;

– Az Európai Közösség és Liechtenstein nyilatkozata a külkapcsolatokról;

– Liechtenstein nyilatkozata a bünyügyi jogsegélyről;

– Liechtenstein nyilatkozata az 5. cikk (2) bekezdésének b) pontja tekintetében;

– Liechtenstein nyilatkozata a bünyügyi jogsegélyről szóló európai egyezmény és a kiadatásról szóló európai egyezmény alkalmazásáról;

– Az Európai Közösség nyilatkozata a 2007–2013-as időszakra vonatkozó Külső Határok Alapról;

– Az Európai Bizottság nyilatkozata a javaslatok továbbításáról;

– Közös nyilatkozat az együttes ülésekről.

(Aláírások)

A SZERZŐDŐ FELEK KÖZÖS NYILATKOZATAI

A Szerződő Felek közös nyilatkozata az Európai Unió Tagállamai Külső Határain Való Operatív Együttműködési Igazgatásért Felelős Európai Ügynökségről

A Szerződő Felek tudomásul veszik, hogy Svájcnak és Liechtensteinnek az Európai Unió Tagállamai Külső Határain Való Operatív Együttműködési Igazgatásért Felelős Európai Ügynökséghez való csatlakozása céljából – a Norvégiával és Izlanddal kötött megállapodások mintájára – további megállapodásokat kötnek.

A Szerződő Felek közös nyilatkozata az Európai Unió tagállamai közötti kölcsönös bünyügyi jogsegélyről szóló, 2000. május 29-i egyezmény 23. cikkének (7) bekezdéséről

A Szerződő Felek megállapodnak abban, hogy Liechtenstein az Európai Unió tagállamai közötti kölcsönös bünyügyi jogsegélyről szóló egyezmény 23. cikke (1) bekezdése c) pontjának rendelkezéseire is figyelemmel az egyes egyedi esetek körülményeire való tekintettel megkövetelheti, hogy személyes adatokat – amennyiben az érintett tagállam nem szerezte meg az érintett személy hozzájárulását – a 23. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjában említett célokra csak Liechtenstein előzetes hozzájárulásával lehet felhasználni olyan eljárásokban, amelyek tekintetében Liechtenstein a személyes adatok továbbítását vagy felhasználását az egyezmény rendelkezései szerint, illetve az annak 1. cikkében említett jogi aktusok szerint megtagadhatta vagy korlátozhatta volna.

Amennyiben egyedi esetben Liechtenstein megtagadja a fenti rendelkezések szerinti, valamely tagállam általi megkereséshez való hozzájárulását, határozatát írásban köteles megindokolni.

EGYÉB NYILATKOZATOK

Az Európai Közösség és Liechtenstein nyilatkozata a külkapcsolatokról

Az Európai Közösség és Liechtenstein megállapodnak abban, hogy az Európai Közösség vállalja a Schengeni együttműködéssel összefüggő területeken – ideértve a vízümpolitikát is – vele megállapodást kötött harmadik országok és nemzetközi szervezetek arra való ösztönzését, hogy azok – Liechtenstein ilyen megállapodások megkötésére való jogkörének sérelme nélkül – hasonló megállapodásokat kössenek a Liechtensteini Hercegséggel.

Liechtenstein nyilatkozata a bűnügyi jogsegélyről

Liechtenstein kinyilvánítja, hogy a liechtensteini hatóságok által vizsgált adózási bűncselekmények esetén nem lehet többek között büntetőügyekben hatáskörrel rendelkező bírósághoz jogorvoslatért fordulni.

Liechtenstein nyilatkozata az 5. cikk (2) bekezdésének b) pontja tekintetében (a schengeni vívmányok továbbfejlesztésének elfogadására vonatkozó időtartam)

Az 5. cikk (2) bekezdésének b) pontjában megállapított, legfeljebb 18 hónapos időtartam egyaránt kiterjed a jogi aktus vagy intézkedés elfogadására és végrehajtására. Az időtartam a következő szakaszokat foglalja magában:

- előkészítő szakasz,
- parlamenti eljárás,
- a népszavazás 30 napos határideje,
- adott esetben a népszavazás (szervezés és szavazás),
- az uralkodó herceg általi megerősítés.

Liechtenstein kormánya haladéktalanul értesíti a Tanácsot és a Bizottságot az egyes szakaszok lezárulásáról.

Liechtenstein kormánya kötelezettséget vállal a rendelkezésre álló összes eszköz alkalmazására annak érdekében, hogy a fent említett szakaszok a lehető legkorábban befejeződjenek.

Liechtenstein nyilatkozata a bűnügyi jogsegélyről szóló európai egyezmény és a kiadatásról szóló európai egyezmény alkalmazásáról

Liechtenstein kötelezettséget vállal arra, hogy tartózkodik a kiadatásról szóló, 1957. december 13-i európai egyezmény, valamint a bűnügyi jogsegélyről szóló, 1959. április 20-i európai egyezmény ratifikálása alkalmával tett fenntartások és nyilatkozatok alkalmazásától, amennyiben azok nem állnak összhangban e megállapodással.

Az Európai Közösség nyilatkozata a 2007–2013-as időszakra vonatkozó Külső Határok Alapról

Az Európai Közösség jelenleg hozza létre a 2007–2013-as időszakra vonatkozó Külső Határok Alapot, amely tekintetében további megállapodásokat kötnek a schengeni vívmányokhoz társult harmadik országokkal.

Az Európai Bizottság nyilatkozata a javaslatok továbbításáról

Az e megállapodást érintő javaslatoknak az Európai Unió Tanácsa és az Európai Parlament részére történő

megküldésekor a Bizottság az ilyen javaslatok másolatát Liechtenstein részére is továbbítja.

Azon bizottságokban való részvétel, amelyek az Európai Bizottságot végrehajtási hatásköreinek gyakorlásában segítik:

A Tanács 2006. június 1-jén felhatalmazta a Bizottságot, hogy kezdjen tárgyalásokat az Izlandi Köztársasággal, a Norvég Királysággal, a Svájci Államszövetséggel és a Liechtensteini Hercegséggel megállapodás kötése érdekében az utóbbiaknak azon bizottságok munkájában való részvételéről, amelyek a schengeni vívmányok végrehajtása, alkalmazása és fejlesztése tekintetében az Európai Bizottságot végrehajtási hatásköreinek gyakorlásában segítik.

Egy ilyen megállapodás megkötéséig az Európai Unió Tanácsa és a Svájci Államszövetség között levélváltás formájában létrejött, az Európai Bizottságot végrehajtási hatásköreinek gyakorlásában segítő bizottságokról szóló megállapodást kell alkalmazni Liechtensteinre, figyelemmel arra, hogy Liechtenstein részvételét – amennyiben a személyes adatok feldolgozása vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv érintve van – az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodás 100. cikke szabályozza.

Közös Nyilatkozat az Együttes Ülésekről

Az Európai Unió tagállamainak kormányait képviselő küldöttségek,

az Európai Bizottság küldöttsége,

az Izlandi Köztársaság kormányát és a Norvég Királyság kormányát képviselő küldöttségek,

a Svájci Államszövetség kormányát képviselő küldöttség,

a Liechtensteini Hercegség kormányát képviselő küldöttség,

tudomásul veszik, hogy a Svájcnak a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodás által létrehozott vegyes bizottsághoz Liechtenstein e megállapodáshoz csatolt jegyzőkönyv útján csatlakozik;

arról határoztak, hogy együttesen szervezik meg az egy-résről Izlandnak és Norvégiának a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodás, másrészről a Liechtenstein csatlakozásáról szóló jegyzőkönyvvel kiegészített, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodás által létrehozott vegyes bizottságok üléseit, függetlenül az ülésezés szintjétől;

megjegyzik, hogy ezen együttes ülésezés az ezen ülések elnöki tisztjére vonatkozó gyakorlati szabályozást kíván, amennyiben a Liechtenstein társulásáról szóló jegyzőkönyvvel kiegészített, az Európai Unió, az Európai Közös

ség és a Svájci Államszövetség közötti, utóbbinak a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodással, illetve az Európai Unió Tanácsa, az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság közötti, utóbbiaknak a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodással összhangban az elnöki tisztelet a társult államok töltik be;

tudomásul veszik a társult államok azon óhaját, amelynek értelmében azok az elnöki tisztelet betöltését – az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, utóbbinak a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodás hatálybalépésének, valamint a Liechtenstein társulásáról szóló jegyzőkönyv hatálybalépésének időpontjától kezdődően – szükség szerint átadják egymásnak, és azt nevük alfabetikus sorrendjében, felváltva gyakorolják.

Kelt Brüsszelben, 2008. február 28.”

4. § Az Országgyűlés jóváhagyja a Jegyzőkönyv 9. cikk (2) bekezdésében foglalt rendelkezéseinek az e törvény hatálybalépésétől kezdődően történő ideiglenes alkalmazását.

5. § (1) Ez a törvény – a (2) bekezdésben foglalt kivételekkel – a kihirdetését követő napon lép hatályba.

(2) E törvény 2. §-a és 3. §-a a Jegyzőkönyv 9. cikk (1) bekezdésében meghatározott időpontban lép hatályba.

(3) A Jegyzőkönyv és e törvény 2. §-a és 3. §-a hatálybalépésének, illetve a (4)–(5) bekezdésben meghatározott időpont naptári napját – amennyiben szükséges – a külpolitikáért felelős miniszter annak ismertté válását követően a Magyar Közlönyben haladéktalanul közzétett egyedi határozatával állapítja meg.

(4) E törvény hatályát veszti azon a napon, amikor az Európai Unió Tanácsa arról értesíti a Magyar Köztársaságot, hogy valamely szerződő fél nem kíván a Jegyzőkönyvben részes féllé válni.

(5) A 4. §, valamint az 5. § (4) bekezdése a Jegyzőkönyv 9. cikk (1) bekezdésében meghatározott időpontban hatályát veszti.

(6) A Megállapodás végrehajtása során az Európai Unió tagállamaival folytatott bűnügyi együttműködésről szóló 2003. évi CXIX. törvény III. Fejezetét értelemszerűen alkalmazni kell.

(7) E törvény végrehajtásához szükséges intézkedésekről a rendészetért felelős miniszter gondoskodik.

Sólyom László s. k.,
köztársasági elnök

Dr. Szili Katalin s. k.,
az Országgyűlés elnöke

V. A Kormány tagjainak rendeletei

Az egészségügyi miniszter 45/2008. (XII. 3.) EüM rendelete

egyes, a gyógyszerrendeléssel kapcsolatos miniszteri rendeletek módosításáról

Az emberi alkalmazásra kerülő gyógyszerekről és egyéb, a gyógyszerpiacot szabályozó törvények módosításáról szóló 2005. évi XCV. törvény 32. § (5) bekezdés g) és o) pontjában, valamint a kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény 83. § (4) bekezdés n) pontjában kapott felhatalmazás alapján – az egészségügyi miniszter feladat- és hatásköréről szóló 161/2006. (VII. 28.) Korm. rendelet 1. § a) és b) pontjában foglalt feladatkörömben eljárva – a következőket rendelem:

1. §

(1) Az emberi felhasználásra kerülő gyógyszerek rendelkezéséről és kiadásáról szóló 44/2004. (IV. 28.) ESZCSM rendelet (a továbbiakban: R.) 7. § (3) bekezdés c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A vényen az orvosnak fel kell tüntetni:]

„c) a beteg nevét, lakcímét, születési idejét és a TAJ számát, valamint betegségének a betegségek nemzetközi osztályozása szerinti kódját (BNO kód), közgyógyellátott beteg esetén a közgyógyellátási igazolvány számát;”

(2) Az R. 7. § (3) bekezdése a következő h) ponttal egészül ki:

[A vényen az orvosnak fel kell tüntetni:]

„h) külön jogszabály szerint társadalombiztosítási támogatással, szakorvosi javaslatra rendelhető gyógyszer esetén a szakorvosi javaslatot adó orvos orvosi bélyegzőjének számát, valamint a szakorvosi javaslat keltét.”

2. §

A társadalombiztosítási támogatással rendelhető gyógyszerekről és a támogatás összegéről szóló 1/2003. (I. 21.) ESZCSM rendelet 1. § (3) bekezdés e) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Társadalombiztosítási támogatás csak olyan – a (2) bekezdésben meghatározott – vény alapján számolható el,]

„e) amelyről – a 2. §-ban foglaltak kivételével – rögzítették az erre rendszeresített adathordozón a vényen rendelt gyógyszer azonosító kódját, mennyiségét, társadalombiztosítási támogatásának összegét, a vényen szereplő vonalkód számát, a beteg TAJ számát, továbbá az orvos által feltüntetett BNO kódot, az orvos bélyegzőjének számát (perszámmal együtt) és a d) pont szerinti beteg esetében az ott felsorolt adatokat, közgyógyellátott beteg esetében a közgyógyellátási igazolvány számát, valamint a külön jogszabály szerint társadalombiztosítási támogatással, szakorvosi javaslatra rendelhető gyógyszer esetén a szakorvosi javaslatot adó orvos orvosi bélyegzőjének számát és a szakorvosi javaslat keltét (a továbbiakban együtt: vényadat).”

3. §

A törzskönyvezett gyógyszerek és a különleges táplálkozási igényt kielégítő tápszerek társadalombiztosítási támogatásba való befogadásának szempontjairól és a befogadás vagy a támogatás megváltoztatásáról szóló 32/2004. (IV. 26.) ESZCSM rendelet a következő 5/A. §-sal egészül ki:

„5/A. § (1) A 2. és 3. számú mellékletekben szereplő indikációs pontokban foglaltak alapján társadalombiztosítási támogatással, szakorvosi javaslatra rendelhető gyógyszer esetén a szakorvos a szakorvosi javaslatot a „Szakorvosi javaslat támogatással történő gyógyszerrendeléshez” című űrlapon a (2) bekezdés szerinti tartalommal adja meg.

(2) A szakorvosi javaslaton az alábbi adatokat kell feltüntetni:

a) a „szakorvosi javaslat támogatással történő gyógyszerrendeléshez” szöveget,

b) a szakorvosi javaslat keltét, időtartamát,

c) a beteg nevét, lakcímét, születési idejét és a TAJ számát, valamint betegségének a betegségek nemzetközi osztályozása szerinti kódját (BNO kód),

d) az orvos nevét, munkahelyének (rendelőjének) címét, telefonszámát és egészségügyi vállalkozás esetén az egészségügyi tevékenység végzésére jogosító működési engedély számát,

e) a felírási jogosultságot meghatározó indikációs pont sorsszámát, a támogatási kategóriát (kiemelt, emelt), és emelt támogatási kategória esetén a támogatás százalékos mértékét,

f) a javasolt gyógyszer hatóanyagát, hatáserősségét, beviteli módját, javasolt adagolását,

g) az orvos saját kezű aláírását és orvosi bélyegzőjének azonosítható lenyomatát.

(3) A szakorvosi javaslaton opcionálisan feltüntethető példaként a szakorvos által javasolt hatóanyag egy konkrét márkanévű készítménye, a javaslat alapján felíró orvos azonban a javasolt hatóanyagon belül bármely márkanévű készítményt rendelheti betege számára.”

4. §

(1) Ez a rendelet – a (2) bekezdésben foglalt kivétellel – 2009. január 1. napján lép hatályba.

(2) E rendelet 2. §-a 2009. július 1. napján lép hatályba.

(3) Ez a rendelet 2009. július 2-án hatályát veszti.

Dr. Székely Tamás s. k.,
egészségügyi miniszter

Az egészségügyi miniszter 46/2008. (XII. 3.) EüM rendelete

a gyógyszerrendeléshez használandó számítógépes program minősítésének szabályairól szóló 53/2007. (XII. 7.) EüM rendelet módosításáról

A biztonságos és gazdaságos gyógyszer- és gyógyászati-segédesszék-ellátás, valamint a gyógyszerforgalmazás általános szabályairól szóló 2006. évi XCVIII. törvény 77. § (2) bekezdés i) pontjában kapott felhatalmazás alapján – az egészségügyi miniszter feladat- és hatásköréről szóló 161/2006. (VII. 28.) Korm. rendelet 1. § a) pontjában foglalt feladatkörömben eljárva – az alábbiakat rendelem:

1. §

A gyógyszerrendeléshez használandó számítógépes program minősítésének szabályairól szóló 53/2007. (XII. 7.) EüM rendelet (a továbbiakban: R.) 4. § (1) bekezdése a következő d)–e) ponttal egészül ki:

[A szoftvernek alkalmasnak kell lennie a külön jogszabály szerinti formailag és tartalmilag szabályos vény ki nyomtatására. Alkalmasnak kell továbbá lennie:]

„d) a külön jogszabály alapján – a minőségi és hatékony gyógyszerrendelés mutatójaként – az egészségügyi miniszter által naptári negyedévente meghatározott célérték megjelenítésére, továbbá annak megjelenítésére, hogy az adott gyógyszer rendelése a külön jogszabály szerint értékelés alá eső ATC csoportba tartozik-e és amennyiben igen, úgy az egy napi terápiára számolt támogatása a célérték alá, vagy fölé esik,

e) olyan figyelmeztető szöveg megjelenítésére, amely jelzi – minden hónap 1. napjától – hogy új gyógyszertörzs van érvényben és figyelmeztet a frissítés szükségességére.”

2. §

(1) Az R. 4. § (5) bekezdés ag) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A szoftver által használt gyógyszer törzsnek az OEP által közzétett törzsállományból gyógyszerenként minimálisan tartalmaznia kell:

a gyógyszer]

„ag) közfinanszírozás alapjául elfogadott árához nyújtott társadalombiztosítási támogatásának mértékét, összegét, térítési díját támogatási jogcímenként,”

(2) Az R. 4. § (5) bekezdése a következő e)–g) ponttal egészül ki:

[A szoftver által használt gyógyszer törzsnek az OEP által közzétett törzsállományból gyógyszerenként minimálisan tartalmaznia kell:]

„e) hogy az adott gyógyszer egy napi terápiára számolt támogatása a külön jogszabály szerinti célérték alá, vagy fölé esik,

f) emelt és kiemelt támogatási kategóriába tartozó gyógyszer esetén az adott gyógyszerhez tartozó, a külön jogszabályban meghatározott indikációs pont (pontok) szövegét és az indikációs pontban (pontokban) szereplő BNO kódot (kódokat),

g) emelt és kiemelt támogatási kategóriába tartozó gyógyszer esetén

ga) a külön jogszabályban meghatározott indikációs pontban szereplő szakvizsga megnevezését,

gb) a külön jogszabályban meghatározott indikációs pontban megjelenő kijelölt intézmény megnevezését,

gc) amennyiben az szakorvosi javaslatra rendelhető, úgy ennek tényét, valamint a javaslat időtartamának megjelölését.”

3. §

(1) Az R. 5. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A szoftver minősítése iránti eljárás kérelemre indul. A szoftver minősítése iránti kérelmet a szoftver szerzői vagy felhasználási jogaival rendelkező szervezet nyújtja be a Felügyelethez. A Felügyelet a minősítésről határozatban dönt. A Felügyelet a szoftver minősítésére, illetve működés közbeni ellenőrzésére irányuló eljárást a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény alapján folytatja le.”

(2) Az R. 5. § (4) bekezdés db) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A kérelemhez csatolni kell:
nyilatkozatot]

„db) arról, hogy a rendszer – beleértve minden olyan futtatható kódú szoftvert is, amely az elszámolást érintő bármely adatállományt vagy annak egy részét írja vagy olvassa – a jogszabályban meghatározott esetek kivételével nem tartalmaz olyan automatikus vagy manuálisan indítható funkciót, amely a szoftver kezelőfelületén keresztül elősegítené a valós adatoktól eltérő adatok rögzítését,”

4. §

Az R. 6. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Amennyiben a Felügyelet eljárása során megállapítja, hogy a minősített szoftver működése nem felel meg az e rendeletben foglalt követelményeknek, felhívja az ügyfél figyelmét a jogszabálysértésre, és határidő megállapításával, valamint a jogkövetkezményekre történő figyelemztetéssel felszólítja annak megszüntetésére. A Felügyelet a határidő eredménytelen elteltét követően a szoftver minősítéséről hozott határozatot visszavonhatja.”

5. §

(1) Az R. melléklete helyébe – az R. 1. számú mellékleteként – e rendelet 1. számú melléklete lép.

(2) Az R. e rendelet 2. számú melléklete szerinti 2. számú melléklettel egészül ki.

6. §

(1) Ez a rendelet a kihirdetését követő 3. napon lép hatályba, azzal, hogy az e rendelet 1. számú mellékletével megállapított követelményeket legkésőbb 2009. július 1-jéig kell teljesíteni.

(2) Az R. e rendelet hatálybalépését megelőző napon hatályos rendelkezései alapján már minősített szoftver 2009. január 1-jét követően akkor alkalmazható, ha a szoftver szerzői vagy felhasználási jogaival rendelkező szervezet az e rendelet szerinti módosítások kapcsán szükséges szoftver módosítás teljesítéséről – az 1. számú melléklettel megállapított követelmények kivételével – 2008. december 31-éig nyilatkozatot nyújt be a Felügyelethez. Az 1. számú melléklettel megállapított követelmények teljesítéséről szóló nyilatkozat benyújtásának határideje 2009. július 1-je.

(3) Az R. 4. § (2) bekezdésében a „melléklete” szövegrész helyébe az „1. számú melléklete” szöveg, 4. § (3) bekezdésében a „melléklete” szövegrész helyébe a „2. számú melléklete” szöveg, 4. § (4) bekezdés b) pontjában a „térítési díja” szövegrész helyébe a „napi térítési díja” szöveg, a „térítési díjú” szövegrész helyébe a „napi térítési díjú” szöveg, 4. § (5) bekezdés ai)–aj) pontjaiban a „melléklete” szövegrész helyébe a „2. számú melléklete” szöveg lép.

(4) Az R. 5. § (4) bekezdés df) alpontja hatályát veszti.

(5) Az emberi felhasználásra kerülő gyógyszerek rendelkezéséről és kiadásáról szóló 44/2004. (IV. 28.) ESZCSM rendelet 6. számú mellékletében az „1372 Budapest 5, Pf. 45” szövegrész helyébe az „1372 Budapest 5, Pf. 450.” szöveg, a „Fax:” szövegrész helyébe a „Fax: (1) 886-9460” szöveg lép.

Dr. Székely Tamás s. k.,
egészségügyi miniszter

1. számú melléklet a 46/2008. (XII. 3.) EüM rendelethez

„1. számú melléklet az 53/2007. (XII. 7.) EüM rendelethez

Az extra vonalkód adattartalma és műszaki leírása

1. Az „extra vonalkód” adattartalma:

- a) a vény felírás dátuma,
- b) a TAJ szám,
- c) a BNO kód,
- d) a vény felírás jogcíme,
- e) a helyettesíthetőség,
- f) a felírt gyógyszer TTT kódja,
- g) a felírt gyógyszer mennyisége,
- h) a külön jogszabály szerint szakorvosi javaslatra rendelhető készítmények esetén a szakorvosi javaslatot adó orvos pecsétszáma,
- i) a külön jogszabály szerint szakorvosi javaslatra rendelhető készítmények esetén a szakorvosi javaslat keletkezésének ideje a vény felírás időpontjához viszonyítva,
- j) a szoftver minősítésének azonosító kódja,
- k) a program által a vénynyomatás során használt gyógyszer törzs érvényességi idejének kezdő dátuma.

2. Az „extra vonalkód” adattartalmának kódolása:

- a) A vény felírás dátuma: 1-től 366-ig terjedő, három számjegyből álló szám, amely azt jelzi, hogy a vényfelírás az év hányadik napján történt.
- b) A TAJ szám 9 számjegye.
- c) A BNO-kód: a nyomtatott vényen szereplő BNO-kód numerikus formában, mely úgy áll elő, hogy a BNO-kód első karaktere helyett minden esetben az adott karakter ASCII kódja szerepel, 2 számjegy hosszúságban. Ha az eredeti BNO-kód negyedik karaktere „H”, akkor helyette a vonalkódban „0” érték szerepel, továbbá az *ma*) pont szerinti bináris szám értéke „1”. Ha az eredeti BNO-kód negyedik karaktere nem „H”, akkor az *ma*) pont szerinti bináris szám értéke „0”.
- d) A vény felírás jogcíme:

Általános jogcím	1
HM jogcímen	2
Közgyógyellátási jogcím	3
Üzemi baleset	4
Eü. rend. jogcím	5
Eü. tér. köt. jogcím	6
Teljes ár	7
Eü. rend. és közgyógyellátási jogcím együtt	8
Eü. tér. köt. és közgyógyellátási jogcím együtt	9
- e) A helyettesíthetőség: értéke a „0” (nulla) vagy az „1” (egy) lehet. Az „1” jelentése, hogy a gyógyszer helyettesíthető, a „0” jelentése, hogy a gyógyszer nem helyettesíthető. A helyettesíthetőség értékét az *mb*) pont szerinti bináris számban kell feltüntetni.
- f) A felírt gyógyszer TTT kódja, 9 számjegy hosszúságban.
- g) A felírt gyógyszer mennyisége: jobbra igazított, vezető nullákkal feltöltött, 3 karakter hosszúságú numerikus adat.
- h) A külön jogszabály szerint szakorvosi javaslatra rendelhető készítmények esetén a szakorvosi javaslatot adó orvos pecsétszáma, 5-nél kevesebb számjegyből álló pecsétszám esetén vezető nullával feltöltve. Ha az orvosi pecsétszám 6 számjegyből áll, és az első számjegye „1”, azaz a pecsétszám értéke 100 000–199 999 közötti, akkor az *mc*) pont szerinti bináris szám értéke „1”, különben „0”. Amennyiben a gyógyszer rendelése szakorvosi javaslathoz nem kötött, akkor 5 karakter hosszúságban nullával feltöltve.

i) A külön jogszabály szerint szakorvosi javaslatra rendelhető készítmények esetén a szakorvosi javaslat időpontja és a vényfelírás időpontja között eltelt idő hónapban kifejezve, egész hónapra lefelé kerekítve, 2 számjegy hosszúságban. Amennyiben olyan gyógyszerrel van szó, amely esetében a szakorvosi javaslat alapján határozatlan ideig lehet gyógyszer felírni, és a javaslat 96 hónapnál régebbi, minden esetben a „99” számjegyeket kell használni. Amennyiben a gyógyszer rendelése szakorvosi javaslatához nem kötött, akkor 2 karakter hosszúságban nullával feltöltve.

j) A Felügyelet által a szoftver minősítéskor adott 3 számjegyből álló szám.

k) A program által a vénnyomtatás során használt gyógyszer törzs érvényességi ideje kezdő dátumának hónapja és a vényfelírás dátumának hónapja között eltelt hónapok száma, egész hónapban számítva, lefelé kerekítve, 1 számjegy hosszúságban. Ha a két dátumban a hónapok megegyeznek, akkor a karakter értéke „0”; ha a gyógyszer törzs érvényességi ideje kezdő dátumából a hónap egy hónappal korábbi, mint a vényfelírás dátuma, akkor a karakter értéke „1”, és így tovább.

l) Az *ma*), *mb*) és *mc*) alpontok értéke alapján képzett bináris szám decimális megfelelője, 1 számjegy hosszúságban. A képzett decimális szám bináris összetevői sorrendben az alábbiak:

ma) Ha a vényen szereplő BNO-kód negyedik karaktere „H”, akkor értéke „1”, különben „0”.

mb) Ha a gyógyszer az *e*) pont szerint helyettesíthető, értéke „1”, különben „0”.

mc) Amennyiben a *h*) pont szerinti orvos pecsét száma hat számjegyű, és első számjegye „1”, akkor értéke „1”, különben „0”.

3. Példa „extra vonalkód” adattartalmára és annak kódolására:

Pozíció	Karakter tartalma	Hossz	Példa	Kódolt érték
1–3	a vény felírás dátuma	3	2007. 02. 02	033
4–12	a TAJ szám	9	238338038	238338038
13–18	a BNO kód	6	I10H0	731000
–		–	+, „H”	→ binA = 1
19–19	a vény felírás jogcíme	1	Általános	1
–	a helyettesíthetőség	–	Helyettesíthető	→ binB = 1
20–28	a felírt gyógyszer TTT kódja	9	210002737	210002737
29–31	a felírt gyógyszer mennyisége	3	99	099
32–36	orvos pecsét száma	5	112345	12345
–		–	+ „1”	→ binC = 1
37–38	szakorvosi javaslat dátuma (relatív módon)	2	2006.01.30	12
39–41	a Felügyelet által minősítéskor adott szám	3	020	020
42–42	törzs érvényességének kezdő hónapja (relatív módon)	1	2006.12.01	2
–	binA: BNO-kód 4. karaktere „H”	–	1xx	
–	binB: helyettesíthető	–	x1x	
–	binC: pecsét szám 6 számjegyű, első karaktere „1”	–	xx1	
43–43	→ binA, binB, binC decimális megfelelője	1	111	7

4. Az „extra vonalkód” műszaki leírása: Code-128 jelkép MSZ EN 799:2001 számú szabvány 4.6 pontja alapján a jelkép méreteit és tűréseit az adott alkalmazási környezet határozza meg. A megfelelő leolvashatóság érdekében – figyelembe véve az olvashatóságot és a dekódolhatóságot – az $X=0,33\text{--}0,495\text{ mm}$ közötti modulméret javasolt. Ugyancsak az alkalmazási környezet alapján a javasolt minimális vonalmagasság 12 mm (MSZ EN 799:2001 számú szabvány 4.6 pontja alapján). A jelkép előtt és mögött megjelenő világos nyugalmi mező $X=0,33\text{ mm}$ esetén minimum 3,4 mm (MSZ EN 799:2001 számú szabvány 4.6.3.1 pontja alapján). A vonalkódba bekódolt adatok szemmel olvasható módon történő feltüntetése az adott alkalmazási környezetben tiltott.”

2. számú melléklet a 46/2008. (XII. 3.) EüM rendelethez

„2. számú melléklet az 53/2007. (XII. 7.) EüM rendelethez

A gyógyszer törzs adatállományának leírása**1.1 VERZIOK Tábla**

Név	Leírás	Hivatkozás
KIHIRD	Életbelépés dátuma	
VERZIO	Hányadik módosítás	
TIPUS	1: gyógyszer, alapanyag, 2: gyse, gyógyfürdő	
STATUS	1: javítás alatt, 2: lezárva	
JVAUTH	Utoljára javította	
JAVDAT	Javítás dátuma	
ID	egyedi azonosító	

1.2 GYOGYSZ Tábla

Név	Leírás	Hivatkozás
ID	Elsődleges azonosító.	
KOZHID	OGYI által kezelt, időben változatlan, egyedi termékazonosító.	
OEP_DAT	Az érvényesség kezdetének (a hatálybalépésének) dátuma ééééhhnn formában.	
SWITCH	A változás kódja: U: új termék, M: módosított, K: kikerül a támogatásból, T: törlendő, forgalomból kivonva.	4. § (4) c); 4. § (4) d)
TIPUS	A készítmény típusának kategóriája: G: gyógyszer, T: tápszer, R: radiofarmakon, H: homeopátiás szer, A: alapanyag,, F: FoNo készítmény, C: csomagolóanyag, K: készítési díj, S: gyógyászati segédeszköz, F: gyógyfürdő.	
OEP_TTT	A készítmény azonosítására az OEP által használt kód (TTT).	2. § c); 4. § (5) aa)
OEP_EAN	A termék EAN kódja.	
OEP_TK	A készítmény OGYI által kiadott nyilvántartási száma.	2. § i); 4. § (5) ab)
TKTORLES	A nyilvántartásból törölt készítmények megjelölésére használt oszlop: TT vagy null.	
TKTORLESDAT	A készítmény nyilvántartásból való törlésének dátuma.	
OEP_NEV	A készítmény neve.	4. § (5) ac)
OEP_KSZ	A készítmény kiserelése.	4. § (5) ad)
OEP_ATC	OEP által meghatározott ATC kód.	4. § (5) ae)

Név	Leírás	Hivatkozás
HATOANYAG	A készítmény fő hatóanyagának neve.	4. § (5) <i>ae</i>)
ADAGMOD	A készítmény adagolásmódjának azonosítója.	
ID_GYFORMA	A gyógyszerforma azonosítója.	
GYFORMA	A teljes gyógyszerforma szöveges leírása.	
RENDELHET	A készítmény rendelkezésének azonosítója: V: vényköteles gyógyszerek VN: vény nélküli gyógyszerek I: rendelőintézeti járóbeteg-szakellátást vagy fekvőbeteg-szakellátást nyújtó szolgáltatók által biztosított körülmények között alkalmazható gyógyszerek J: a szakorvosi/kórházi diagnózist követő járóbeteg-ellátásban alkalmazható gyógyszerek SZ: szakorvos által rendelhető gyógyszerek	4. § (5) <i>ah</i>)
EGYENID	Az OGYI által megállapított egyenértékűség esetén az OEP által adott csoport azonosító száma, ha nincs ilyen, akkor –1.	4. § (5) <i>ai</i>)
OHATO_MENNY	Összes hatóanyag tartalom.	
HATO_MENNY	Egy kiszerelési egységben levő hatóanyag tartalom.	
HATO_EGYS	OHATO_MENNY, HATO_MENNY mezők mennyiségi egysége (pl. mg).	
KISZ_MENNY	A termékben levő kiszerelési egységek száma.	
KISZ_EGYS	A termékben levő kiszerelési egység egységneve (pl. db).	
DDD_MENNY	DDD értéke.	2. § <i>f</i>)
DDD_EGYS	DDD_MENNY mennyiségi egysége (pl. mg).	
DDD_FAKTOR	HATO_EGYS és DDD_EGYS közti átváltó szám (pl. g, mg esetén 1000).	
DOT	Terápiás napok száma	2. § <i>g</i>)
OEP_TAR	Termelői ár	
OEP_NKAR	Nagykereskedelmi ár	
OEP_FAN	Fogyasztói ár nettó	
OEP_FAB	Fogyasztói ár bruttó	4. § (5) <i>af</i>)
OEP_AFA	Áfa kulcsa	
NTK	Napi terápiás költség	2. § <i>d</i>); 4. § (5) <i>af</i>)
OEP_ITM	A termék régi támogatásjelzése	
OEP_JC1	Az oszlop „I” karaktert tartalmaz, ha a készítmény honvédelmi jogosultsággal írható.	
OEP_JC2	Az oszlop „I” karaktert tartalmaz, ha a készítmény közgyógyellátott betegeknek írható.	
OEP_JC3	Az oszlop „I” karaktert tartalmaz, ha a készítmény üzemi baleset esetén felírható.	
OEP_JC4	Az oszlop „I” karaktert tartalmaz, ha a készítmény EÜ kiemelt jogosultsággal írható.	
OEP_JC5	Az oszlop „I” karaktert tartalmaz, ha a készítmény EÜ emelt jogosultsággal írható.	
KGYKERET	Az oszlop 1-et tartalmaz, ha a készítmény közgyógy keretre elszámolható, 2-t ha nem.	4. § (5) <i>ca</i>); 4. § (5) <i>cb</i>)
EGYSEGAR	HATO_EGYS-nyi hatóanyag ára.	
NORM_TIP	Értékei: NT, nem támogatott, és NOMIN, HFIX, TFX a normatív támogatás technikája.	
NORM_SZAZ	Támogatás mértéke %-ban (pl. 0, 25, 55, 85)	4. § (5) <i>ag</i>)
NORM_FIXID	Normatív fixcsoport azonosítója	4. § (5) <i>d</i>)

Név	Leírás	Hivatkozás
NORM_REFNTK	Normatív fixcsoport referencia NTK-ja	
OEP_INN	Normatív támogatás nettó	
OEP_INB	Normatív támogatás bruttó	4. § (5) <i>ag</i>)
NORM_TERDIJ	A beteg által térítendő összeg (normatív)	2. § <i>e</i>)
NTK_TD	A beteg által térítendő összeg szerint kiszámított napi terápiás költség (normatív)	2. § <i>f</i>)
NORM_MIHAID	Minőségi és Hatékony Gyógyszerrendelési Ösztönzés csoportazonosítója: 0: nem értelmezett; 1: Gyomorbántalmak, GERD; 2: Magas vérnyomás; 3: Vércsíreltérések (magas koleszterin, triglicerid); 4: Cukorbetegség	
NORM_MIHACEL	Minőségi és Hatékony Gyógyszerrendelési Ösztönzés a gyógyszer csoportjához tartozó célérték.	
NORM_MIHASTAT	Minőségi és Hatékony Gyógyszerrendelési Ösztönzés status –1: célérték alatti vagy azonos; 0: nem értelmezett; 1: célérték fölött van	4. § (5) <i>e</i>)
EUEM_TIP	Értékei: (null), NOMIN, HFIX, TFX, az EÜ emelt támogatás technikája	
EUEM_SZAZ	Támogatás mértéke %-ban (pl. 50, 70, 90)	4. § (5) <i>ag</i>)
EUEM_FIXID	EÜ emelt fixcsoport azonosítója	4. § (5) <i>d</i>)
EUEM_REFNTK	EÜ emelt fixcsoport referencia NTK-ja	
OEP_EUN	EÜ emelt támogatás nettó	
OEP_EUB	EÜ emelt támogatás bruttó	4. § (5) <i>ag</i>)
EUEM_TERDIJ	A beteg által térítendő összeg (EÜ emelt)	2. § <i>e</i>)
NTK_EETD	A beteg által térítendő összeg szerint kiszámított napi terápiás költség (EÜ emelt)	2. § <i>f</i>)
EUEM_PONTOK	EÜ pontok, amire a termék EÜ emelt támogatással írható	
EUKIEM_TIP	Értékei: (null), NOMIN, HFIX, TFX, az EÜ kiemelt támogatás technikája	
EUKIEM_SZAZ	Támogatás mértéke %-ban (pl. 100)	4. § (5) <i>ag</i>)
EUKIEM_FIXID	EÜ kiemelt fixcsoport azonosítója	4. § (5) <i>d</i>)
EUKIEM_REFNTK	EÜ kiemelt fixcsoport referencia NTK-ja	
OEP_EU100N	EÜ kiemelt támogatás nettó	
OEP_EU100B	EÜ kiemelt támogatás bruttó	4. § (5) <i>ag</i>)
EUKIEM_TERDIJ	A beteg által térítendő összeg (EÜ kiemelt)	2. § <i>e</i>)
NTK_EKTD	A beteg által térítendő összeg szerint kiszámított napi terápiás költség (EÜ kiemelt)	2. § <i>f</i>)
EUKIEM_PONTOK	EÜ pontok, amire a termék EÜ kiemelt támogatással írható.	
FORGALOMBAN	Ha forgalmazott termék, akkor 1, egyébként (null).	
BESOROLAS	A költséghatékonysági kategória kódja jogcímenként (lásd megjegyzések).	4. § (5) <i>aj</i>)
PATIKA	GYSE Patikában kapható-e (I)	
KIHI	Kihordási idő	
FELME	Felírható mennyiség	
EGYEDI	Egyedi méretvétel alapján (I)	
OEP_ISO	ISO kód	
FORGENGT	Forgalomba hozatali engedély jogosultja	
FORGENGT_ID	Forgalomba hozatali engedély jogosultjának azonosítója	

Név	Leírás	Hivatkozás
FORGALMAZ	Forgalmazó	
FORGALMAZ_ID	Forgalmazó azonosítója	
BRANDNEV	A gyógyszer család (brand) neve	
BRAND_ID	A gyógyszer család (brand) azonosítója	
KERESZTJELZES	OGYI hatásérősség (méregosztály) jelzése pl. +, ++, ... stb.	
VEGE	Az érvényesség vége, ha még nincs lezárva az érvényessége, akkor 2099.12.31 (Access, DBF fájlokban nem jelenik meg, mert felesleges).	
REGI_NEV	Az átnevezett készítmény korábbi neve.	

1.2.1 GYOGYSZ táblához tartozó megjegyzések

A gyógyszer-hatékonysági színezés alapjául szolgáló

BESOROLAS mező kitöltésének kódjai:

- 1: referencia termék,
- 2: NTK <= REFNTK
- 3: NTK < 1,1 * REFNTK
- 4: NTK >= 1,1 * REFNTK
- 5: nem képezhető
- 6: TT

A normatív jogcímhez képzett kód: njk.

Az EÜ emelt jogcímhez képzett kód: eejk.

Az EÜ kiemelt jogcímhez képzett kód: ekjk.

BESOROLAS = 10000 * njk + 100 * eejk + ekjk

1.3 SZAKVKODOK Tábla

Név	Leírás	Hivatkozás
ID	Elsődleges azonosító	
KOD	A szakvizsga kódja	
LEIRAS	A szakvizsga leírása	4. § (5) ga)

1.4 SZAKVHOZZAR Tábla

Név	Leírás	Hivatkozás
EUPONT_ID	Az EÜ pont azonosítója	
SZAKV_ID	Szakvizsgák, amikkel írható a ponton levő gyógyszer.	

1.5 EUPONTOK Tábla

Név	Leírás	Hivatkozás
ID	Elsődleges azonosító	
EUTIP	Értékei: EÜ50, EÜ70, EÜ90, EÜ100.	
KODSZAM	Az indikáció kódja, ha pl.: 3/c, 9/a, akkor ebből a szám.	
PERJEL	Az indikáció perjel utáni része pl. c, b2.	
LEIRAS	Az indikáció leírása	
JAVASLATRA	0: ha javaslatra nem írható, 1: ha igen.	
JIDOKORLAT	A javaslatról kezdve hány hónapig írható.	4. § (5) f)

1.6 EUHOZZAR Tábla

Név	Leírás	Hivatkozás
EUPONT_ID	Hivatkozás	
GYOGYSZ_ID	Hivatkozás	

1.7 BNOKODOK Tábla

Név	Leírás	Hivatkozás
ID	Elsődleges azonosító	
KOD	A BNO kódja, 5 vagy kevesebb hosszúságú, pl. C90, C90000.	4. § (5)f)
LEIRAS	BNO leírása	

1.8 BNOHOZZAR Tábla

Név	Leírás	Hivatkozás
EUPONT_ID	Hivatkozás	
BNO_ID	Hivatkozás	

1.9 KIINTOR Tábla

Név	Leírás	Hivatkozás
ID	Elsődleges azonosító	
JAROFEKVO	J: járó-, F: fekvőbeteg intézmény	
MEGYE	Megye	
INTKOD	Az intézet kódja	
INTEZET	Intézet neve	
GYFKOD	GYF kód	
EGYSEG	Intézetben belüli egység (osztály, szakambulancia,...) neve	
ORVOSNEV	A jogosult orvos neve	
PECSETKOD	A jogosult orvos pecsétkódja	

1.10 KIINTHOZZAR Tábla

Név	Leírás	Hivatkozás
EUPONT_ID	Az EÜ pont azonosítója	
KIINT_ID	A kijelölt intézetre (és orvosra) mutat.	

2. Táblahivatkozások

2.1 Szülő-gyerek kulcsok

Szülő	Oszlop	Gyerek	Hivatkozó oszlop
EUPONTOK	ID	EUHOZZAR	EUPONT_ID
EUPONTOK	ID	BNOHOZZAR	EUPONT_ID
BNOKODOK	ID	BNOHOZZAR	BNO_ID
GYOGYSZ	ID	EUHOZZAR	GYOGYSZ_ID
EUPONTOK	ID	SZAKVHOZZAR	EUPONT_ID
SZAKVKODOK	ID	SZAKVHOZZAR	SZAKV_ID
EUPONTOK	ID	KIINTHOZZAR	EUPONT_ID
KIINTOR	ID	KIINTHOZZAR	KIINT_ID

**A környezetvédelmi és vízügyi miniszter,
valamint az egészségügyi miniszter
27/2008. (XII. 3.) KvVM–EüM
együttes rendelete**

**a környezeti zaj- és rezgésterhelési határértékek
megállapításáról**

A környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény 89. § (3) bekezdésében, 110. § (8) bekezdés *m*) pontjában, valamint 110. § (13) bekezdés *a*) pontjában foglalt felhatalmazás alapján, a környezetvédelmi és vízügyi miniszter feladat- és hatásköréről szóló 165/2006. (VII. 28.) Korm. rendelet 1. § *a*) pontjában, valamint az egészségügyi miniszter feladat- és hatásköréről szóló 161/2006. (VII. 28.) Korm. rendelet 1. § *a*) pontjában meghatározott feladatkörünkben eljárva – a 10. § tekintetében a pénzügyminiszter feladat- és hatásköréről szóló 169/2006. (VII. 28.) Korm. rendelet 1. § *b*) pontjában meghatározott feladatkörében eljáró pénzügyminiszterrel egyetértésben – a következőket rendeljük el:

1. §

E rendelet alkalmazásában:

a) **megítélési szint** (L_{AM}): a vizsgált zajforrás egyenértékű A-hangnyomásszintjéből korrekciós tényezőkkel számított, a teljes megítélési időre vonatkoztatott érték, amelynek mértékegysége: dB,

b) **megítélési időre vonatkozó rezgésterhelés** (A_M): a rezgésterhelésnek mérési irányonként számított, a teljes megítélési időre vonatkozó értéke, amelynek mértékegysége: mm/s^2 ,

c) **a rezgésterhelés legnagyobb értéke** (A_{max}): a rezgésterhelésnek a három irányban kapott félperces maximumok összes sorozatából kiválasztott legnagyobb értéke, amelynek mértékegysége: mm/s^2 ,

d) **vizsgálati küszöbérték** (A_0): környezeti rezgésforrástól származó rezgésjel legnagyobb értékének *e* jogszabály szerint megengedett mértéke, amelynek teljesülése esetén a vizsgált rezgés megfelel az előírásoknak, túllépése esetén további vizsgálatokat kell végezni a határértékeknek való megfelelés megállapítása céljából, és mértékegysége: mm/s^2 ,

e) **ritkán előforduló, rövid idejű rezgésjelenség**: olyan, rendszeresen üzemelő rezgésforrástól származó rezgés, amely naponta legfeljebb 3 alkalommal, illetve hetente legfeljebb 15 alkalommal fordul elő, és minden alkalommal két percnél rövidebb ideig tart.

2. §

(1) Az üzemi vagy szabadidős zajforrástól származó zajterhelési határértékeit a zajtól védendő területeken az *1. melléklet* tartalmazza.

(2) Az *1. melléklet* határértékei megítélési szintben kifejezett értékek, ahol a megítélési idő

a) nappal (6:00–22:00): a legnagyobb zajterhelést adó folyamatos 8 óra,

b) éjjel (22:00–6:00): a legnagyobb zajterhelést adó fél óra.

(3) Ha a csendes övezet, fokozottan védett terület

a) zajtól védett területen helyezkedik el, az *1. melléklet*ben meghatározott határértéknél 5 dB-lel kisebb,

b) zajtól nem védett területen helyezkedik el, az *1. melléklet*ben az üdülő területi besorolásnak megfelelő zajterhelési határértéknek kell teljesülni a területén.

3. §

(1) Az építési kivitelezési tevékenységből származó zajterhelési határértékeit a zajtól védendő területeken a *2. melléklet* tartalmazza.

(2) Az építési kivitelezési tevékenység teljes időtartamát a *2. melléklet* szerinti szakaszokra kell bontani, és azokra a határértéket a *2. melléklet*nek megfelelően külön-külön kell meghatározni.

(3) A *2. melléklet* határértékei megítélési szintben kifejezett értékek, ahol a megítélési idő

a) nappal (6:00–22:00): a legnagyobb zajterhelést adó folyamatos 8 óra,

b) éjjel (22:00–6:00): a legnagyobb zajterhelést adó folyamatos fél óra.

4. §

(1) A közlekedési létesítményeket úgy kell megtervezni, hogy az általuk okozott zajterhelés nem haladhatja meg a *3. melléklet* szerinti határértékeket.

(2) A *3. melléklet* határértékei megítélési szintben kifejezett értékek, ahol a megítélési idő

a) nappal (6:00–22:00): 16 óra,

b) éjjel (22:00–6:00): 8 óra.

(3) Ha a csendes övezet, fokozottan védett terület

a) zajtól védett területen helyezkedik el, a *3. melléklet*ben meghatározott határértéknél 5 dB-lel kisebb,

b) zajtól nem védett területen helyezkedik el, a *3. melléklet*ben az üdülő területi besorolásnak megfelelő zajterhelési határértéknek kell teljesülni a területén.

(4) A *3. melléklet* határértékeinek új közlekedési zajforrás létesítése esetén a meglévő védendő területen kell teljesülniük.

(5) Meglévő közlekedési útvonal vagy létesítmény (zajforrás) korszerűsítése, útkapacitás bővítése utáni állapotra

a) a 3. melléklet határértékei érvényesek, ha a változást közvetlenül megelőző állapotra vonatkozó számítások és mérések a határérték teljesülését igazolják;

b) legalább a változást megelőző zajterhelést kell követelménynek tekinteni, ha a változást megelőző állapotra vonatkozó számítások vagy mérések a határérték túllépését igazolják.

5. §

(1) Az 1., a 2. és a 3. mellékletben a zajtól védendő területeken meghatározott zajterhelési határértékeknek

a) az épületek (épületrészek) külső környezeti zajtól védendő azon homlokzata előtt, amelyen legfeljebb 45 dB beltéri zajterhelési határértékű helyiség (4. melléklet), könyvtári olvasóterem, orvosi vizsgáló helyiség nyílászárója van, az egyes épületszintek padlószintjének megfelelő magasságtól számított 1,5 m magasságban a nyílászárótól általában 2 m-re,

aa) ha a nyílászáró és a zajforrás távolsága 6 m-nél kisebb, akkor e távolság zajforrástól számított kétharmad részén, de a nyílászáró előtt legalább 1 m-re,

ab) ha a nyílászáró környezetében 4 m-en belül hangvisszaverő felület van, akkor a nyílászáró és e felület közötti távolság felezőpontjában, de a nyílászárótól legalább 1 m-re,

ac) ha a zajforrás a vizsgált homlokzaton van, akkor a nyílászáró felületén,

b) az üdülőterületeken, az egészségügyi területen a zajtól védendő épületek elhelyezésére szolgáló ingatlanok határán,

c) a temetők teljes területén kell teljesülniük.

(2) Az épületek (épületrészek) azon homlokzata előtt, amelyen 45 dB-nél nagyobb beltéri zajterhelési határértékű helyiség (4. melléklet), orvosi rendelő, hivatali épület irodahelyiség nyílászárója van, az (1) bekezdés a) pontja szerinti helyeken a zajterhelés nem haladhatja meg jelentős mértékben az 1., a 2. és a 3. melléklet szerinti határértéket.

(3) Azokra a zajtól védendő területekre, épületekre, helyiségekre, amelyeket csak bizonyos napszakban vagy szezonálisan használnak, az 1., a 2. és a 3. számú melléklet szerinti zajterhelési határértékek csak a használat időtartama vonatkoznak.

6. §

(1) Az épületek zajtól védendő helyiségeit úgy kell megtervezni és megépíteni, hogy a helyiségbe behatoló zaj a használatbavétel időpontjában – zárt állapotú nyílászárók mellett – ne haladja meg a 4. melléklet szerinti megengedett értékeket.

(2) Az épületek védendő helyiségeinek külső határoló szerkezeteit úgy kell megvalósítani, hogy azok az épület-

akusztikai követelményekre vonatkozó szabvány előírásainak megfeleljenek, vagy e szabvánnyal legalább egyenértékű hangszigetelési tulajdonságokkal rendelkezzenek.

(3) Az (1) és (2) bekezdés szerinti követelmények teljesítése érdekében a homlokzat mértékadó zajterhelését a zajtól védendő épület használatbavételi időpontjában jellemző forgalmi helyzet alapján kell megállapítani.

(4) Az épületek 4. mellékletben megadott zajtól védendő helyiségében

a) az épület rendeltetésszerű használatát biztosító különböző technikai berendezésektől (pl. felvonóktól, kazánoktól, szivattyúktól, szellőző- és klímaberendezésektől, vízellátási, csatornázási, fűtési, világítási berendezésektől), és

b) az épületen belül vagy azzal szomszédos épületben folytatott termelő vagy szolgáltató tevékenységtől, illetve az ehhez alkalmazott géptől, berendezéstől, egyéb zajforrástól származó zaj terhelési határértékeit a 4. melléklet tartalmazza.

(5) A (4) bekezdés szerinti követelmények mellett a (4) bekezdés b) pontja szerinti zajforrásoktól származó zajterhelésre (az építőipari kivitelezési tevékenységtől származó zajterhelés kivételével) a 4. melléklet 1., 2., 3., 4. sorszám szerinti helyiségekben az ott meghatározott határértékeknél 5 dB-lel kisebb értékeket kell teljesíteni.

(6) A 4. melléklet határértékei a védendő helyiségben kialakuló megítélési szintek térbeli átlagára vonatkoznak, ahol a megítélési idő

a) közlekedési zajforrásra:

aa) nappal (6:00–22:00): 16 óra,

ab) éjjel (22:00–6:00): 8 óra;

b) üzemi és szabadidős zajforrásra:

ba) nappal (6:00–22:00): a legnagyobb zajterhelést adó folyamatos 8 óra,

bb) éjjel (22:00–6:00): a legnagyobb zajterhelést adó folyamatos fél óra.

7. §

(1) Az emberre ható környezeti rezgéstől védendő épületeket, azok helyiségeit, a vizsgálati küszöbértéket, valamint a helyiségekben megengedhető terhelési határértékeket – a (2) és (3) bekezdésben foglalt kivételekkel – az 5. melléklet tartalmazza.

(2) Ha a rezgésforrás ritkán előforduló, rövid idejű rezgésjelenséget idéz elő, a rezgésterhelés legnagyobb értékére az 5. mellékletben az $A_{\max}$ -ra meghatározott határérték helyett a nappali időszakra – a rezgésre különösen érzékeny helyiségek kivételével – az $A_{\max}$ másfélszerese a vonatkozó határérték.

(3) A rendszeresen működő üzemi vagy szabadidős rezgésforrások esetén a rezgésterhelés legnagyobb értéke éjszaka az 5. melléklet 2. sorszámú helyiségeiben nem haladhatja meg a 30 mm/s² értéket.

(4) Az 5. mellékletben meghatározott, megítélési időre vonatkozó rezgésterhelésben kifejezett határértékeknél a megítélési idő

a) nappal (6:00–22:00): a legnagyobb rezgésterhelést adó folyamatos 8 óra,

b) éjjel (22:00–6:00): a legnagyobb rezgésterhelést adó folyamatos fél óra.

(5) Az 5. mellékletben meghatározott határértékek csak az épületekben tartózkodó emberekre ható rezgésekre vonatkoznak, nem érintik a más jogszabályok, előírások alapján meghatározott határértékeket, követelményeket. Nem vonatkoztathatók határértékként az épület szerkezeti károsodását vagy a telepített berendezések működési zavarait okozó rezgésekre.

(6) Az 5. mellékletben meghatározott határértékek csak abban az esetben vonatkoznak az éjszakai időszakra, ha a helyiséget rendeltetésének megfelelően éjszaka is használják.

8. §

A terhelési határérték túllépése jelentős, ha

a) zaj esetén 10 dB-nél nagyobb mértékű,

b) rezgés esetén az A_M túllépése legalább négyszeres vagy az A_{max} túllépése legalább kétszeres mértékű.

9. §

(1) Ez a rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba.

(2) Hatályát veszti a zaj- és rezgésterhelési határértékek megállapításáról szóló 8/2002. (III. 22.) KöM–EüM együttes rendelet.

(3) E rendelet előírásait a hatálybalépését követően indult eljárásokban kell alkalmazni.

10. §

E rendelet hatálybalépésével egyidejűleg

a) a környezetvédelmi, természetvédelmi, valamint a vízügyi hatósági eljárások igazgatási szolgáltatási díjairól szóló 33/2005. (XII. 27.) KvVM rendelet (a továbbiakban: Rendelet) 1. melléklet I. táblázat 15. és 16. sora helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„15.		Zajkibocsátási határérték megállapítása [284/2007. (X. 29.) Korm. rendelet 10. § (1) bekezdés; 11. § (1) bekezdés], ha első fokon a környezetvédelmi, természetvédelmi és vízügyi felügyelőség jár el [284/2007. (X. 29.) Korm. rendelet 4. § (3)–(4) bekezdés] – a zajforrás üzemeltetője alapján:	
	1.	Egyéni vállalkozó, jogi személyiséggel nem rendelkező gazdasági társaság, költségvetési szerv	112 500
	2.	Minden egyéb esetben	150 000
16.		A környezeti zaj és rezgés elleni védelem egyes szabályairól szóló 284/2007. (X. 29.) Korm. rendelet 13. § (1) bekezdése alapján határozott időtartamra az építőipari kivitelezési tevékenységtől származó zaj határérték túllépés engedélyezése, ha első fokon a környezetvédelmi, természetvédelmi és vízügyi felügyelőség jár el.	210 000”

b) a Rendelet 1. melléklet I. táblázat 17. sora hatályát veszti.

Szabó Imre s. k.,
környezetvédelmi és vízügyi
miniszter

Dr. Székely Tamás s. k.,
egészségügyi miniszter

1. melléklet a 27/2008. (XII. 3.) KvVM–EüM együttes rendelethez

Üzemi és szabadidős létesítményektől származó zaj terhelési határértékei a zajtól védendő területeken

Sor- szám	Zajtól védendő terület	Határérték (L_{TH}) az L_{AM} megítélési szintre* (dB)	
		nappal 06–22 óra	éjjel 22–06 óra
1.	Üdülőtérület, különleges területek közül az egészségügyi területek	45	35
2.	Lakótérület (kisvárosias, kertvárosias, falusias, telepszerű beépítésű), különleges területek közül az oktatási létesítmények területe, a temetők, a zöldterület	50	40
3.	Lakótérület (nagyvárosias beépítésű), a vegyes terület	55	45
4.	Gazdasági terület	60	50

Megjegyzés:

* Értelmezése az MSZ 18150–1 szabvány és az MSZ 15037 szabvány szerint.

2. melléklet a 27/2008. (XII. 3.) KvVM–EüM együttes rendelethez

**Építési kivitelezési tevékenységből származó zaj terhelési határértékei
a zajtól védendő területeken**

Sor-szám	Zajtól védendő terület	Határérték (L_{TH}) az L_{AM} megítélési szintre* (dB)					
		ha az építési munka időtartama					
		1 hónap vagy kevesebb		1 hónap felett 1 évig		1 évnél több	
		nappal 06–22 óra	éjjel 22–06 óra	nappal 06–22 óra	éjjel 22–06 óra	nappal 06–22 óra	éjjel 22–06 óra
1.	Üdülőtérület, különleges területek közül az egészségügyi terület	60	45	55	40	50	35
2.	Lakóterület (kisvárosias, kertvárosias, falusias, telepszerű beépítésű), különleges területek közül az oktatási létesítmények területei, a temetők, a zöldterület	65	50	60	45	55	40
3.	Lakóterület (nagyvárosias beépítésű), a vegyes terület	70	55	65	50	60	45
4.	Gazdasági terület	70	55	70	55	65	50

Megjegyzés:

* Értelmezése az MSZ 18150–1 szabvány szerint.

3. melléklet a 27/2008. (XII. 3.) KvVM–EüM együttes rendelethez

A közlekedéstől származó zaj terhelési határértékei a zajtól védendő területeken

Sor-szám	Zajtól védendő terület	Határérték (L_{TH}) az $L_{AM}^{kő}$ megítélési szintre* (dB)					
		kiszolgáló úttól, lakóúttól származó zajra		az országos közúthálózatba tartozó mellékutaktól, a települési önkormányzat tulajdonában lévő gyűjtőutaktól és külterületi közutaktól, a vasúti mellékvonaltól és pályaudvarától, a repülőtértől, illetve a nem nyilvános fel- és leszállóhelyektől** származó zajra		az országos közúthálózatba tartozó gyorsforgalmi utaktól és főutaktól, a települési önkormányzat tulajdonában lévő belterületi gyorsforgalmi utaktól, belterületi elsőrendű főutaktól és belterületi másodrendű főutaktól, az autóbusz-pályaudvartól, a vasúti fővonalról és pályaudvartól, a repülőtértől, illetve a nem nyilvános fel- és leszállóhelytől*** származó zajra	
		nappal 06–22 óra	éjjel 22–06 óra	nappal 06–22 óra	éjjel 22–06 óra	nappal 06–22 óra	éjjel 22–06 óra
1.	Üdülőtérület, különleges területek közül az egészségügyi terület	50	40	55	45	60	50
2.	Lakóterület (kisvárosias, kertvárosias, falusias, telepszerű beépítésű), különleges területek közül az oktatási létesítmények területei, és a temetők, a zöldterület	55	45	60	50	65	55
3.	Lakóterület (nagyvárosias beépítésű), a vegyes terület	60	50	65	55	65	55
4.	Gazdasági terület	65	55	65	55	65	55

Megjegyzés:

* Értelmezése a stratégiai zajtérképek és intézkedési tervek készítésének részletes szabályairól szóló 25/2004. (XII. 20.) KvVM rendelet 3. számú melléklet 1.1. pontja és 5. számú melléklet 1.1. pontja szerint.

** Olyan repülőterek, vagy nem nyilvános fel- és leszállóhelyek, ahol 5,7 tonna maximális felszálló tömegnél kisebb, légszavaras repülőgépek, illetve 2,73 tonna maximális felszálló tömegnél kisebb helikopterek közlekednek.

*** Olyan repülőterek, vagy nem nyilvános fel- és leszállóhelyek, ahol 5,7 tonna maximális felszálló tömegű vagy annál nagyobb, légszavaras repülőgépek, 2,73 tonna maximális felszálló tömegű vagy annál nagyobb helikopterek, valamint sugárhajtású légijárművek közlekednek.

4. melléklet a 27/2008. (XII. 3.) KvVM–EüM együttes rendelethez

A zaj terhelési határértékei az épületek zajtól védendő helyiségeiben

Sor-szám	Zajtól védendő helyiség	Határérték (L_{TH}) az L_{AM} megítélési szintre* (dB)	
		nappal 06–22 óra	éjjel 22–06 óra
1.	Kórtermek és betegszobák	35	30
2.	Tantermek, előadótermek oktatási intézményekben, foglalkoztató termek, hálólhelyiségek bölcsődékben és óvodákban	40	–
3.	Lakószobák lakóépületekben	40	30
4.	Lakószobák szállodákban és szálló jellegű épületekben	45	35
5.	Étkezőkonyha, étkezőhelyiség lakóépületekben	45	–
6.	Szállodák, szálló jellegű épületek, közösségi lakóépületek közös helyiségei	50	–
7.	Éttermek, eszpresszók	55	–
8.	Nagy- és kiskereskedelmi épületek eladóterei, vendéglátó helyiségei, a váróterem	60	–

Megjegyzés:

* a) Értelmezése a 6. § (1) bekezdésével kapcsolatos ügyekben az MSZ 15601–2:2007 és az MSZ 18150–1 szabvány szerint, de nem a legnagyobb értéket adó mérési pontban, hanem térbeli átlagos hangnyomásszintként; mérése az MSZ EN ISO 140–5 szabvány szerint.

b) Értelmezése és mérése a 6. § (4) bekezdés b) pontjával kapcsolatos ügyekben az MSZ 18150–1 szabvány szerint.

5. melléklet a 27/2008. (XII. 3.) KvVM–EüM együttes rendelethez

Az emberre ható rezgés vizsgálati küszöbértékei és terhelési határértékei az épületekben

Sor-szám	Épület, helyiség		Rezgésvizsgálati küszöbérték* (mm/s^2)	Rezgésterhelési határértékek* (mm/s^2)	
			A_0	A_M	$A_{\max}$
1.	Rezgésre különösen érzékeny helyiség (pl. műtő)		3,6	3	100
2.	Lakóépület, üdülőépület, szociális otthon, szálláshely-szolgáltató épület, kórház, szanatórium lakó- és pihenőhelyiségei	nappal 06–22 óra	12	10	200
		éjjel 22–06 óra	6	5	100
3.	Kulturális, vallási létesítmények nagyobb figyelmet igénylő helyiségei (pl. hangversenyterem, templom), a bölcsőde, óvoda foglalkoztató helyiségei, az orvosi rendelő		12	10	200
4.	Művelődési, oktatási, igazgatási és irodaépület nagyobb figyelmet igénylő helyiségei (pl. tanterem, számítógépterem, könyvtári olvasóterem, tervezőiroda, diszpécserközpont), a színházak, mozik nézőterei, a magasabb komfortfokozatú szállodák közös terei		24	20	300
5.	Kereskedelmi, vendéglátó épület eladó-, illetve vendéglátó terei, sportlétesítmények nézőtere, a középületek folyosói, előcsarnokai		36	30	600

Megjegyzés:

* Értelmezése az MSZ 18163–2 szerint.

**A szociális és munkaügyi miniszter
17/2008. (XII. 3.) SZMM
rendelete**

**az egyéni védőeszközök megfelelőségét tanúsító,
ellenőrző szervezetek kijelölésének
és bejelentésének részletes szabályairól**

A munkavédelemről szóló 1993. évi XCIII. törvény 88. § (4) bekezdés *a*) pont *aa*) alpontjában és a műszaki termékek megfelelőségét vizsgáló, ellenőrző és tanúsító szervezetek kijelöléséről szóló 182/1997. (X. 17.) Korm. rendelet 11. §-ában kapott felhatalmazás alapján, a szociális és munkaügyi miniszter feladat- és hatásköréről szóló 170/2006. (VII. 28.) Korm. rendelet 1. § *a*) pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva a következőket rendelem:

Általános rendelkezések

1. §

(1) E rendelet az egyéni védőeszközök megfelelőségét tanúsító, illetve ellenőrző szervezetek kijelölése és az Európai Bizottságnak, valamint az Európai Unió többi tagállamainak (a továbbiakban: tagállamok) való bejelentése rendjére terjed ki.

(2) Az e rendeletben meghatározott kijelölési eljárásban a kijelölést a szociális és munkaügyi miniszter (a továbbiakban: kijelölő) látja el.

Értelmező rendelkezések

2. §

E rendelet alkalmazásában:

a) egyéni védőeszköz: az egyéni védőeszközök követelményeiről és megfelelőségének tanúsításáról szóló jogszabályban meghatározott fogalom;

b) EK típusvizsgálat: az egyéni védőeszközök követelményeiről és megfelelőségének tanúsításáról szóló jogszabályban meghatározott fogalom, illetve eljárás;

c) EK-típustanúsítvány: az egyéni védőeszközök követelményeiről és megfelelőségének tanúsításáról szóló jogszabályban meghatározott fogalom;

d) ellenőrzés: olyan eljárás, amely alapján az e rendelet szerint bejelentett szervezet értékeli és tanúsítványban igazolja, hogy az egyéni védőeszköz gyártásának minőségirányítási rendszere megfelel a vonatkozó jogszabályokban, alkalmazott szabványokban és műszaki előírásokban előírt követelményeknek;

e) bejelentett szervezet: az Európai Bizottságnak és a tagállamoknak bejelentett, az Európai Bizottság által visszaigazolt bejelentés alapján a megfelelőségértékelési

eljárásban tanúsítói, illetve ellenőrzési tevékenység végzésére Kijelölő Okirattal (a továbbiakban: Okirat) rendelkező, az Európai Bizottság által az Európai Unió Hivatalos Lapjában feladata és azonosító száma megjelölésével közzétett szervezet;

f) kijelölés: olyan eljárás, amelynek során a kijelölő megállapítja a bejelentett szervezetre válás feltételeinek meglétét;

g) kijelölés területe: a kijelölő által elismert egyéni védőeszköz típusra vonatkozó tanúsítási (egyben vizsgálói), illetve ellenőrzési tevékenység;

h) tanúsítás: az EK típusvizsgálat keretében végzett eljárás, amely alapján a gyártó EK-megfelelőségi nyilatkozatban – szükség szerint az e rendelet szerint bejelentett szervezet EK-típustanúsítványa alapján – igazolja, hogy az egyéni védőeszköz megfelel az egyéni védőeszközök követelményeiről és megfelelőségének tanúsításáról szóló jogszabályban meghatározott követelményeknek;

i) tanúsítási jel: bejelentett tanúsító szervezet által kibocsátott vagy alkalmazott védjegyzetett jel;

j) tanúsító, illetőleg ellenőrző szervezet: a megfelelőségértékelési eljárásban tanúsítói, illetőleg ellenőrzési tevékenység végzésére – a kijelölő által megállapítottan – felkészült, a bejelentés feltételeinek eleget tevő szervezet.

A kijelölési eljárás megindítása

3. §

(1) A kijelölést az *1. számú melléklet* szerinti kérelemmel az Országos Munkavédelmi és Munkaügyi Főfelügyelőség (a továbbiakban: OMMF) keretében működő Kijelölést Előkészítő Bizottságnál (a továbbiakban: Bizottság) lehet kezdeményezni.

(2) A kérelemhez – a műszaki termékek megfelelőségét vizsgáló, ellenőrző és tanúsító szervezetek kijelöléséről szóló 182/1997. (X. 17.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R.) 5. § (1) bekezdésében meghatározottakon túlmenően – mellékelni kell:

a) a cégbejegyzést tanúsító végzés másolatát;

b) a társasági szerződés, az alapító okirat vagy az alapszabály másolatát;

c) a tanúsítási jel másolatát;

*d) kötelezettségvállalást arra vonatkozóan, hogy a kijelölési kérelem elbírálásával kapcsolatosan keletkezett esetleges szakértői költségeket a kérelmező vállalja, illetve annak elmaradása esetén az azonnali beszédési megbi-
zás alkalmazásához hozzájárul.*

(3) A kérelemhez csatolt dokumentumokat a kijelölést kérő (a továbbiakban: kérelmező) hiteles (cégszerű) aláírásával magyar nyelven szolgáltatja, illetve az idegen nyelven készült anyagok fordításának szakmai megfelelőségét hiteles (cégszerű) aláírásával tanúsítja, vagy erre jogosult szervvel tanúsíttatja.

(4) A kérelemhez – az R. 5. § (2) bekezdésében meghatározottakon túlmenően – mellékelhető:

a) a nemzetközi tanúsítási rendszerben kapott elismerések másolata, továbbá

b) egyéb, a kérelemben megjelölt tevékenységre vonatkozó referencia.

A Bizottság

4. §

(1) A Bizottság öttagú. A Bizottság négy tagját az OMMF javaslatára, három éves időtartamra a kijelölő jelölő ki, akik közül egy fő munkahigiénés szakirányú szakképítéssel rendelkező orvos vagy munkahigiénés szakértő. A Bizottság ötödik tagja a Nemzeti Akkreditáló Testület (a továbbiakban: NAT) képviselője. Csak olyan személy jelölhető ki a Bizottságba, aki előzetesen hozzájárult az összeférhetetlenség vizsgálatához szükséges személyes adatainak a kezeléséhez.

(2) A Bizottság ügyrendjét maga állapítja meg. Az ügyrendben rendelkezni kell különösen a Bizottság vezetője megválasztásának szabályairól, valamint feladatairól. A Bizottság határozatképes, ha ülésén legalább három tag jelen van. A Bizottság döntéseit a bizottsági tagok egyszerű szótöbbségével hozza. Szavazategyenlőség esetén a Bizottság vezetőjének szavazata dönt.

(3) A Bizottság írásban tájékoztatja a kérelmezőt a Bizottság személyi összetételéről, és szükség szerint javaslatot tesz szakértő (szakértők) személyére.

(4) A Bizottság tagjaiként nem járhat el olyan személy, aki maga, vagy akinek a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény 685. § b) pontja szerinti közeli hozzátartozója a kérelmezővel munkavégzésre irányuló jogviszonyban áll, a kérelmező választott testületeiben tisztséget visel vagy a kérelmező tulajdonosa.

A kérelmezőre vonatkozó közös szabályok

5. §

A kérelmezőnek meg kell felelnie az R. 1. § (1) bekezdésében meghatározott feltételeknek, felkészültnek kell lennie a kijelölés területe szerinti tevékenység ellátására, továbbá folyamatosan rendelkeznie kell

a) az eljárások leírását tartalmazó részletes szabályzat-tal (függetlenül annak elnevezésétől);

b) a kijelölés területét érintő, alkalmazott szabványokkal és műszaki előírásokkal;

c) általa feljogosított, megfelelő képzettséggel és gyakorlattal rendelkező alkalmas személyzettel;

d) működő minőségirányítási rendszerrel;

e) az Európai Unió Belső Piacán való tevékenység végzéséhez szükséges nyelvtudással rendelkező személyzettel, a

tevékenység végzésével összefüggő dokumentumok fordításával, valamint a kijelölés területén az Európai Unióban az egyéni védőeszközökre vonatkozó uniós szabályozással összefüggő bizottsági munkákban való részvételhez szükséges személyi, tárgyi és szervezési feltételekkel;

f) a kérelemben meghatározott kijelölés területe szerinti tevékenységre vonatkozó, az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes valamely államban engedélyezett biztosítónál kötött érvényes felelősségbiztosítási szerződéssel.

A tanúsításra kijelölést kérelmezőre vonatkozó különös szabályok

6. §

(1) A kérelmezőnek – az 5. §-ban foglalt követelmények teljesülésén túlmenően – rendelkeznie kell

a) a vizsgálatok elvégzéséhez szükséges vizsgálóhelyiségekkel, terekkel;

b) vizsgáló-, mérő- és egyéb berendezésekkel, eszközökkel és anyagokkal;

c) a kijelölés területe tekintetében tanúsítási jellel, továbbá a jelhasználat engedélyezése, visszavonása során követendő eljárási szabályzattal;

d) az általa a vizsgálatra, illetve a tanúsításra feljogosított személyzettel.

(2) Nem jogosítható fel tanúsításra az adott egyéni védőeszköz típusának vizsgálatát, illetve ellenőrzését folytató személy.

(3) Vizsgálati és ellenőrzési eredmények kiértékelésével és a megfelelés tanúsításával kapcsolatos tevékenység alvállalkozásba nem adható.

Az ellenőrzésre kijelölést kérelmezőre vonatkozó különös szabályok

7. §

(1) A kérelmezőnek – az 5. és 6. §-okban foglalt követelmények teljesülésén túlmenően – rendelkeznie kell

a) a kijelölés területe tekintetében alkalmazott, a minőségirányítási vagy a védőeszköz minőségét garantáló rendszer kialakítására és fenntartására vonatkozó szabványokkal és műszaki előírásokkal, továbbá az azokban meghatározott, a minőségirányítási vagy a védőeszköz minőségét garantáló rendszer értékelését és felügyeleti ellenőrzését lehetővé tevő személyi és tárgyi feltételekkel;

b) az általa az ellenőrzésre feljogosított személyzettel.

(2) Nem jogosítható fel ellenőrzésre az adott egyéni védőeszköz típusának tanúsítását – ezen belül vizsgálót – folytató személy.

A döntés-előkészítő eljárás

8. §

(1) A döntés-előkészítő eljárás az 1. számú melléklet szerinti kérelem Bizottsághoz történő benyújtásától legfeljebb hatvan napig tarthat. E határidő indokolt esetben legfeljebb harminc nappal meghosszabbítható.

(2) A Bizottság döntés-előkészítő eljárásában a kérelmező felkészültségét megvizsgálja és értékeli a következők szerint:

- a) a szervezeti felépítésre, az általános működésre és a minőségirányításra vonatkozó követelmények;
- b) a kérelemben megjelölt kijelölés területére vonatkozó jogszabályoknak, szabványoknak való megfelelés;
- c) a személyzet szakmai alkalmassága a képzettségre és gyakorlatra is kiterjedően;
- d) a helyszíni vizsgálat megállapításai.

(3) A nemzeti akkreditálási rendszerben kiadott akkreditálási okirat benyújtása esetén – az abban meghatározott tevékenység vonatkozásában – a (2) bekezdésben foglaltak teljes körű megvizsgálása mellőzhető.

(4) A Bizottság a kijelölési eljárással kapcsolatos valamennyi dokumentációt (kérelmet, kérelemhez csatolt dokumentumot) tíz évig megőrzi.

(5) A Bizottság a kérelem és a csatolt dokumentumok alapján a döntés-előkészítő eljárást lefolytatja, vagy adat-kiegészítést kér. Az adat-kiegészítéshez szükséges idővel az (1) bekezdésben meghatározott határidő meghosszabbodik.

(6) A kérelem megalapozott elbírálása érdekében a Bizottság a kérelmezőnél – előzetes egyeztetést követően – helyszíni vizsgálatot tart. Ennek keretében szükség szerint

- a) kéri az alap- és részvizsgálatok bemutatását, illetve a személyzettől a szükséges szakmai felvilágosítást;
- b) ellenőrzi a rendelkezésre álló mérőeszközöket és vizsgálóberendezéseket, azok hitelesítésének, illetve kalibrálásának meglétét, áttekinti a műszernyilvántartást;
- c) megtekinti a vizsgálóhelyiségeket, tereket.

(7) Ha a kérelmező egyes tevékenységek elvégzését – a 6. § (3) bekezdésében foglaltak kivételével – alvállalkozásba kívánja adni, a Bizottság az alvállalkozónál – a kérelmezőével azonos módon – vizsgálja a személyi, szakmai és tárgyi feltételek meglétét.

9. §

(1) A Bizottság a helyszíni vizsgálat során feltárt észrevételeit írásban közli a kérelmezővel. A kérelmező a feltárt hiányosságok megszüntetéséről a szükséges dokumentációk egyidejű megküldésével, írásban tájékoztatja a Bizottságot.

(2) A Bizottság a hiányosságok megszüntetéséről a dokumentációk áttekintése és szükség szerint ismételt helyszíni vizsgálat során győződik meg.

(3) Ha a kérelmező a hiányosságot nem szünteti meg – ideértve az (1) bekezdés szerinti írásos tájékoztatás elmaradását is – a Bizottság ennek a tényét rögzíti a kijelölésre vonatkozó javaslatában.

Kijelölés

10. §

(1) A Bizottság a helyszíni vizsgálatot követő tizenöt napon belül az OMMF útján a kérelmet átadja, és egyidejűleg javaslatot tesz a kijelölő részére a bejelentés feltételei meglétének megállapítására (kijelölés) vagy a kérelem elutasítására. A kijelölő eljárásában a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény rendelkezéseinek megfelelően jár el.

(2) A javaslat tartalmazza:

- a) az összefoglaló értékelést a döntés-előkészítő eljárásról és arról, hogy a kérelmező minden tekintetben megfelel-e a követelményeknek;
- b) a bejelentést kizáró okok felsorolását;
- c) indítványt a bejelentésre vagy az elutasításra;
- d) a bejelentésre vagy az elutasításra vonatkozó indítvány részletes indokolását.

(3) A kijelölő – a Bizottság javaslatában foglaltakat mérlegelve – a kérelmező tanúsítási, illetve ellenőrzési tevékenységre való alkalmasságát az egyéni védőeszköz típusa tekintetében megállapítja, és erről a kérelmezőt az OMMF útján tájékoztatja.

A bejelentésre vonatkozó szabályok

11. §

(1) A kijelölő az OMMF útján a tanúsításra és ellenőrzésre alkalmas szervezetet a kijelölés területe feltüntetésével a NANDO-INPUT elektronikus rendszeren keresztül (a továbbiakban: elektronikus úton) bejelenti az Európai Bizottságnak és a tagállamoknak. Ennek keretében

a) kezdeményezi az azonosító szám előzetes kiadását az 1. számú melléklet szerinti kérelem benyújtását követően;

b) a tanúsításra és ellenőrzésre alkalmasság tényét az R. szerinti adatokkal, valamint az azonosító számmal elektronikus úton bejelenti az Európai Bizottságnak és a tagállamoknak.

(2) Az Európai Bizottságtól elektronikus úton érkezett bejelentés-visszaigazolás alapján a kijelölő a 2. számú

melléklet szerinti Okiratot a kérelmező részére haladéktalanul kiadja.

(3) A tanúsító, illetve ellenőrző tevékenység csak az Okirat kézhezvételét követően kezdhető meg. A bejelentett szervezet az általa kiadott dokumentumokon köteles az azonosító számára hivatkozni.

(4) Ha a kijelölő tudomására jut olyan tény, amely szerint a bejelentett szervezet nem felel meg a bejelentés feltételeinek, illetve a kötelezettségét nem teljesítette, a kijelölő az Okiratot visszavonja, és a bejelentést a feltételeknek való megfelelés biztosításához, illetve a kötelezettség teljesítéséhez szükséges időtartamra felfüggeszti. Ha a bejelentett szervezet a bejelentés feltételeinek való megfelelést biztosítja, illetve elmulasztott kötelezettségét teljesíti, a kijelölő a bejelentés felfüggesztését megszünteti, ellenkező esetben a kijelölő a felfüggesztés leteltét követő napon a bejelentést visszavonja.

12. §

(1) A kijelölő az OMMF útján

a) a bejelentett szervezet Okirata érvényességét érintő minden változásról elektronikus úton tájékoztatja az Európai Bizottságot és a tagállamokat;

b) a bejelentett szervezet kötelezettségzegésével kapcsolatban megtett intézkedéséről elektronikus úton tájékoztatja az Európai Bizottságot és a tagállamokat;

c) az Európai Bizottság részére – annak kérésére – tájékoztatást ad, tényeket közöl.

(2) A kijelölő, az OMMF és a Bizottság a bejelentéssel kapcsolatosan tudomására jutott adatokat, információkat bizalmasan kezeli.

(3) A bejelentés feltételeinek való megfelelés megszűnése a bejelentés visszavonását vonja maga után. Erről a kijelölő az OMMF útján elektronikus úton értesíti az Európai Bizottságot és a tagállamokat.

Eljárási szabályok a bejelentés után

13. §

(1) A bejelentett szervezet az Okirat érvényességi időtartama alatt jogosult az Okirat tartalmának megfelelő tevékenység végzésére és a tevékenységhez kapcsolódó dokumentumok kiadására, köteles tevékenységét az Okirat tartalmának megfelelően végezni.

(2) A bejelentett szervezet az Okiratban meghatározott tevékenységének végzését lényegesen akadályozó – a kijelölés területét, illetve a kijelölés feltételeinek való megfelelést hátrányosan érintő – minden változásról (a tevékenységéhez kellő berendezés, műszer tartós meghibásodása, vizsgálóhelyiségek alkalmatlanná válása stb.) köte-

les az OMMF útján a kijelölőt haladéktalanul írásban értesíteni. Az értesítésben foglaltakat a kijelölő a Bizottság útján haladéktalanul megvizsgálja. A vizsgálat befejezéséig tanúsítói, illetve ellenőrzési tevékenységet a szervezet nem folytathat.

(3) A kijelölés területe feltételeit jelentősen érintő, a bejelentett szervezet tevékenységéhez szükséges felkészültséget növelő változtatások (pl. új alvállalkozó bevonása, új személyzet, új szabványok felvétele) a tanúsítói, illetve az ellenőrzési tevékenység során csak a kijelölő jóváhagyását követően alkalmazhatóak.

(4) A (2) és (3) bekezdésben meghatározott esetekben, az írásban történt bejelentés alapján a Bizottság döntés-előkészítő eljárásában lefolytatja a szükséges vizsgálatot. A Bizottság a vizsgálat alapján javaslatot tesz a kijelölőnek az elbírálásra. Az elbírálás alapján a kijelölő az Okiratot módosíthatja, visszavonhatja, a bejelentett szervezet tevékenységét felfüggesztheti vagy a felfüggesztést megszüntetheti.

(5) Az Okirat érvényessége azonos időtartamra többször is meghosszabbítható. A meghosszabbítást a kijelölés szabályai szerint, az 1. számú melléklet szerinti kérelemmel kell kezdeményezni, legalább harminc nappal az Okirat érvényességi idejének lejártát megelőzően. Az új érvényességi időt az Okiraton kell feltüntetni.

14. §

A bejelentett szervezet köteles a kijelölés alapján végzett tevékenysége során kiadott vizsgálati jegyzőkönyveket, EK-típustanúsítványokat tíz évig megőrizni. A bejelentett szervezetet titoktartási kötelezettség terheli minden olyan tény vagy adat tekintetében, amelyről a kijelölés vagy a bejelentés alapján végzett vizsgálati, ellenőrzési, tanúsítási eljárások során szerzett tudomást.

15. §

A bejelentett tanúsító szervezet az OMMF útján haladéktalanul tájékoztatja a kijelölőt az általa kiállított EK-típustanúsítvány kiadásáról, módosításáról, felfüggesztéséről, a felfüggesztés megszüntetéséről vagy a felfüggesztés visszavonásáról.

16. §

(1) A bejelentés feltételeinek való megfelelést a kijelölő a Bizottság útján évente felülvizsgálja. A felülvizsgálatra a döntés-előkészítő eljárás szabályai az irányadók. A Bizottság a felülvizsgálat céljából

a) a kijelölés területe szerinti tevékenység alapjául szolgáló iratokat, jegyzőkönyveket, EK-típustanúsítvá-

nyokat és egyéb dokumentumokat bekérheti, a bejelentett szervezetet a szükséges információk megadására felszólíthatja;

b) helyszíni vizsgálatot tarthat, műszeres vizsgálatokat végezhet.

(2) A bejelentett szervezetnél a Bizottság különösen akkor tart helyszíni vizsgálatot, ha

a) a bejelentett szervezet tevékenységével kapcsolatosan bárki írásban megindokolt kifogást nyújt be a kijelölőhöz;

b) az Okirat kiadásának alapjául szolgáló követelmény, körülmény, a vizsgálóképesség vagy a tanúsítási, illetve az ellenőrzési tevékenység lényegesen megváltozott;

c) a bejelentett szervezet által vizsgált, tanúsított, illetve ellenőrzött egyéni védőeszköz használata során baleset vagy egészségkárosodás következett be, és valószínűsíthető, hogy a bekövetkezés oka összefügg a bejelentett szervezetnek az egyéni védőeszközzel kapcsolatos tevékenységével;

d) a bejelentett szervezet jogszabály előírása, valamint a gyártó, illetve a forgalmazó kezdeményezése ellenére elmulasztotta tájékoztatni a fogyasztóvédelmi hatóságot, valamint az OMMF útján a kijelölőt a megfelelés tanúsításához szükséges vizsgálat alapján tett azon megállapításáról, hogy az áru

da) csak meghatározott feltételek teljesítése esetén hozható forgalomba, illetve

db) a fogyasztó életét, egészségét vagy testi épségét súlyosan veszélyezteti.

(3) A Bizottság megvizsgálja, hogy a (2) bekezdés b) pontja szerinti változás nem teszi-e alkalmatlanná a bejelentett szervezetet az Okiratban meghatározott tevékenységének végzésére. A felülvizsgálatra a döntés-előkészítő eljárás szabályai az irányadók.

(4) Ha a felülvizsgálat eredményeként megállapítható, hogy a kijelölés területe tekintetében a bejelentett szervezet tevékenységében, működésében, személyi, illetve tárgyi felkészültségében olyan változás történt, amely miatt a bejelentett szervezet nem felel meg a kijelölés feltételeinek, a kijelölő a Bizottság javaslatára az Okiratot visszavonja, és erről elektronikus úton tájékoztatja az Európai Bizottságot és a tagállamokat.

(5) Ha a kijelölő által visszavont Okirat akkreditáltságon alapult, a kijelölő az OMMF útján az Okirat visszavonásáról tájékoztatja a NAT-ot.

A kijelölés, a bejelentés nyilvántartása és érvényessége

17. §

(1) Az Okirat érvényességi ideje három év.

(2) A kijelölő az OMMF útján a bejelentett szervezetet nyilvántartásba veszi.

(3) A bejelentett szervezet tevékenysége felfüggesztésének, a felfüggesztés megszűnésének tényét a kijelölő az OMMF nyilvántartásában rögzíti.

(4) A kijelölést, a bejelentést a nyilvántartásból törölni kell

a) az Okirat visszavonása,

b) az Okirat érvényességének lejárta,

c) a bejelentett szervezet jogutód nélküli megszűnése,

d) a bejelentett szervezet ilyen irányú kérelme esetén.

18. §

(1) Az akkreditálási okiraton alapult kijelölés esetén az akkreditáltság megszűnésével egyidejűleg az Okirat is érvényét veszti.

(2) Az akkreditálási okiraton alapuló kijelölés esetén az akkreditáltság felfüggesztése egyidejűleg az Okirat érvényességét is felfüggeszti. Az akkreditáltság felfüggesztése megszűnésével egyidejűleg az Okirat ismét érvényessé válik.

(3) A (2) bekezdésben foglalt esetben az Okirat érvényességének visszaállítása érdekében a bejelentett szervezet kérelmezheti a 13. § (4) bekezdése szerinti eljárást.

Közzététel

19. §

(1) A kijelölő az általa vezetett minisztérium honlapján és az OMMF honlapján közzéteszi

a) a bejelentés tényét (a kijelölés területe feltüntetésével);

b) a bejelentett szervezet tevékenységének felfüggesztését, a felfüggesztés megszűnésének tényét;

c) a kijelölés, a bejelentés módosításának tényét;

d) a bejelentés megszűnésének tényét;

e) a bejelentett tanúsító szervezet azonosító számát;

f) az EK-típustanúsítvány számát a bejelentett tanúsító szervezet azonosító számának, és a tanúsított egyéni védőeszköz megnevezésének egyidejű feltüntetésével.

(2) A kijelölő az OMMF honlapján rendszeresen tájékoztatást nyújt a tagállamok által bejelentett szervezetekkel kapcsolatos információkról.

Záró rendelkezések

20. §

(1) Ez a rendelet a kihirdetését követő tizenötödik napon lép hatályba.

(2) Hatályát veszti az egyéni védőeszközök megfelelését vizsgáló, tanúsító, ellenőrző szervezetek kijelölésének részletes szabályairól és az Európai Bizottságnak, illetőleg az Európai Unió tagállamainak való bejelentéséről, valamint a kijelölési eljárásért fizetendő igazgatási szolgáltatási díjról szóló 13/2004. (IV. 19.) FMM rendelet. E bekezdés az e rendelet hatálybalépését követő napon hatályát veszti.

(3) Ez a rendelet az egyéni védőeszközökre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló 1989. december 21-i 89/686/EGK tanácsi irányelv – a 93/68/EGK tanácsi irányelvvel módosított – 9. cikkének és V. mellékletének való megfelelést szolgálja.

Szűcs Erika s. k.,
szociális és munkaügyi miniszter

1. számú melléklet a 17/2008. (XII. 3.) SZMM rendelethez

KÉRELEM

*A 17/2008. (XII. 3.) SZMM rendelet alapján kérelmezem
a Kijelölő Okirat kiadását*

1. Kérelmező szervezet adatai

- a) neve:
- b) címe:
- c) telefonszáma:
- d) telefaxszáma:
- e) felelős vezetőjének
- ea) neve:
- eb) beosztása:
- ec) címe:
- ed) telefonszáma:
- ee) telefaxszáma:
- ef) e-mail címe:
- f) ügyintézőjének
- fa) neve:
- fb) beosztása:
- fc) címe:
- fd) telefonszáma:
- fe) telefaxszáma:
- ff) e-mail címe:
- g) cégbejegyzési adatok
- ga) cégbíróság:
- gb) cégbejegyzés kelte, száma:
- gc) társasági szerződés, alapító okirat vagy az alapszabály azonosítója (kelte, száma):
- gd) szervezeti forma:
- ge) állományi létszám:

2. A kérelmezett tevékenység tekintetében

- a) a kijelölés területe: _ tanúsítás _ ellenőrzés _
- b) a kijelölés területe szerinti szabvány száma:
- c) az egyéni védőeszköz típusok (védendő testrész szerint) megnevezése:
- d) a kijelölés területére vonatkozó szabványok száma és címe:

3. A kérelemmel egyidejűleg átadott dokumentumok felsorolása és azonosítószáma

- a) NAT akkreditálási okirata:
- b) tanúsítási jellel való rendelkezést igazoló dokumentáció száma vagy azonosító jele:
- c) egyéb okirat:

4. A kijelölést kérelmező szervezet

- a) szervezeti felépítését bemutató és ábrázoló dokumentáció száma vagy azonosítója:
- b) általános működését bemutató dokumentáció száma vagy azonosítója:

- c) szervezeti belüli minőségirányítási rendszere leírásának vagy annak elismerését igazoló dokumentációnak a száma vagy azonosítója:.....
- d) a kijelölés területére vonatkozó tevékenysége eljárási szabályzatának száma vagy azonosítója:.....
- e) minőségirányítási kézikönyve:.....
- f) alvállalkozásban végzendő tevékenysége, megnevezése:.....
- fa) alvállalkozó neve:.....
- fb) címe:.....
- fc) cégbejegyzésének kelte, száma:.....
- g) felelősségbiztosítási szerződése száma vagy azonosítója:.....
- h) kötelezettségvállalási nyilatkozat a szakértői költségek megtérítésére, illetve annak elmaradása esetén az azonnali beszedési megbízás alkalmazásához való hozzájárulásra:

5. A kérelemhez csatolt további dokumentumok megnevezése és azonosító adatai

- a) a kérelmező akkreditálási okiratának száma:
- b) a nemzetközi tanúsítási rendszerben kapott elismerések másolata:
- c) a kérelemben megjelölt kijelölés területére vonatkozó referencia:

Meghosszabbítási kérelem esetén a kijelölő okirat száma:

....., 20..... hó nap.

.....
kérelmező

A kérelemhez csatolt dokumentumok:

2. számú melléklet a 17/2008. (XII. 3.) SZMM rendelethez

SZOCIÁLIS ÉS MUNKAÜGYI MINISZTER

Szám:/20.....

KIJELÖLŐ OKIRAT

Az egyéni védőeszközök megfelelőségét tanúsító, ellenőrző szervezetek kijelölésének és bejelentésének részletes szabályairól szóló 17/2008. (XII. 3.) SZMM rendeletben meghatározott eljárás alapján megállapítottam, hogy

..... (szervezet)

a bejelentett szervezetre vonatkozó követelményeket kielégíti, ezért kijelölöm a

.....
az egyéni védőeszközök követelményeiről és megfelelőségének tanúsításáról szóló 17/2008. (XII. 3.) SZMM rendelet, az egyéni védőeszközökre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló 1989. december 21-i 89/686/EGK tanácsi irányelv szerinti tanúsítására ellenőrzésére¹.

A bejelentett szervezet azonosító száma:

A bejelentett szervezet a kijelölés területe szerinti tevékenységét mindenkor az arra vonatkozó jogszabályok és mértékadó szabványok vagy ez utóbbiakkal legalább egyenértékű követelmények következetes és pontos megtartásával, az ilyen tevékenységet ellátó szervezettől elvárható pontossággal és színvonalon köteles ellátni. Ennek megítélése céljából a kijelölő általi felülvizsgálatban közreműködni tartozik.

A Kijelölő Okirat érvényessége: 20.....-ig

Kelt: Budapesten, 20.....-én

.....
kijelölő

A Kijelölő Okirat érvényességének meghosszabbítása:

A Kijelölő Okirat érvényessége: 20.....-ig

Kelt: Budapesten, 20.....-én

.....
kijelölő

¹ A kijelölés területe szerint a nem megfelelő szövegrészt a kijelölő törli.

**A szociális és munkaügyi miniszter
18/2008. (XII. 3.) SZMM
rendelete**

**az egyéni védőeszközök követelményeiről
és megfelelőségének tanúsításáról**

A munkavédelemről szóló 1993. évi XCIII. törvény 88. § (4) bekezdés *a*) pont *aa*) alpontjában kapott felhatalmazás alapján, a szociális és munkaügyi miniszter feladat- és hatásköréről szóló 170/2006. (VII. 28.) Korm. rendelet 1. § *a*) pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva a következőket rendelem:

1. §

(1) E rendeletnek az egyéni védőeszközök (a továbbiakban: védőeszköz) forgalomba hozatalával összefüggő rendelkezéseit akkor kell alkalmazni, ha a védőeszköz forgalomba hozatala

- a*) az Európai Unió tagállamát,
- b*) az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes más államot, továbbá
- c*) olyan államot, amelynek állampolgára az Európai Közösség és tagállamai, valamint az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban nem részes állam között létrejött nemzetközi szerződés alapján az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes állam állampolgárával – a védőeszközök vonatkozásában – azonos jogállást élvez [a továbbiakban az *a*)–*c*) pont együtt: EGT-államok]

tekintve, első ízben a Magyar Köztársaságban történik, valamint a védőeszközre nem vonatkozik külön jogszabály.

(2) Külön jogszabály vonatkozik az ionizáló sugárzás elleni védőeszközök megfelelőségének a vizsgálatára és tanúsítására.

2. §

(1) E rendelet alkalmazásában védőeszköz minden olyan új készülék, felszerelés, berendezés, eszköz, amelynek az a rendeltetése, hogy egy személy viselje vagy használja az egészségét, valamint a biztonságát fenyegető egy vagy több kockázat elleni védekezés céljából, így

- a*) az olyan több elemből vagy eszközökből álló együttes, amelyet a gyártó összefüggően épített egybe abból a célból, hogy az egy személyt egy vagy több egyszerre ható kockázat ellen megvédjen,
- b*) az egy személy által a tevékenység végzése céljából viselt vagy használt, nem védőjellegű eszközre eltávolítható vagy eltávolíthatatlan módon erősített készülék vagy eszköz,

c) a védőeszköz cserélhető része vagy eleme, amely annak megfelelő működőképességét biztosítja és kizárólag az adott védőeszköznél használható fel,

d) a védőeszközzel együtt forgalomba hozott csatlakozórendszer, amely azt egy másik külső kiegészítő készülékhez kapcsolja, még akkor is, ha ezt a csatlakozórendszert a felhasználónak nem kell állandóan viselnie vagy használnia a kockázattal (kockázatokkal) járó expozíció teljes időtartama alatt,

és amelyre az EK típusvizsgálat alapján a tanúsítást végző bejelentett szervezet az *1. számú melléklet* követelményei szerinti EK-típustanúsítványt kiadta, vagy a gyártó a *2. számú melléklet* szerinti EK-megfelelőségi nyilatkozatot kiállította.

(2) Az (1) bekezdésben foglaltaktól eltérően nem minősülnek védőeszköznek

- a*) a Magyar Honvédség és a rendvédelmi szervek kötelekben szolgálatot teljesítő személyek számára kifejlesztett és gyártott védő funkciójú eszközök (pl. sisakok, pajzsok);
- b*) támadók elleni önvédelmi célra készült eszközök (pl. aeroszolos spray, támadásleszerelő eszközök);
- c*) magánhasználatra fejlesztett és gyártott védő funkciójú eszközök, amelyek időjárás (pl. időjárás elleni fejdísz, ruházat, cipő, csizma, esernyő), pára és víz (pl. mosogatókesztyű), meleg (pl. kesztyű) hatása ellen kerültek kialakításra;
- d*) a hajók és légijárművek utasai részére kifejlesztett védelmi és mentőeszközök, amelyek nem állandó viselésre készültek;
- e*) a két- vagy háromkerekű gépjárművek használói számára készült bukósisakok.

Értelmező rendelkezések

3. §

E rendelet alkalmazásában:

1. bejelentett szervezet: az egyéni védőeszközök megfelelőségét tanúsító, ellenőrző szervezetek kijelölésének és bejelentésének részletes szabályairól szóló jogszabályban meghatározott szervezet;

2. EK-megfelelőségi nyilatkozat: a gyártó írásbeli nyilatkozata, hogy a védőeszköz a mintának és e rendelet előírásainak megfelel;

3. EK-típustanúsítvány: a tanúsítást végző bejelentett szervezet (a továbbiakban: tanúsító szervezet) által kiadott dokumentum annak igazolására, hogy a védőeszköz a mintán elvégzett EK típusvizsgálat alapján megfelel e rendelet előírásainak;

4. EK típusvizsgálat: egy adott védőeszköz típusát jellemző minta megvizsgálása alapján annak megállapítása, hogy a védőeszköz védelmi szintje kielégíti-e a jogszabályi követelményeket, nem jelent-e kockázatot a használó

munkavállaló egészségére, más személyek vagy a háziállatok számára;

5. *forgalomba hozatal*: a végső felhasználásra szánt védőeszköz visszterhes vagy ingyenes rendelkezésre bocsátása forgalmazás vagy felhasználás céljából. Nem minősül forgalomba hozatalnak a védőeszköz, illetve részeinek, elemeinek kiállítás, raktározás, karbantartás, megsemmisítés, ellenőrzés vagy összeépítés céljából más személy részére történő átadása, illetve a megbízó részére történő visszajuttatása;

6. *gyártó*: az a gazdálkodó szervezet, amely teljes felelősséggel bír a védőeszköz tervezéséért, gyártásáért, csomagolásáért és jelöléséért a forgalomba hozatal előtt, függetlenül attól, hogy ezeket a feladatokat ő vagy megbízásából más személy végzi;

7. *honosított harmonizált szabvány*: az európai szabványügyi szervezetek által elfogadott műszaki leírás, amelynek hivatkozási számát az Európai Bizottság az Európai Unió Hivatalos Lapjában kihirdette, és amelyet nemzeti szabványként közzétettek;

8. *jelkép*: a védőeszköz védelmi szintjének értelmezését elősegítő ábrázolás az alkalmazott honosított harmonizált szabvány szerint;

9. *meghatalmazott képviselő*: bármely e rendeletben előírt kötelezettségnek a gyártó helyett és nevében való teljesítésére a gyártó által meghatalmazott személy;

10. *minta*: a védőeszköz típusát teljes körűen jellemző, az EK típusvizsgálat alá vont darab;

11. *rendeltetésszerű használat*: a védőeszköznek a – gyártó, illetve a tanúsító szervezet által készített – tájékoztatójában meghatározottak, valamint a vonatkozó jogszabályokban előírtak szerinti alkalmazása, tekintetbe véve az alkalmazás korlátait is;

12. *tagállami nemzeti szabvány*: honosított harmonizált szabvány hiányában az EGT-államokban alkalmazott szabvány;

13. *tanúsítató*: EK-típus tanúsítvánnyal rendelkező gyártó vagy meghatalmazott képviselője;

14. *tájékoztató*: a felhasználók számára készített olyan dokumentum, amely – a 3. számú melléklet 1.4. pontjában meghatározottakon túl – tartalmazza

a) a védőeszköz rendeltetésszerű használatára, tárolására, kezelésére, raktározására, tisztítására, karbantartására, fertőtlenítésére, a használatba vételt megelőző és követő, valamint az időszakos felülvizsgálatára vonatkozó információkat, nyilatkozatokat, felhívásokat, a gyártó által használatra ajánlott tisztító, karbantartó vagy fertőtlenítő anyagok megjelölést, amelyek rendeltetésszerű használat mellett a védőeszköz védelmi képességét nem befolyásolják, illetve annak anyagai nem hatnak károsan;

b) az EK típusvizsgálatok műszaki tartalma alapján a különféle típusú kockázati tényezők fokozatainak megfelelően megállapított védőeszköz védelmi képességet, a védőeszköz védelmi osztályát és az ez által biztosított teljesítményértékeket, a védelmi fokozatot a paraméterek megadásával (a továbbiakban együtt: védőeszköz védelmi

szintje), továbbá azokat a körülményeket, amelyek között a védőeszköz nem használható, illetve használata nem engedélyezhető;

c) a védőeszközhöz felhasznált alkotóelemek, alkatrészek ismérveit, ezek összeillesztési jellemzőit;

d) a védőeszköz védelmi szintje elvesztésének időpontját (pl. a védelmi idő tartamát, az avulási időt);

e) a védőeszköz biztonságos szállítása szempontjából megfelelő csomagolási módot;

f) a védőeszközön lévő jelképek és az EK-jelölés jelentését;

g) azokat a különleges, a használathoz szükséges, a 3. számú mellékletben felsorolt alapvető egészségvédelmi és biztonsági követelményeken alapuló ismereteket, amelyek egyes különleges védőeszközök egészséget nem veszélyeztető és biztonságos használatához, viseléséhez szükségesek;

15. *védőeszköz védelmi fokozata*: adott típusú kockázati tényező viszonylatában megvalósított védelem mértéke a védelmi osztályon belüli vagy attól független besorolás szerint;

16. *védőeszköz védelmi képessége*: annak a kockázati tényezőnek a típusa, amely ellen a védőeszköz védelmet nyújt;

17. *védőeszköz védelmi osztálya*: adott típusú kockázati tényezőnek jogszabályban, illetve alkalmazott honosított harmonizált szabványban vagy tagállami nemzeti szabványban meghatározott mértékével szemben a védőeszközzel megvalósítható védelem.

A védőeszközök kategóriái

4. §

(1) A védőeszközök védelmi szintjük alapján három (1., 2., 3.) kategóriába tartoznak.

(2) Az 1. kategóriába azok a védőeszközök tartoznak, amelyeknél a gyártó vélelmezheti, hogy a felhasználó képes az adott védőeszköz védelmi szintjét elegendő biztonsággal megítélni, az alkalmazásának szükségességét kellő időben megállapítani, és azt az előbbiek alapján megfelelően használni. E szerint az 1. kategóriába kizárólag azok a védőeszközök tartoznak, amelyek az alábbi hatások ellen biztosítanak védelmet:

a) felületi sérülést okozó mechanikai veszélyek (pl. kertészkesztyű, ujjvédő);

b) gyengén agresszív hatású tisztító-, illetve karbantartószerek, melyek hatása minden nehézség nélkül visszafordítható (pl. hígított tisztítószer-oldatok ellen védelmet nyújtó kesztyű);

c) az 50 °C-t nem meghaladó felületi hőmérsékletű tárgyak kezelése során felmerülő kockázatok, amelyek egyidejűleg nem teszik ki a felhasználót veszélyes behatásnak (pl. kesztyű, kötény);

d) nem szélsőséges vagy kivételes időjárási, légköri körülmények (pl. fejvédelem, időjárás hatásai ellen védelmül szolgáló ruházat, lábbeli);

e) gyenge ütések és rezgések, amelyek nem a test életfontosságú területeire hatnak, nem okoznak maradandó sérüléseket (pl. a fejbőr vagy haj védelmét szolgáló könnyű fejpvédők, kesztyűk, könnyű cipők);

f) napsugárzás (pl. napszemüveg).

(3) A 2. kategóriába tartoznak mindazok a védőeszközök, amelyek nem tartoznak az 1., illetve a 3. kategóriába.

(4) A 3. kategóriába tartoznak mindazok a komplex tervezésű védőeszközök, amelyek a halálos kimenetelű balesetek, a súlyos, visszafordíthatatlan egészségkárosodást okozó hatások ellen védenek, és amelynél a gyártó vélelmezheti, hogy a felhasználó a közvetlen hatásokat nem tudja kellő időben felismerni. E szerint a 3. kategóriába kizárólag az alábbi védőeszközök sorolhatók:

a) a szűrőtípusú légzésvédőeszközök, amelyek a szilárd anyagok, illetve folyékony aeroszolok, vagy ingerlő, veszélyes, mérgező, illetve radiotoxikus hatású gázok ellen védenek;

b) a légkörtől teljes mértékben elszigetelő légzésvédőeszközök, beleértve a búvárkészülékeket is;

c) azok a védőeszközök, amelyek kémiai hatások, illetve ionizáló sugárzások ellen korlátozott idejű védelmet biztosítanak;

d) azok a védőeszközök, amelyek hő hatásának kitett környezetben használhatók, ahol a környezeti levegő értéke eléri vagy meghaladja a 100 °C-ot, vagy ezzel azonos hatást keltő klímaviszonyok vannak jelen, függetlenül attól, hogy infravörös sugárzás, láng vagy nagyobb méretű olvadt anyagok fröccsenésének veszélye fennáll-e vagy nem;

e) a hideg környezeti hatás ellen védőeszközök, ha a környezeti hőmérséklet -50 °C alatt van, vagy ezzel azonos hatást keltő klímaviszonyok vannak;

f) azok a védőeszközök, amelyek a magasból történő leesés, zuhanás ellen védenek;

g) mindazok a védőeszközök, amelyek a villamosság által okozható kockázati tényezők ellen védelmet biztosítanak, a feszültség alatt álló berendezéseken vagy feszültség közelében végzett tevékenységnél, illetve a nagyfeszültség alatt lévő berendezésektől való elszigetelést szolgálják.

Eljárási kötelezettségek a tanúsítási folyamatban

5. §

(1) A védőeszköz forgalomba hozatala előtt a gyártó vagy annak az EGT-államok területén letelepedett meghatalmazott képviselője (a továbbiakban együtt: kérelmező) köteles a 2. és 3. kategóriába tartozó védőeszköz, valamint nemzetközi szerződés ezirányú rendelkezése hiányában az

EGT-államok területén kívül gyártott, 1. kategóriába tartozó védőeszköz tekintetében az EK típusvizsgálatot elvégeztetni, és az EK-típustanúsítvány kiadását kezdeményezni.

(2) Az EK típusvizsgálatot a vizsgálatot végző tanúsító szervezetnek vizsgálati jegyzőkönyvvel kell igazolnia. A vizsgálati jegyzőkönyv megléte az EK-típustanúsítvány kiadásának feltétele.

(3) Az EGT-államokban gyártott, továbbá nemzetközi szerződés ezirányú rendelkezése esetén az EGT-államok területén kívül gyártott 1. kategóriába tartozó védőeszköz tekintetében a gyártó által kiállított EK-megfelelőségi nyilatkozat a vizsgálati jegyzőkönyvvel egyenértékű.

(4) A 3. kategóriába tartozó védőeszközök esetében a gyártó köteles – az EK típusvizsgálati kérelem benyújtását követő választása szerint – a védőeszköz gyártási folyamata végén a terméket a 14. § szerinti termékellenőrzésnek alávetni, vagy a 15. § szerinti teljes minőségirányítási rendszert működtetni.

(5) A kérelmező köteles valamennyi kategóriába tartozó védőeszköz esetében

a) biztosítani, hogy a védőeszköz a 3. számú melléklet szerinti alapvető követelményeknek maradéktalanul megfeleljen;

b) a gyártói műszaki dokumentációt a 4. számú melléklet szerint összeállítani;

c) az EK-megfelelőségi nyilatkozatot a 2. számú melléklet szerint elkészíteni és azt – lehetőség szerint – a tájékoztató mellékleteként vagy abba beépítve kezelni;

d) a védőeszközhöz a forgalmazás helye szerinti állam hivatalos nyelvén tájékoztatót biztosítani;

e) a védőeszközön az EK-jelölést, illetve az alkalmazott honosított harmonizált szabvány szerinti jelképet elhelyezni, és ezt a tájékoztatóban is feltüntetni.

6. §

(1) Az EK típusvizsgálatot – az 5. § (3) bekezdésében foglaltak kivételével – a kérelmezőnek kell kezdeményeznie. A minta EK típusvizsgálatára vonatkozó kérelmet csak egy tanúsító szervezethez lehet benyújtani.

(2) A kérelemnek legalább a következőket tartalmaznia kell:

a) a kérelmező nevét, címét,

b) a védőeszköz gyártási helyét,

c) a vizsgálatra kezdeményezett eszköz legfontosabb adatait,

d) a gyártói műszaki dokumentációt,

e) a védőeszköz védelmi szintjének a meghatározását, amely meglétének ellenőrzését a kérelmező kéri,

f) a védőeszköz tájékoztatóját,

g) a vizsgálandó mintát az EK típusvizsgálat elvégzéséhez szükséges számban,

h) a kérelmező nyilatkozatát arról, hogy az EK típusvizsgálatot csak az adott tanúsító szervezetnél kezdeményezte.

A tanúsító szervezet feladatai az EK típusvizsgálat keretében

7. §

(1) Az EK típusvizsgálat kérelemre indul, amelynek keretében a tanúsító szervezet a védőeszköz műszaki dokumentációját, valamint mintáját vizsgálja.

(2) A védőeszköz műszaki dokumentációjának vizsgálata körében

a) a tanúsító szervezet átvizsgálja a gyártói műszaki dokumentációt, hogy az megfelel-e az e rendeletben foglaltaknak, valamint azoknak a honosított harmonizált szabványoknak, amelyeket a gyártó teljes mértékben alkalmazott;

b) ha a tanúsító szervezet a műszaki dokumentáció vizsgálata során azt állapítja meg, hogy a gyártó egyáltalán nem vagy csak részben alkalmazta a védőeszközre vonatkozó honosított harmonizált szabványokat, illetve azt, hogy a védőeszköz tekintetében ilyenek nincsenek, megvizsgálja, hogy a gyártó által csak részben alkalmazott honosított harmonizált szabványok vagy tagállami nemzeti szabványok, valamint az ettől eltérő megoldások kielégítik-e a 3. számú melléklet szerinti alapvető követelményeket. Ha a tanúsító szervezet a gyártó által az előzőek szerint alkalmazott műszaki megoldásokat megfelelőnek tartja, elvégzi azok ellenőrzését a műszaki dokumentációban foglaltakkal való egyezése szempontjából.

(3) A minta vizsgálata körében

a) a tanúsító szervezet ellenőrzi, hogy a vizsgálatra benyújtott minta a műszaki dokumentációban meghatározottak szerint készült-e, és azt teljesen biztonságosan és rendeltetésszerűen lehet-e használni. Ennek érdekében elvégzi a szükséges vizsgálatokat, valamint kísérleteket, és megállapításait vizsgálati jegyzőkönyvben rögzíti;

b) ha a kérelmező a honosított harmonizált szabványokat egyáltalán nem vagy csak részben alkalmazta, illetve, ha az adott védőeszköz vonatkozásában ezek nem állnak rendelkezésre, akkor a tanúsító szervezetnek az általa szükségesnek ítélt vizsgálatokat és kísérleteket el kell végeznie annak megállapítása érdekében, hogy a minta kielégíti-e a gyártó által megadott műszaki megoldásokat, hogy azok megfelelnek-e a 3. számú melléklet szerinti alapvető követelményeknek.

(4) A tanúsító szervezet a vizsgálati eredményeket az alkalmazott honosított harmonizált szabványban, alkalmazott honosított harmonizált szabvány hiányában a minőségirányítási kézikönyvben vagy a minőségirányítási kézikönyvnek megfelelő dokumentációban meghatározott vizsgálatok alapján, az azokban előírt sorrendben vizsgál

lati jegyzőkönyvben rögzíti. A vizsgálati jegyzőkönyvnek tartalmaznia kell:

a) az elvégzett vizsgálatot az alkalmazott honosított harmonizált szabvány pontjára történő tételes hivatkozással, illetve honosított harmonizált szabvány hiányában az alkalmazott vizsgálati módszer és körülmény rövid értékelő ismertetését;

b) a minták és az elvégzett vizsgálatok számát;

c) a vizsgálatok során tett megállapítások tételes eredményeit és ezek alapján a vizsgálat értékelését;

d) a műszaki dokumentáció értékelését;

e) a minta pontos azonosításához szükséges adatokat (a típus száma, sorozat, jelölés stb.);

f) a tájékoztató tartalmi megfelelőségét;

g) a védőeszközön alkalmazott jelképek és az EK-jelölés helyének és módjának megfelelőségét;

h) a szükségesnek tartott további megállapításokat.

EK-típustanúsítvány kiadása

8. §

(1) A 2. és a 3. kategóriába tartozó, illetve nemzetközi szerződés ezirányú rendelkezése hiányában az EGT-államok területén kívül gyártott 1. kategóriájú védőeszköz esetében az EK-típustanúsítvány kiadását a vizsgálati jegyzőkönyv birtokában a kérelmezőnek a választása szerinti tanúsító szervezetnél kell kezdeményeznie.

(2) A tanúsító szervezetnél történő kezdeményezéshez csatolni kell

a) az EK típusvizsgálatról kiállított vizsgálati jegyzőkönyv egy másolati és egy magyar nyelvű fordított példányát (ha az eredetileg nem magyar nyelven készült);

b) a tájékoztatót;

c) a vizsgált védőeszköz azon sértetlen mintáját, melyet a vizsgáló szervezet olyan jelzéssel látott el, mely igazolja, hogy e minta egyezik azokkal, amelyeken a vizsgálatot végezték.

9. §

(1) A tanúsító szervezet kiadja az EK-típustanúsítványt, ha a 8. § (2) bekezdésében megjelölt dokumentumokból megállapítható, hogy a védőeszköz védelmi szintje a kérelmező által megadott követelményeket kielégíti vagy meghaladja. A tanúsítvány tartalmazza a vizsgálat eredményeit, adott esetben a kibocsátásához kapcsolódó feltételeket, valamint a hiteles mintapéldány azonosításához szükséges leírásokat és rajzokat.

(2) A kiadott EK-típustanúsítvány nem átruházható, érvényességi ideje – a (3) bekezdésben meghatározottak kivételével – határozatlan. Az EK-típustanúsítvány a tanúsító szervezet tulajdona.

(3) Ha a vizsgálati jegyzőkönyv a felhasznált anyag vagy egyéb valószínűsíthető ok miatt olyan megállapítást tartalmaz, amelyek miatt a vizsgált védőeszköz védelmi szintje csökkenhet, akkor a vizsgálati jegyzőkönyvben meghatározott, a védőeszköz védelmi szintje változatlan-ságát jelző időpontig tartó érvénnyel lehet kiadni az EK-típustanúsítványt.

(4) Az EK-típustanúsítvány kiadásával egyidejűleg a tanúsító szervezet hozzájárul az EK-jelölés, illetve a jelkép védőeszközön való elhelyezéséhez.

(5) Az EK-típustanúsítvány kiállításáról a tanúsító szervezet egy magyar nyelvű másolati példány megküldésével tájékoztatja az Országos Munkavédelmi és Munkaügyi Főfelügyelőséget (a továbbiakban: OMMF).

(6) Az EK-típustanúsítvány visszavonásáról a tanúsító szervezet – az OMMF egyidejű tájékoztatása mellett – az Európai Bizottság tájékoztatása érdekében értesíti a Nemzeti Fogasztóvédelmi Hatóságot (a továbbiakban: NFH) a Központi Piacfelügyeleti Információs Rendszeren keresztül.

(7) Az EK-típustanúsítvány kiadásának elutasításáról a kérelmezőt és az egyéni védőeszközök megfelelőségét tanúsító, ellenőrző szervezetek kijelölésének és bejelentésének részletes szabályairól szóló jogszabályban meghatározott kijelölőt (a továbbiakban: kijelölő), az EK-típustanúsítvány visszavonásáról a tanúsítót és a kijelölőt a tanúsító szervezet haladéktalanul értesíti, megjelölve a döntés indokait és a döntés elleni jogorvoslati lehetőségeket.

10. §

(1) A tanúsító szervezet az EK-típustanúsítvány kiadásával egyidejűleg jóváhagyja a védőeszköz tájékoztatóját, és a kérelmező számára visszaszolgáltatja a mintát, miután azt hitelesítő jellel látta el.

(2) A tájékoztató a védőeszköz tartozéka, amelyet a védőeszközhöz csatolni kell, vagy a csomagolásban kell elhelyezni.

11. §

(1) Ha a tanúsítató a védőeszközt a hiteles mintapéldányhoz képest annak szerkezeti kialakítása, alkatrészei, a felhasznált anyagok vagy azok minősége tekintetében úgy változtatja meg, hogy az eltérés módosítja a védőeszköz védelmi szintjét, új EK-típustanúsítvány kiadását kell kérnie. A védőeszköz védelmi szintjének változtatásával nem járó módosítás esetén a tanúsítató bejelentésére a tanúsító szervezet a kiadott EK-típustanúsítvány hatályát kiterjesztheti, vagy új EK-típustanúsítványt adhat ki.

(2) Az EK-típustanúsítvánnyal ellátott belföldi gyártású védőeszköz későbbi azonosíthatósága érdekében a 8. § (2) bekezdésében megjelölt dokumentumokat a gyártó köteles a gyártás befejezését követő 10 évig megőrizni. Ha a gyártó ezen időtartamon belül jogutód nélkül megszűnik, a gyártási dokumentációt köteles az EK-típustanúsítványt kiadó tanúsító szervezet részére átadni.

(3) A tanúsítató a tanúsító szervezet által kiadott hiteles mintapéldányt sértetlenül köteles megőrizni az EK-típustanúsítványban rögzített időpontig. Ha ezen időponton belül jogutód nélkül megszűnik, a hiteles mintapéldányt köteles a tanúsító szervezet részére átadni.

(4) A tanúsítató köteles a felhasználó kérésére lehetővé tenni, hogy a védőeszköz EK-típustanúsítványát – másolat formájában – megtekinthesse.

(5) Az Európai Bizottság, a többi bejelentett szervezet, továbbá az EGT-államok bármelyikének illetékes hatósága kérésére az EK-típustanúsítványból, indokolt kérésére a vizsgálati jegyzőkönyvről, valamint a gyártói műszaki dokumentációról a tanúsító szervezet másolatot köteles adni.

(6) A védőeszköz tájékoztatóját a forgalomba hozatal helye szerinti tagállamban elfogadott hivatalos nyelven kell elkészíteni.

12. §

Ha

a) a védőeszköz megfelelőségének tanúsítása alapjá-
ként szolgáló – az EK típusvizsgálat alapját képező – elő-
írás megváltozik, vagy

b) a védőeszközön olyan mértékű változtatást hajtottak
végre, hogy a védőeszköz védelmi szintje, szerkezeti ki-
alakítása eltér az EK típusvizsgálat alapján kapott eredmé-
nyektől, a megfelelőségének tanúsítása alapját képező kö-
vetelményektől, illetve a hiteles mintapéldánytól,
az EK-típustanúsítvány az ezt követően gyártásra kerülő
védőeszköz vonatkozásában érvényét veszti.

Általános tartalmú ellenőrző vizsgálatok

13. §

(1) A tanúsító szervezet ellenőrző vizsgálatot végez, ha a védőeszköz védelmi szintjével kapcsolatban bárki kifogást tesz, vagy a tanúsító szervezet tudomására jut olyan tény, mely alapján valószínűsíthető, hogy a védőeszköz védelmi szintje csökkent, rendeltetésszerű használat ese-
tén nem biztosítja a tőle elvárható védelmet, illetve a hasz-
nálója, más személy vagy háziállat egészségét vagy a va-

gyonbiztonságot veszélyezteti, vagy a követelményeknek meg nem felelő EK-jelöléssel van ellátva.

(2) A tanúsítató köteles a védőeszköz ellenőrző vizsgálatát kezdeményezni, ha bejelentés vagy hatósági intézkedés során tudomására jutott, hogy a védőeszköz a rendeltetésszerű használat során a munkavállaló életére, egészségére vagy testi épségére veszélyesnek bizonyult, illetve védelmi képessége csökkent vagy megszűnt.

(3) Az ellenőrző vizsgálat célja annak megállapítása, hogy az adott védőeszköz védelmi szintje megfelel-e az EK-típustanúsítványban meghatározottaknak.

(4) A tanúsító szervezet az EK-típustanúsítványt visszavonja, ha az ellenőrző vizsgálat során megállapítja, hogy a védőeszköz

a) a hiteles mintapéldánytól olyan mértékben eltér, ami a használója, más személy vagy háziállat egészségét vagy a vagyonbiztonságot veszélyeztetheti,

b) védelmi szintje csökkent, rendeltetésszerű használat esetén nem biztosítja a tőle elvárható védelmet, illetve a használója, más személy vagy háziállat egészségét vagy a vagyonbiztonságot veszélyezteti, vagy

c) a követelményeknek meg nem felelő EK-jelöléssel van ellátva, függetlenül attól, hogy a védőeszköz megfelel-e e rendelet követelményeinek vagy nem.

(5) Az EK-típustanúsítvány (4) bekezdés szerinti visszavonásáról történő, a 9. § (6) bekezdése szerinti értesítésnek tartalmaznia kell a döntés indokait, különösen, ha a meg nem felelés oka a 3. számú melléklet szerinti alapvető követelmények be nem tartása, vagy a honosított harmonizált szabványok helytelen alkalmazása vagy hiányossága.

(6) A használó kérelmére a védőeszköz időszakos felülvizsgálatát a gyártó vagy bejelentett szervezet végzi el.

(7) Ha az NFH a védőeszközzel kapcsolatosan külön jogszabály szerinti piacfelügyeleti intézkedést alkalmaz, erről haladéktalanul tájékoztatja az Európai Bizottságot, megjelölve az intézkedés indokait, különösen, ha a meg nem felelés oka a 3. számú melléklet szerinti alapvető követelmények be nem tartása, vagy a honosított harmonizált szabványok alkalmazása esetén ezek helytelen alkalmazása vagy hiányossága.

A védőeszköz minőségét garantáló rendszer ellenőrzése

14. §

(1) A gyártónak olyan gyártási folyamatot kell alkalmaznia, ideértve a védőeszköz mint végtermék ellenőrzését is, amely biztosítja a gyártás egységességét, és amely-

nek eredményeként a védőeszköz valamennyi darabja kielégíti a 3. számú melléklet szerinti alapvető követelményeket, továbbá a védőeszköz védelmi képessége a hiteles mintapéldányéval azonos.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározottak megvalósulását a gyártó által az EK típusvizsgálati kérelem benyújtását követően választott, az ellenőrzést végző bejelentett szervezet (a továbbiakban: ellenőrző szervezet) ellenőrzi, évente legalább egyszer, véletlenszerűen meghatározott időpontban történő ellenőrzés keretében.

(3) Az ellenőrző szervezet az ellenőrzés keretében az általa kiválasztott mintán próbákat, vizsgálatokat végez az alkalmazott honosított harmonizált szabványokban vagy a minőségirányítási kézikönyvben meghatározott vizsgálatok szerint, illetve a 3. számú mellékletben leírt alapvető követelményeknek megfelelően.

(4) Az ellenőrző szervezet – szükség esetén – a (3) bekezdés szerinti védőeszköz minta egyértelmű azonosítása érdekében egyeztet az EK-típustanúsítványt kiadó tanúsító szervezettel.

(5) Az ellenőrző szervezet intézkedik a védőeszköz védelmi szintjének helyreállításáról, és a gyártó székhelye szerinti EGT-államok illetékes hatósága értesítése érdekében tájékoztatja a kijelölőt, ha a gyártási folyamat figyelemmel kísérése során a gyártó a minőségirányítási rendszerből fakadó kötelezettségét megszegi, vagy megállapítja, hogy a védőeszköz már nem elégíti ki a hiteles mintapéldányra vonatkozó követelményeket.

(6) A tanúsító szervezet az EK-típustanúsítványt visszavonja, ha az (5) bekezdés szerinti intézkedés ellenére a védőeszköz védelmi szintjének helyreállítása nem valósul meg.

(7) Az ellenőrző szervezet jelentést készít a gyártónak, amely azt nyilvános adatként kezelheti.

A védőeszközök gyártása minőségirányítási rendszerének ellenőrzése

15. §

(1) A gyártó minőségirányítási rendszert működtet.

(2) A minőségirányítási rendszer kialakítása és fenntartása érdekében a minőségirányítási rendszer értékelését és felügyeleti ellenőrzését, a gyártó kérelmére, a választása szerinti ellenőrző szervezet végzi el.

(3) A kérelmet a (2) bekezdés szerinti minőségirányítási rendszert értékelő ellenőrző szervezethez az EK típusvizsgálati kérelem benyújtását követően kell benyújtani. A kérelemnek a következőket kell tartalmaznia:

a) a tervezett védőeszközre vonatkozó valamennyi információt, ideértve a hiteles mintapéldányra vonatkozó dokumentációkat is;

b) a minőségirányítási rendszert részletező dokumentációt;

c) nyilatkozatot arról, hogy a gyártó aláveti magát a minőségirányítási rendszeréből fakadó kötelezettségeknek, és vállalja a rendszer egyenletes színvonalú fenntartását.

(4) A gyártás tekintetében alkalmazott minőségirányítási rendszer keretében minden darab védőeszközt meg kell vizsgálni. E vizsgálatokat az alkalmazott honosított harmonizált szabványokban, az alkalmazott honosított harmonizált szabványok hiányában a tagállami nemzeti szabványban, valamint a 3. számú mellékletben foglalt alapvető követelmények figyelembevételével kell végezni.

(5) A minőségirányítási rendszert leíró részletező dokumentációnak tartalmaznia kell különösen

a) a gyártó minőségirányítási célkitűzéseit;

b) a gyártó szervezeti felépítését, ezen belül a vezetők felelősségét és hatáskörét a védőeszközök minősége tekintetében;

c) a gyártást követő vizsgálatokat és próbákat;

d) a minőségirányítási rendszer hatékony működését ellenőrző módszereket.

(6) A minőségirányítási rendszer értékelési eljárása során

a) értékelni kell, hogy a gyártó minőségirányítási rendszere működtetésekor megfelelő honosított szabványokat, illetve tagállami nemzeti szabványokat alkalmaz-e;

b) meg kell győződni arról, hogy a gyártó teljes körűen elvégzi-e a védőeszközökre előírt, a követelményeknek való megfelelés megállapítására alkalmas vizsgálatokat;

c) vizsgálni kell, hogy az alkalmazott minőségirányítási rendszer biztosítja-e a gyártott védőeszközök hiteles mintapéldánnyal való egyezését.

16. §

(1) A minőségirányítási rendszert ellenőrző szervezet átfogóan értékeli a minőségirányítási rendszert, és nyilatkozik arról, hogy az alkalmas-e a védőeszköz hiteles mintapéldányával azonos végtermék előállítására.

(2) A minőségirányítási rendszert értékelő ellenőrző szervezet az eljárás eredményét és az értékelést is tartalmazó döntését megküldi a gyártónak.

(3) A gyártónak a szükséges ellenőrzések és értékelések végrehajtása érdekében a minőségirányítási rendszerét érintő minden tervéről és módosításáról tájékoztatnia kell a minőségirányítási rendszert értékelő ellenőrző szervezetet.

(4) A minőségirányítási rendszer csak a minőségirányítási rendszert értékelő ellenőrző szervezet döntését tartalmazó hivatalos visszaigazolás alapján módosítható. Ennek érdekében a minőségirányítási rendszert értékelő ellenőrző szervezet megvizsgálja a javasolt módosításokat, annak eredményét, illetve az értékelés indokolását közli visszaigazolásában.

A védőeszközök gyártása minőségirányítási rendszerének időszakos ellenőrzése

17. §

(1) Az időszakos ellenőrzés során a minőségirányítási rendszert értékelő ellenőrző szervezetnek arról kell meggyőződni, hogy a gyártó maradéktalanul teljesíti-e a védőeszköz tekintetében a minőségirányítási rendszeréből fakadó kötelezettségeit.

(2) A gyártó az időszakos ellenőrzés érdekében biztosítani köteles

a) az általa működtetett minőségirányítási rendszer szükség szerinti megvizsgálásához a feltételeket;

b) a minőségirányítási rendszert értékelő ellenőrző szervezet képviselőjének belépését minden olyan helyre, ahol a védőeszközök gyártásellenőrzését, vizsgálatát, próbáját vagy tárolását végzik;

c) a teljes gyártási folyamat és a szükséges műszaki, illetve minőségirányítási rendszerről minden szükséges információt, különösen a minőségirányítási rendszerről szóló dokumentációk, a műszaki dokumentációk és a minőségirányítási kézikönyv áttekintésének lehetőségét.

(3) Az (1) bekezdésben meghatározottak megvalósulása érdekében a minőségirányítási rendszert értékelő ellenőrző szervezet időszakos jellegű, az adott minőségirányítási rendszer követelményeihez megfelelő, illetve előzetes bejelentés nélküli ellenőrző vizsgálatot végez. Az ellenőrző vizsgálatot legalább évente egyszer el kell végezni.

(4) A gyártó a minőségirányítási rendszert értékelő ellenőrző szervezet ellenőrzése során tett megállapításokat tartalmazó dokumentációt nyilvános adatként kezelheti.

(5) A minőségirányítási rendszer újraértékelését három-évente szükséges elvégezni.

18. §

(1) A tanúsítató a rá vonatkozó valamennyi ellenőrző vizsgálat elvégzésének lehetőségét köteles biztosítani.

(2) Az ellenőrző vizsgálatban részt vevő személyek a gyártó által alkalmazott megoldásokat, a dokumentációkban foglalt adatokat üzleti titokként kötelesek kezelni.

EK-jelölés

19. §

(1) A védőeszközökön feltüntetett EK-jelölés – a (2) bekezdésben meghatározott eltéréssel – azt fejezi ki, hogy a védőeszköz megfelel a 3. számú melléklet szerinti alapvető követelményeknek, az alkalmazott honosított harmonizált szabványoknak, illetve az alapvető követelményeknek megfelelő műszaki megoldásoknak.

(2) A külön jogszabályban meghatározott esetben az EK-jelölés azt fejezi ki, hogy a védőeszköz a külön jogszabály előírásának is megfelel. Ha a külön jogszabály lehetővé teszi a választást annak és e rendeletnek alkalmazása között, akkor az EK-jelölés a választott előírásnak történő megfelelést fejezi ki.

(3) Az EK-jelölést valamennyi védőeszközön oly módon kell elhelyezni, hogy az a használatának várható időtartamára jól felismerhető, eltávolíthatatlan legyen. Ha az EK-jelölés a védőeszközön nem helyezhető el annak mérete vagy jellemzője miatt, akkor azt a csomagoláson kell feltüntetni.

(4) A védőeszközön vagy annak csomagolásán egyéb információk is feltüntethetők, azonban azok az EK-jelölés láthatóságát és olvashatóságát nem csökkenthetik.

(5) Az EK-jelölésnek tartalmaznia kell a védőeszköz mint végtermék ellenőrzésében részt vevő ellenőrző szervezet azonosító számát, az 5. számú melléklet szerinti „CE” betűket és információkat, továbbá az e §-ban meghatározott adatokat.

20. §

(1) Ha a tanúsító szervezet az ellenőrzése során megállapítja, hogy az EK-jelölésnek a védőeszközön való feltüntetése nem felel meg e rendelet rendelkezéseinek, felszólítja a tanúsítatót a védőeszköz e rendeletnek megfelelő forgalmazására.

(2) Ha a tanúsítató a felszólítás ellenére nem biztosítja az e rendeletnek megfelelő eljárást, a tanúsító szervezet – az EK-típustanúsítvány egyidejű visszavonása mellett – szükség szerint piacfelügyeleti vagy felelősségre vonási eljárást kezdeményez.

Piacfelügyelet

21. §

E rendelet rendelkezései a fogyasztóvédelemről szóló törvény alkalmazásában fogyasztóvédelmi rendelkezések.

A rendeletnek nem megfelelő védőeszközök bemutatása

22. §

Az e rendeletnek nem megfelelő védőeszköz, illetve bármely részegységének vásáron, kiállításon vagy hasonló rendezvényen történő bemutatása megengedett, ha a meg nem felelésre, valamint a forgalomba hozatal vagy bármely célra történő felhasználás ebből eredő tilalmára megfelelően egyértelmű módon figyelemfelhívás történik.

Záró rendelkezések

23. §

(1) Ez a rendelet a kihirdetését követő tizenötödik napon lép hatályba.

(2) E rendelet a hatálybalépése előtt kiadott EK-típustanúsítványok érvényességét nem érinti.

(3) Hatályát veszti az egyéni védőeszközök követelményeiről és megfelelőségének tanúsításáról szóló 2/2002. (II. 7.) SZCSM rendelet. E bekezdés az e rendelet hatálybalépését követő napon hatályát veszti.

24. §

Ez a rendelet az egyéni védőeszközökre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló – a 93/68/EGK, a 93/95/EGK tanácsi irányelvekkel, valamint a 96/58/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel módosított – 1989. december 21-i 89/686/EGK tanácsi irányelvnek való megfelelést szolgálja, az irányelv 9. cikke és V. melléklete kivételével.

Szűcs Erika s. k.,
szociális és munkaügyi miniszter

1. számú melléklet a 18/2008. (XII. 3.) SZMM rendelethez

Egyéni védőeszköz EK-típusstanúsítványa:
 Száma:
 Tanúsítást végző bejelentett szervezet neve:
 Azonosítási száma:
 Címe:
 Levélcím:
 Telefon: Fax: E-mail:

Jelen EK-típusstanúsítvány csak a lepecsételt azonosítási mintával (hiteles mintapéldány) és a megnevezett bizonylatokkal együtt érvényes. Az EK-típusstanúsítvány nem ruházható át!

1. Az egyéni védőeszköz megnevezése:
 Cikkszáma/modellszáma:
 Gyártási éve:
2. A tanúsítató (gyártó vagy meghatalmazott képviselője*) megnevezése:
 Címe:
 Telefon: Fax: E-mail:
3. Az egyéni védőeszközt gyártó megnevezése:
4. Címe:
 Ország:
 Telefon: Telefax:
5. Az egyéni védőeszköz védelmi képessége és védelmi fokozata:
6. Az egyéni védőeszköz megfelelősége alapját képező vizsgálati dokumentumok azonosító adatai:
 a) a tanúsító szervezet megnevezése:
 vizsgálati jegyzőkönyv száma:
 b) EK-megfelelőségi nyilatkozat azonosítója:
7. Az egyéni védőeszköz alapvető egészségvédelmi és biztonsági követelményeknek való megfelelés dokumentációja:
 – az egyéni védőeszköz gyártása során teljes körűen alkalmazott honosított szabvány(ok):

 vagy
 – a gyártó által alkalmazott műszaki megoldások dokumentációjának azonosítója:
8. Az EK-jelölés feltüntetésére vonatkozó előírások:
9. Az egyéni védőeszközre vonatkozó további bejegyzések:

A 18/2008. (XII. 3.) SZMM rendelet 9. § (3) bekezdésében foglaltak szerinti időpontban, továbbá a 11. § (1) bekezdésében, illetőleg a 12. §-ban foglaltak fennállása esetén az EK-típusstanúsítvány érvényét veszti.

A 18/2008. (XII. 3.) SZMM rendelet 13. § (4) bekezdésében, illetőleg a 14. § (6) bekezdésében foglaltak fennállása esetén az EK-típusstanúsítvány visszavonásra kerül.

Az egyéni védőeszköz EK-típusstanúsítványában foglaltak ellen jogorvoslati kérelemnek van helye. A jogorvoslati kérelmet az egyéni védőeszközt tanúsító szervezet vonatkozó eljárási rendje szerinti felelős személy bírálja el.

....., 20.... év hó nap.

.....
 a tanúsító szervezet

* A megfelelő aláhúzendő

2. számú melléklet a 18/2008. (XII. 3.) SZMM rendelethez**EK-megfelelőségi nyilatkozat**

A gyártó vagy annak az EGT-államok területén letelepedett meghatalmazott képviselője, úgymint kijelenti, hogy az alábbiak szerinti új védőeszköz megfelel a 18/2008. (XII. 3.) SZMM rendeletben (89/686/EGK irányelvben) foglaltaknak, valamint adott esetben az alkalmazott honosított MSZ EN szabványnak a 18/2008. (XII. 3.) SZMM rendelet 4. §-ában [89/686/EGK irányelv 8. cikk (3) bekezdésében] meghatározott 1. kategóriájú védőeszközök esetében, továbbá azonos a által kiállított számú EK-típusanúsítványban szereplő védőeszközzel, illetőleg alávetették a 18/2008. (XII. 3.) SZMM rendelet 14. §-a/15. §-a (89/686/EGK irányelv 11. cikkének A./B. pontja) szerinti eljárásnak az ellenőrző szerv ellenőrzése mellett.

Kelt:

.....
aláírás

3. számú melléklet a 18/2008. (XII. 3.) SZMM rendelethez**A védőeszközök alapvető egészségvédelmi és biztonsági követelményei****1. A VÉDŐESZKÖZÖK ÁLTALÁNOS KÖVETELMÉNYEI**

A védőeszköz nyújtson megfelelő védelmet a tevékenység során fellépő és várhatóan előforduló kockázatokkal szemben, és tegye lehetővé az egészséget nem veszélyeztető és biztonságos munkavégzést.

1.1. A kialakítás alapelvei**1.1.1. Ergonómia**

A védőeszközök olyan kialakításúak és kivitelezésűek legyenek, hogy a használó az előírásoknak megfelelően és a tevékenység során előreláthatóan felmerülő kockázatok mellett a munkát megfelelően elvégezhesse, egyidejűleg a lehető legmagasabb védelmi szintet, az elvárható komfortérzést biztosítsa.

1.1.2. Védelmi szintek és védelmi kategóriák**1.1.2.1. A lehető legmagasabb védelmi szint**

A tervezéskor számításba vett optimális védelmi szint az, amelyen túl a védőeszköz viseléséből, illetve a tényleges használatából származó akadályok gátolnák a kockázatok elleni hatásos védelmet és használatot az expozíció időtartama alatt, vagy akadályoznák a normális munkavégzést.

1.1.2.2. A kockázat mértékének megfelelő védelmi kategóriák

Ha előreláthatóan különböző foglalkoztatási körülmények között a kockázatok eltérő szintjeinek fellépése várható, akkor a védőeszköz kialakításakor megfelelő védelmi kategóriákat kell figyelembe venni.

1.2. A védőeszközök ártalmatlansága**1.2.1. Kockázatmentesség**

A védőeszközöket oly módon kell tervezni és gyártani, hogy mentesek legyenek a kockázati tényezőktől a tervezett használati körülmények között.

1.2.1.1. Megfelelő anyagok, alkotóelemek

A védőeszközöket alkotó anyagok és esetleges bomlástermékeik nem lehetnek ártalmas hatásúak a felhasználó egészségére, és használatát nem veszélyeztethetik.

1.2.1.2. A védőeszköznek a felhasználóval érintkező valamennyi részének megfelelő felületi állapota

A védőeszköznek minden olyan részét, amely érintkezik vagy érintkezésbe léphet a felhasználóval a viselés időtartama alatt, úgy kell kiképezni, hogy érdesség, éles szélék, kiálló pontok, amelyek túlzott irritációt vagy sérülést okozhatnak, ne legyenek rajta.

1.2.1.3. A viselő vagy használó megengedhető legnagyobb akadályozása

A védőeszközök a lehető legkisebb mértékben akadályozhatják a viselő mozgulatait, testtartását és irányérzékelését. Nem lehetnek okozói olyan mozdulatoknak, amelyek veszélyeztethetik a felhasználót vagy más személyeket.

1.3. Kényelem és hatékonyság

1.3.1. A védőeszköz illeszkedése a viselője vagy használója testi adottságaihoz

A védőeszközöket oly módon kell tervezni és gyártani, hogy a lehető legkönnyebben ölthesse magára a viselője az alkalmas testhelyzetben, és viselhesse a szükséges időtartam alatt, figyelembe véve a környezeti tényezőket, az elvégzendő mozdulatokat és a szükséges testtartást. Ebből a célból a védőeszköznek minél jobban alkalmazkodnia kell a felhasználó testi adottságaihoz minden erre alkalmas módon, így megfelelő beállító- és rögzítő szerkezetekkel vagy kielégítő méretbeli változatokkal.

1.3.2. Könnyű és szilárd kialakítás

A védőeszköznek a lehető legkönnyebbnek kell lennie a hatékonyság vagy szerkezeti szilárdság hátránya nélkül. A specifikus kiegészítő követelményeken túl, amelyeket a védőeszközöknek ki kell elégíteniük a megelőzendő kockázatok elleni hatásos védelem céljából, megfelelő ellenálló képességgel kell rendelkezniük az alkalmazás előrelátható körülményeivel és a környezeti tényezők hatásaival szemben.

1.3.3. A felhasználó által egyidejűleg hordott védőeszközök szükséges összhangja

Ha a gyártótól több, különböző fajtájú vagy típusú védőeszközmodell kerül forgalomba abból a célból, hogy a test szomszédos részeinek egyidejű védelmét biztosítsa, azoknak összeillőnek kell lenniük.

1.4. A gyártó által adott „Tájékoztató”

A gyártó által a forgalmazott védőeszközzel együtt kötelezően adott tájékoztatónak a gyártó, illetve az EGT-államokban letelepedett képviselője nevén és címén kívül minden hasznos adatot tartalmaznia kell az alábbiakra vonatkozóan:

a) a tárolási, használati, tisztítási, karbantartási, ellenőrzési és fertőtlenítési utasítások. A gyártó által ajánlott tisztító-, karbantartó vagy fertőtlenítőszer a használatuk során nem lehetnek semmilyen káros hatással sem a védőeszköze, sem a felhasználóra;

b) a védőeszköz védelmi szintjének vagy kategóriájának ellenőrzését célzó műszaki vizsgálatok során alkalmazandó feltételek;

c) a védőeszközzel együtt használható járulékos elemek, valamint a megfelelő cserealkatrészek jellemzői;

d) a megfelelő védelmi szintek a különböző mértékű kockázatokkal szemben, és az azoknak megfelelő használati határok;

e) a védőeszköz vagy bizonyos alkotóelemeinek elhasználódási ideje vagy határideje;

f) a megfelelő csomagolásfajta a védőeszköz szállításához;

g) a jelölések jelentése;

h) a védőeszköznek a további reá vonatkozó, nem e rendelet előírásának történő megfelelést kifejező EK-jelölés. Ha a külön jogszabály lehetővé teszi a választást annak és e rendeletnek alkalmazása között, akkor az EK-jelölés a választott előírásnak történő megfelelést fejezi ki;

i) a védőeszköz tervezésébe bevont bejelentett szervezet neve, címe és azonosítási száma.

A tájékoztatót pontosan és érthetően kell megfogalmazni.

2. A VÉDŐESZKÖZÖK FAJTÁIRA, ILLETŐLEG TÍPUSAIRA VONATKOZÓ KÖZÖS KIEGÉSZÍTŐ KÖVETELMÉNYEK

2.1. Szabályozószerkezettel rendelkező védőeszköz

Ha a védőeszközön beállító vagy szabályozó szerkezet van, azt úgy kell megtervezni és gyártani, hogy a beállítás után a felhasználó akaratától függetlenül ne állítható el a tervezett használati körülmények között.

2.2. A védendő testrészeket befedő védőeszköz

A védendő testrészeket befedő védőeszköznek a lehetőségekhez mérten kielégítően kell szellőznie úgy, hogy korlátozza a viselésből származó izzadást, amennyiben ez nem lehetséges, az izzadságot felszívó eszközökkel lehetőleg el kell látni.

2.3. Az arcot, szemet vagy légutakat védő védőeszköz

Az arcot, szemet vagy a légutakat védő védőeszköz a lehető legkisebb mértékben korlátozhatja a felhasználó látóterét és látását.

Ezen védőeszközfajták szemvédő részei optikailag semlegesek és összeegyeztethetők legyenek a felhasználó többé-kevésbé aprólékos, illetve hosszan tartó tevékenységének jellegével.

Ha szükséges, olyan eszközökkel kell kezelni vagy ellátni, amelyek megakadályozzák a pára képződést.

Azok a védőeszközök, amelyek látáskorrekciót igénylő felhasználók számára készültek, legyenek összeegyeztethetők szemüveg vagy kontaktlencse viselésével.

2.4. A védőeszköz előregedése

Ha az új állapotú védőeszközöknél a tervező vagy a gyártó megállapítja, hogy az előregedés felléphet, a gyártás időpontját, illetve a lejárat határidőt eltávolíthatatlan módon és félreérthetetlenül jelezni kell minden egyes védőeszközön vagy cserélhető alkotóelemén, valamint azok csomagolásán.

Amennyiben nem lehetséges pontosan megadni az érintett védőeszköz élettartamát, a gyártónak a tájékoztatóban minden hasznos adatot meg kell adnia a vásárló vagy a felhasználó számára, hogy megállapíthassa az ésszerűen várható felhasználódási határidőt, figyelembe véve a modell minőségét, a tárolás, a használat, a tisztítás és a karbantartás valós körülményeit.

Abban az esetben, ha a védőeszköz teljesítményének gyors és szembevető megváltozása feltehetően a gyártó által javasolt rendszeres tisztítási eljárásból fakadó előregedésnek tulajdonítható, a gyártónak lehetőleg minden egyes forgalmazott védőeszközön fel kell tüntetnie egy jelzést, amiből megtudható a tisztítások száma, amelyen túl az eszközt meg kell vizsgálni vagy ki kell cserélni; ennek hiányában a gyártónak erre vonatkozóan adatokat kell közölnie a tájékoztatóban.

2.5. A használat során a beakadás veszélyének kitett védőeszköz

Ha a várható használati körülmények során fennáll annak a veszélye, hogy a védőeszköz beakadhat valamely mozgó tárgyba, és ennél fogva veszélyezteti a felhasználót, a védőeszköznek megfelelő ellenállási határértékkel kell rendelkeznie, amelyen túl valamelyik alkotóelemének szakadása megakadályozza a veszélyhelyzet kialakulását.

2.6. Robbanásveszélyes környezetben való használatra szánt védőeszköz

A robbanásveszélyes környezetben való használatra szánt védőeszközöket oly módon kell tervezni és gyártani, hogy ne lehessenek villamos, elektrosztatikus eredetű vagy valamely ütközésből fakadó ív vagy szikraképződés okozói, amely képes meggyújtani a robbanóelegyet.

2.7. Gyors beavatkozásra szánt vagy gyorsan fel-, illetve levehető védőeszköz

Ezeket az védőeszközfajtákat oly módon kell tervezni és gyártani, hogy a lehető legrövidebb időn belül lehessen azokat fel-, illetve levenni.

Ha ezek olyan rögzítő vagy lehúzó szerkezettel vannak ellátva, amely lehetővé teszi a viselőn megfelelő helyzetben való rögzítést vagy a levételt, a szerkezetnek könnyen és gyorsan kezelhetőnek kell lennie.

2.8. Különleges körülmények közötti beavatkozáshoz készült védőeszköz

Különleges körülmények közötti beavatkozáshoz tervezett védőeszközökhöz a gyártó által adott tájékoztatónak olyan adatokat kell tartalmaznia, amelyek a képzett és gyakorlattal rendelkező, illetékes személyekhez szólnak a megfelelő alkalmazás érdekében.

Ezenkívül tartalmaznia kell annak leírását, hogyan győződhet meg a védőeszközt használó személy a megfelelő beállításáról és működőképességéről.

Ha a védőeszköz olyan riasztóberendezéssel van ellátva, amely a rendes körülmények között biztosított védelmi szint hibáját jelzi, a berendezést oly módon kell tervezni és kialakítani, hogy a riasztójelzést a felhasználó a tervezett használati körülmények között képes legyen észlelni.

2.9. A felhasználó által beállítható vagy eltávolítható alkotóelemet tartalmazó védőeszköz

A felhasználó által beállítható vagy csere céljából levehető alkotóelemekkel rendelkező védőeszközt oly módon kell tervezni és gyártani, hogy szerszám használata nélkül beállítható, valamint fel- és leszerelhető legyen.

2.10. Külső eszközhöz kapcsolható védőeszköz

Ha a védőeszköz külső eszközhöz csatlakoztatható szerkezettel van ellátva, a csatlakoztató szerkezetet oly módon kell tervezni és gyártani, hogy csak a megfelelő típusú eszközhöz legyen alkalmazható.

2.11. Folyadékeringető rendszert tartalmazó védőeszköz

A folyadékeringető rendszert tartalmazó védőeszközt oly módon kell kiválasztani, tervezni és kialakítani, hogy a védendő testrész egészének környezetében a folyadék megfelelő cseréjét biztosítsa, bármilyen testtartásban vagy mozgulatokkal dolgozzon is a felhasználó a tervezett alkalmazási körülmények között.

2.12. A biztonságra és az egészségre közvetlenül vagy közvetve utaló, egy vagy több jelzéssel ellátott védőeszköz

Azok a jelzések vagy jelölések, amelyek a védőeszközfajtákon vagy típusokon találhatók az egészségre és a biztonságra való közvetlen vagy közvetett utalás céljából, lehetőleg képrásjelek vagy ábrák legyenek. Tökéletesen érthetők és olvashatók maradjanak a védőeszközön annak várható élettartama alatt. A jelzéseknek teljesnek, pontosnak és közérthetőnek kell lenniük a félreértések elkerülése érdekében. Amennyiben a jelekben szavak vagy mondatok találhatók, azokat a felhasználó ország nyelvén kell megfogalmazni.

Amikor valamely védőeszköz korlátozott méretei nem teszik lehetővé, hogy a szükséges jelzést részben vagy egészben elhelyezzék rajta, azt fel kell tüntetni a védőeszköz (vagy védőeszköz-alkatrész) csomagolásán és a gyártó által adott tájékoztatóban.

2.13. Jól láthatóságot biztosító védőeszközök, amelyek a viselőjének biztonsági okokból való láthatóvá tételére alkalmasak

Azok a védőeszközök, amelyeknek az a rendeltetése, hogy a felhasználó jelenlétét vizuálisan és egyénileg jelezzék. Olyan használati körülmények között, amelyek ezt előreláthatóan szükségessé teszik, a védőeszközön egy vagy több, megfelelően és helyesen elhelyezett anyagot vagy eszközt kell alkalmazni, amelyek közvetlenül látható fénysugarakat bocsátanak ki, vagy fényvisszaverő tulajdonságúak, fényerejük, valamint fotometriai és kolorimetriai tulajdonságaik megfelelőek.

2.14. Védőeszköz többféle kockázat elleni védelemre

Azokat az védőeszközöket, amelyeknek az a feladata, hogy megvédjék a felhasználót több, egyidejűleg jelentkező veszélyforrás ellen, oly módon kell tervezni és gyártani, hogy megfeleljenek az egyes kockázatok által támasztott, specifikusan alapvető követelményeknek (l. a 3. pontot).

3. A MEGELŐZENDŐ KOCKÁZATOK ELLENI VÉDELEM KIEGÉSZÍTŐ KÖVETELMÉNYEI

3.1. Védelem a mechanikai ütések ellen

3.1.1. Eséstől vagy repülő tárgytól származó ütések, valamely testrész akadályba ütközéséből származó lökések

Az effajta kockázatok elleni védőeszközöknek tompítaniuk kell az ütés hatásait, megakadályozva a védett testrész törés vagy zúzódásos sérülését, legalábbis az ütközési energia elnyelésének addig a szintjéig, amelyen túl az elnyelő anyag vagy berendezés túlzott méretei vagy tömege gátolná a védőeszköz tényleges használatát a viselés feltehetően szükséges időtartama alatt.

3.1.2. Személyek esése

3.1.2.1. Az elcsúszásos esések megelőzése

A csúszások megelőzésére alkalmas lábbelik talprészt úgy kell tervezni, gyártani vagy megfelelő tulajdonságú eszközzel ellátni, hogy az jó tapadást biztosítson kapaszkodás vagy súrlódás révén a talaj állapotának vagy jellegének megfelelően.

3.1.2.2. Magasból történő lezuhanás megelőzése

Azoknak a védőeszközöknek, amelyek rendeltetése, hogy megakadályozzák a magasból történő lezuhanást vagy annak hatásait, egy testet tartó szerkezetből és egy biztos rögzítési ponthoz kapcsolható kikötési rendszerből kell állniuk. Ezeket oly módon kell tervezni és gyártani, hogy a várható alkalmazási körülmények közötti felhasználáskor a test elmozdulása a lehető legcsekélyebb legyen, és ezzel elkerülhető legyen bármilyen akadálynak való ütközés. Előzőeket úgy biztosítsák, hogy a fékező erő ne érje el az esetleg testi sérülést kiváltó hatást, illetőleg ne idézze elő a védőeszköz kinyílását, vagy valamely alkotórészének a szakadását, ami a felhasználó lezuhanásához vezetne.

Ezenkívül a felhasználónak olyan pozíciót kell biztosítaniuk, amely adott esetben lehetővé teszi számára, hogy megvárja a segítség megérkezését.

A gyártónak pontosan meg kell adnia a tájékoztatóban mindazokat a hasznos adatokat, amelyek elsősorban a következőkre vonatkoznak:

- a biztos rögzítési pont megkövetelt jellemzői, valamint a szükséges legkisebb mélység a felhasználó alatt,
- a test hevederzetek megfelelő elhelyezési módja és a kötérendszer kapcsolódása a biztos rögzítési ponthoz.

3.1.3. Mechanikai rezgések

A mechanikai rezgések hatásainak megelőzését szolgáló védőeszközöknek megfelelő módon kell tompítaniuk a védendő testrész számára ártalmas rezgéseket.

A rezgések által a felhasználóhoz továbbított gyorsulás határértéke semmiképpen nem haladhatja meg a napi maximális expozíció időtartamának arányában meghatározott határértékeket a védendő testrészt nézve.

3.2. Valamely testrész összenyomása elleni védelem

Azoknak a védőeszközöknek, amelyeknek a rendeltetése valamely testrész védelme az összenyomásból fakadó hatások ellen, oly módon kell tompítaniuk ezen hatásokat, hogy megakadályozzák a heveny sérülést vagy krónikus károsodást.

3.3. Fizikai hatások (dörzsölés, szúrás, vágás, marás) elleni védelem

A test egészét vagy egy részét az olyan felületi mechanikai hatások, mint amilyen a dörzsölés, szúrás, vágás, marás, elleni védőeszközök alapanyagait és egyéb alkotóelemeit oly módon kell kiválasztani vagy tervezni és kialakítani, hogy ezek a védőeszközök a várható alkalmazási körülményeknek megfelelő ellenállással rendelkezzenek a dörzsöléssel, a perforációval, szúrással és vágással szemben (l. a 3.1. pontot is).

3.4. Vízbe fulladás elleni védelem (mentőmellények, mentőövek és kezeslábasok)

A vízbe fulladás megakadályozására készült védőeszközöket úgy kell kialakítani, hogy a lehető leggyorsabban képesek legyenek a felszínre hozni az egészség károsodása nélkül a folyékony közegbe merült, esetenként kimerült vagy eszméletlen felhasználót és ott olyan lebegő helyzetben tartani, amely lehetővé teszi számára a lélegzést a mentés megérkezéskéig.

A védőeszközök teljes vagy részleges saját lebegtető, úszó tulajdonsággal rendelkezzenek, amely automatikus módon vagy kézi irányítással, felszabaduló gázzal való felfújás vagy tüdővel végzett felfújás segítségével érhető el.

Az alkalmazás várható körülményei között:

- a védőeszközöknek jó működésük csökkenése nélküli ellenálló képességgel kell rendelkezniük az ütőhatásokkal szemben a folyékony közegben, valamint az ilyen közeghez tartozó környezeti tényezőkkel szemben,
- a felfújható védőeszközöknek gyorsan és teljesen fel kell fúvódniuk.

Ha a várható alkalmazási körülmények különleges volta megkívánja, egyes védőeszköz-típusoknak ezenkívül meg kell felelniük a következő egy vagy több kiegészítő követelménynek:

- az e pont második bekezdésben jelzett fúvószerkezet egészét magában kell foglalnia, illetve rendelkeznie kell hang- vagy fényjelző készülékkel;
- beakasztó vagy a testet tartó eszközzel kell rendelkeznie, amely lehetővé teszi a felhasználó kihúzását a folyékony közegből;
- alkalmasnak kell lennie a hosszantartó használatra az expozícióval járó tevékenység teljes időtartama alatt, amelynek során a felöltözött felhasználó esetenként ki van téve a folyékony közegbe esés vagy az abba való szükségszerű merülés kockázatának.

3.4.1. Az úszást, lebegést segítő eszközök

Öltözék, amely a várható alkalmazástól függően hatásos lebegtetést képes biztosítani, viselése megbízható és pozitív támaszt nyújt a vízben. A várható alkalmazási körülmények között a védőeszköz nem akadályozhatja a felhasználó szabad mozgását, lehetővé téve számára az úszást vagy a veszély előli menekülés képességét, vagy a segítségnyújtást más személyeknek.

3.5. Az ártalmas zajhatások elleni védelem

Azoknak a védőeszközöknek, amelyek rendeltetése az ártalmas zajhatások elleni védelem, oly módon kell tompítaniuk a zajt, hogy a felhasználó által érzékelt zajszint egyetlen esetben se haladja meg a meghatározott expozíciós határértékeket.

Minden egyes védőeszközön fel kell tüntetni egy címkét, amely jelzi az akusztikai csillapítás szintjét és a védőeszköz által nyújtott komfort mértékét; amennyiben ez nem lehetséges, a címkét a csomagoláson kell elhelyezni.

3.6. A hő, illetve a tűz elleni védelem

Azoknak a védőeszközöknek, amelyek rendeltetése a test egészének vagy egy részének a hő, illetve a tűz hatása elleni védelme, az alkalmazás várható körülményeinek megfelelő hőszigetelő képességgel és mechanikai ellenállással kell rendelkezniük.

3.6.1. A védőeszközök alapanyagai és egyéb alkotóelemei

A hősugárzás és hőközlés elleni védelemre alkalmas alapanyagokat és egyéb alkotóelemeket olyan átviteli együtthetónak kell jellemeznie, amely megfelel a beeső hőáramlásnak. Az alapanyagoknak és egyéb alkotóelemeknek megfelelően magas tűzállósági fokkal kell rendelkezniük, hogy elkerülhető legyen a várható alkalmazási körülmények között az öngyulladás veszélye.

Ha ezen anyagok és alkotóelemek külső részének visszaverő tulajdonsággal kell rendelkeznie, az feleljen meg az infravörös tartományban kibocsátott hősugárzás jellemzőinek.

Azoknak az anyagoknak és az olyan felszerelések alkotóelemeinek, amelyek rendeltetése a forró közegben való rövid időtartamú felhasználás, továbbá az egyéb védőeszközöknek, amelyek ki vannak téve forró anyagok fröccsenésének, így olvadó anyagok fröccsenésveszélyének, kielégítő kalorikus kapacitással kell rendelkezniük, hogy a felvett hőmennyiség legnagyobb részét csak azután adják le, miután a felhasználó eltávolodott a veszélyes expozíció helyétől és a védőeszközt levetette.

Azon védőeszközök anyagának és egyéb alkotóelemeinek, amelyek forró anyagok erős fröccsenésveszélyének vannak kitéve, kielégítő mértékben el kell nyelniük a mechanikai ütések (l. 3.1. pont).

Azok az anyagok és egyéb védőeszköz-alkotóelemek, amelyek véletlenszerű kapcsolatba kerülhetnek lánggal, valamint azok, amelyek tűzvédelmi felszerelések gyártásának kategóriájába tartoznak, olyan lángállósági fokkal rendelkezzenek, amely megfelel a várható alkalmazási körülményekkel járó kockázati kategóriának. Nem olvadhatnak el a láng hatására és nem segíthetik elő annak terjedését.

3.6.2. Használatra kész, komplett védőeszközök

A várható alkalmazási körülmények között:

(1) a védőeszközön keresztül a felhasználóhoz eljutó hőmennyiségnek olyan alacsonynak kell lennie, hogy a viselés időtartama alatt összegyűlt hő a védendő testrésznél egyetlen esetben se érje el a fájdalomküszöböt, sem pedig azt a szintet, amely bármilyen ártalmat jelent az egészségre;

(2) ha ez feltétel, a védőeszközöknek ellen kell állniuk a folyadékok vagy gőzök behatolásának, és nem okozhatnak égési sérüléseket belső felületük és a felhasználó közötti érintkezés miatt.

Ha a védőeszközök hűtőberendezéssel vannak ellátva, amely lehetővé teszi a beeső hő elnyelését folyadék párolgásával vagy szilárd anyag szublimációjával, azokat oly módon kell tervezni, hogy az így felszabaduló illékony anyagok a védőeszközön kívülre kerüljenek, és nem pedig a felhasználó felé.

Ha a védőeszközök légzésvédő készülékkel rendelkeznek, annak ténylegesen biztosítania kell a várható alkalmazási körülmények között a számára megszabott védőfunkciót.

A gyártónak meg kell adnia – különösen azon védőeszközökre vonatkozó tájékoztatókban, amelyek forró környezetben való, rövid időtartamú felhasználásra készültek – mindazokat a hasznos adatokat, amelyek a megengedhető legnagyobb expozíció meghatározására vonatkoznak a felhasználót a rendeltetés szerint alkalmazott felszerelés által érő hőhatást illetően.

3.7. Hideg elleni védelem

Azoknak a védőeszközöknek, amelyek rendeltetése a test egészének vagy egy részének védelme a hideg hatásai ellen, a várható alkalmazási körülményeknek megfelelő hőszigetelő képességgel és mechanikai ellenálló képességgel kell rendelkezniük abban a kategóriában, amelyikre az engedélyezés vonatkozik.

3.7.1. Alapanyagok és egyéb védőeszköz-alkotóelemek

Azoknak az alapanyagoknak és egyéb védőeszköz-alkotóelemeknek, amelyek a hideg elleni védelemre alkalmasak, olyan hőszigetelési értékük legyen, amelyet a várható alkalmazási körülmények megkívánnak. A hideg környezetben való beavatkozáshoz készült anyagoknak és egyéb hajlékony védőeszköz-alkotóelemeknek meg kell őrizniük az elvégzendő mozdulatoknak és testtartásnak megfelelő rugalmassági fokot.

Azoknak az anyagoknak és egyéb védőeszköz-alkotóelemeknek, amelyek hideg anyagok vagy termékek erős mechanikai hatásának vannak kitéve, kielégítő mértékben tompítaniuk kell a mechanikai ütéseket.

3.7.2. Használatra kész, komplett védőeszközök

A várható alkalmazási körülmények között:

(1) a védőeszközön keresztül a felhasználót érő hőáramlásnak olyannak kell lennie, hogy a viselés időtartama alatt összegyűlt hideghatás a védendő testrész bármely pontján, beleértve a kéz vagy a láb ujjvégeit is, egyetlen esetben se érje el a fájdalomküszöböt, sem pedig azt a szintet, amely bármilyen ártalmat jelentene az egészségre;

(2) a védőeszközöknek lehetőség szerint meg kell akadályozniuk a folyadékok vagy például az esővíz behatolását, és nem okozhatnak sérüléseket hideg elleni védőréteg és a felhasználó közötti érintkezés miatt.

Ha a védőeszköz légzésvédő készülékkel rendelkezik, annak ténylegesen biztosítania kell a várható alkalmazási körülmények között a számára megszabott védőfunkciót.

A gyártónak meg kell adnia a tájékoztatóban a hideg környezetben való rövid időtartamú felhasználásra készült védőeszközök esetében mindazokat a hasznos adatokat, amelyek a megengedhető maximális expozíció időtartamára vonatkoznak a felhasználót a felszerelésen át érő hideghatást illetően.

3.8. Áramütés elleni védelem

Azoknak a védőeszközöknek, amelyek rendeltetése a test egészének vagy egy részének védelme a villamos áram hatásai ellen, megfelelő szigetelőképességgel kell rendelkezniük azokkal a feszültségértékekkel szemben, amelyeknek a felhasználó a várható legkedvezőtlenebb körülmények között ki lehet téve.

Ebből a célból a védőeszköztípus alapanyagait és egyéb alkotóelemeit oly módon kell kiválasztani vagy tervezni és kialakítani, hogy a külső felületen mért érték olyan próbafeltételek között, amelyeknél a gyakorlatban előforduló megfelelő feszültséget alkalmazzák, a lehető legalacsonyabb legyen, és mindenképpen kisebb legyen a tűréshatárnak megfelelő, még megengedhető, elfogadott értéknél.

Azokon a védőeszköz-típusokon és csomagolásukon, amelyek kizárólag a feszültség alatti vagy feszültség alá helyezhető berendezéseken végzett munkákhoz vagy kezeléshez készültek, fel kell tüntetni egy erre utaló jelet. A jel elsősorban a rájuk vonatkozó védelmi osztályt, illetve használati feszültséget, a szériaszámot és a gyártás időpontját tartalmazza; a védőeszközöknek a külső részükön ezenkívül rendelkezniük kell egy, a használatbavétel időpontjának, valamint az időszakonként elvégzendő vizsgálatok és ellenőrzések időpontjának utólagos jelzésére fenntartott hellyel.

A gyártónak, elsősorban a tájékoztatóban, jeleznie kell e védőeszköz-típusok kizárólagos használatát, valamint azon dielektromos vizsgálatok jellegét és időszakait, amelyeknek a védőeszközöket élettartamuk során alá kell vetni.

3.9. Sugárvédelem

3.9.1. Nem ionizáló sugárzás

Azoknak a védőeszközöknek, amelyek rendeltetése a szemet érő, nem ionizáló sugárzási források heveny vagy krónikus hatásainak a megelőzése, el kell nyelniük vagy vissza kell verniük az ártalmas hullámhosszokon sugárzott energia túlnyomó részét anélkül, hogy emellett túlzottan megváltoztatnák a látható spektrum nem ártalmas részének a továbbítását, a kontrasztok érzékelését és a színek megkülönböztetését, amikor a várható alkalmazási körülmények azt megkívánják.

Ebből a célból a védőszemüvegeket oly módon kell tervezni és gyártani, hogy rendelkezzenek az egyes ártalmas hullámhosszúságokra nézve olyan spektrális átbocsátási tényezővel, hogy a felhasználó szemét a szűrőn keresztül érő su-

gáráz fényszerőssége a lehető legkisebb legyen, és egyetlen esetben se haladja meg a megengedhető legnagyobb expozíciós határértéket.

A szeművegek nem rongálódhatnak meg és nem veszíthetik el tulajdonságaikat a várható alkalmazási körülmények között kibocsátott sugárzás hatására. Minden egyes forgalmazott példányt meg kell jelölni azzal a védőfokozati számmal, amelynek megfelel a rá jellemző átbocsátási tényezőnek a görbéje.

Ugyanazon fajta sugárforrásnak megfelelő szeművegeket védőfokozatuk számának növekvő sorrendjében kell besorolni. A gyártónak a tájékoztatóban fel kell tüntetnie az átviteli görbéket, amelyek alapján a legalkalmasabb védőeszköz kiválasztható, figyelembe véve a tényleges alkalmazási körülményekkel járó tényezőket, mint amilyen a forrástól való távolság és az ilyen távolságból sugárzott energia spektrális megoszlása.

A gyártónak minden egyes szűrőszeműveg-példányon jeleznie kell a védőfokozat számát.

3.9.2. Ionizáló sugárzás

3.9.2.1. A külső sugárfertőzés elleni védelem

A test egészének vagy egy részének a radioaktív porok, gázok, folyadékok vagy azok keveréke elleni védelmére tervezett védőeszközök alapanyagait és más alkotóelemeit úgy kell kiválasztani vagy megtervezni és beépíteni, hogy a védőeszköz hatékonyan megakadályozza a szennyező anyagok áthatolását a várható használati körülmények között.

A szennyező anyagok természetétől vagy állapotától függően a védőeszköz szükséges szigetelése biztosítható a védőréteg vízhatlanságával, illetőleg más megfelelő eszközökkel (pl. a szennyező anyagok visszajutásának megelőzésére tervezett, azt szolgáló szellőztető- és túlnyomást biztosító rendszerek).

A védőeszközök sugárszennyeződéstől történő megtisztítására vonatkozó intézkedések nem érintik ezeknek a védőeszközöknek a várható élettartama alatti lehetséges újrahaznosítását.

3.9.2.2. Korlátozott védelem a külső besugárzás ellen

A külső besugárzás ellen a felhasználó teljes védelmét biztosító védőeszközt, illetve ennek hiányában a külső besugárzást megfelelően tompító védőeszközt úgy kell megtervezni, hogy csak a gyenge elektron (pl. béta) vagy a gyenge foton (pl. X, gamma) sugárzásnak álljon ellent.

Az ilyen védőeszközök alapanyagait és alkotóelemeit úgy kell kiválasztani vagy megtervezni és beépíteni, hogy a felhasználó védelmének a várható használati körülmények mellett megkívánt magas szintjét biztosítsa anélkül, hogy a felhasználó mozgását, testtartását vagy helyváltoztatását egy hosszabb expozíció ideje alatt korlátozná (lásd 1.3.1., 1.3.2. pont).

A védőeszközön jelölésnek kell lenni, amely feltünteti a várható használati körülményeknek megfelelő alapanyag(ok) típusát és sűrűségét.

3.10. Védelem a veszélyes és fertőző anyagok ellen

3.10.1. Légzésvédelem

Azoknak a védőeszközöknek, amelyek feladata a légutak védelme, el kell látniuk a felhasználót belélegezhető levegővel, amikor a szennyezett, illetve elégtelen oxigénkoncentrációjú légkör hatásának van kitéve.

A felhasználóhoz a védőeszköz segítségével szállított belélegezhető levegő megfelelő módon nyerhető, például a szennyezett levegőnek a védőeszközön keresztül való szűrése után, vagy nem szennyezett forrásból való vezetés útján.

Ezen védőeszközfajták alapanyagait és egyéb alkotóelemeit oly módon kell kiválasztani vagy tervezni és kialakítani, hogy a felhasználó légzésfunkciója és higiénája megfelelő módon biztosítva legyen a viselés időtartama alatt, a várható alkalmazási feltételek között.

Az arcrész szigetelési fokának, a belégzésnél a veszteségnek, valamint a szűrőkészülékek esetében a tisztítóképességnek olyannak kell lennie, hogy szennyezett légkör esetén a szennyeződések behatolása elégségesen kismértékű legyen ahhoz, hogy ne okozzon kárt a felhasználó egészségében és tisztaságában.

A védőeszközökön fel kell tüntetni a gyártó azonosító jelzését, és az egyes eszköztípusokra jellemző adatokat, amelyek alapján a tájékoztatóval együtt minden gyakorlott és képzett felhasználó képes azokat megfelelő módon alkalmazni.

A szűrő típusú légzésvédő eszközök esetében ezenkívül a gyártónak a tájékoztatóban jeleznie kell a szűrő(betét) új állapotban való tárolásának a határidejét, azonosan azzal, ahogyan az az eredeti csomagolásában található.

3.10.2. Védelem a bőrt vagy szemet érő hatások ellen

Azoknak a védőeszközöknek, amelyek rendeltetése, hogy megakadályozzák a test egészének vagy egy részének felületi érintkezését a veszélyes anyagokkal és fertőző közegekkel szemben, meg kell gátolniuk az ilyen anyagok behatolását vagy átszivárgását a védőréteg felületén keresztül, azon várható alkalmazási körülmények között, amelyekre ezeket a védőeszközöket készítették.

Ebből a célból ezen védőeszközfajták alapanyagait és egyéb alkotóelemeit oly módon kell kiválasztani vagy tervezni és kialakítani, hogy lehetőleg teljes szigetelést biztosítsanak, szükség esetén lehetővé téve a naponta történő, esetenként hosszán tartó használatot, vagy amennyiben ez nem lehetséges, a viselés időtartamának csökkentését igénylő, korlátozott szigetelést nyújtsanak.

Ha bizonyos veszélyes anyagok vagy fertőző közegek jellegük és alkalmazásuk várható körülményei miatt jelentős áthatolóképeséssel rendelkeznek, és emiatt az a megfelelő védőeszközök számára korlátozott védelmi időtartamot jelent, a védőeszközöket meghatározott vizsgálatoknak kell alávetni, ami lehetővé teszi a hatásfokuk szerinti osztályozást. A vizsgálatokon megfelelt védőeszközökön jelzést kell feltüntetni, amely tartalmazza a vizsgálat során alkalmazott anyagok nevét, vagy ennek hiányában a kódját, valamint a rá vonatkozó, meghatározott védelmi időt. Ezenkívül a gyártónak meg kell említenie a tájékoztatóban a meghatározott vizsgálatok jelentését, ha szükséges, kódját, részletes leírását és mindazokat az adatokat, amelyek alapján meghatározható a viselés megengedhető legnagyobb időtartama a különböző várható alkalmazási körülmények között.

3.11. Búvárfelszerelések biztonsági berendezései

(1) Légzőkészülék

A légzőkészüléknek lehetővé kell tennie a felhasználó belélegezhető gázeleggyel való ellátását a várható alkalmazási körülmények között, figyelembe véve a maximális merülési mélységet is.

(2) Ha a várható alkalmazási körülmények megkívánják, a felszereléseknek tartalmazniuk kell

a) egy testvédőt, amely biztosítja a felhasználó védelmét a merülési mélységből fakadó nyomás ellen (1. 3.2. pont), illetve a hideg ellen (1. 3.7. pont);

b) egy riasztóberendezést, amelynek feladata, hogy megfelelő időben figyelmeztesse a felhasználót a belélegezhető gázelegy utánpótlásának a hiányára (1. 2.8. pont);

c) egy mentő testvédőt, amely lehetővé teszi, hogy a felhasználó a felszínre jusson (1. 3.4.1. pont).

4. számú melléklet a 18/2008. (XII. 3.) SZMM rendelethez

A gyártói műszaki dokumentáció

1. Az 5. § (5) bekezdés b) pontja szerinti gyártói műszaki dokumentációnak tartalmaznia kell mindazokat az adatokat, amelyek az alapvető követelményeknek (3. számú melléklet) való megfelelés érdekében a gyártó által előállított védőeszközt jellemzik.

2. Az 4. § (2) bekezdése szerinti egyéni védőeszközök esetében a gyártói műszaki dokumentációnak tartalmaznia kell a gyártásra vonatkozó műszaki adatokat, különösen

- a védőeszköz átfogó és részletes tervrajzát;
- azokat a számítási adatokat és prototípus vizsgálati eredményeket, amelyek lehetővé tették az alapvető követelmények betartásának ellenőrzését;
- az alapvető egészségvédelmi és biztonsági követelményeknek a modell tervezése során érintett részét, valamint az alapul vett alkalmazott honosított harmonizált szabványokat, illetve tagállami nemzeti szabványokat vagy egyéb műszaki dokumentumokat;
- a gyártás során alkalmazott ellenőrző és vizsgálati módszerek leírását;
- a védőeszköznek a 3. számú melléklet 1.4. pontja szerinti tájékoztatóját.

5. számú melléklet a 18/2008. (XII. 3.) SZMM rendelethez

A CE-jel alaki és tartalmi követelményei

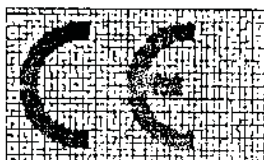
1. Az EK-jelölés tartalmazza a „CE” kezdőbetűket.

A CE-jel alakja és formája a következő:

2. Az ábra szerinti CE-jel arányosan csökkenthető vagy növelhető.

3. A CE-jel betű-, illetve számjeleinek függőleges irányban ugyanazon méretűnek kell lenniük, és ez 5 mm-nél nem lehet kisebb.

Kisméretű védőeszköz esetében a minimális mérettől el lehet tekinteni.

VI. Az Alkotmánybíróság határozatai és végzései

Az Alkotmánybíróság 147/2008. (XII. 3.) AB határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság jogszabály alkotmányellenességének utólagos vizsgálatára irányuló indítvány tárgyában meghozta az alábbi

határozatot:

Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény 18/C. § (6) bekezdés *f*) pontja, továbbá 18/C. § (7) bekezdése első mondatának „azzal, hogy a (6) bekezdés *f*) pontjában említett társaságoknak indokolt esetben az államháztartásért felelős miniszter engedélyezheti pénzforgalmi számla nyitását más pénzügyintézetnél is” szövegrésze alkotmányellenes, ezért azokat a jelen határozat közzétételének napjával megsemmisíti.

A 18/C. § (7) bekezdésének első mondata a megsemmisítést követően az alábbi szöveggel marad hatályban:

„(7) A (6) bekezdésben felsorolt pénzforgalmi számlatulajdonosok más pénzügyintézetnél vezetett pénzforgalmi számlával – lakásépítés munkáltatói támogatása számla és a devizaszámla kivételével – nem rendelkezhetnek.

Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

INDOKOLÁS

I.

1. Az indítványozó az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: Áht.) 18/C. § (6) bekezdés *f*) pontja alkotmányellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte. Álláspontja szerint azáltal, hogy a támadott rendelkezés kötelező kincstári számlavezetést ír elő azon közhasznú társaságok számára, amelyekben a központi költségvetési szervek többségi irányítást biztosító befolyással rendelkeznek, sérül ezen közhasznú társaságoknak az Alkotmány 13. §-a által védett tulajdonhoz való joga. Hivatkozik arra, hogy az alapító minisztériummal kötött támogatási szerződés alapján a juttatott támogatás az éves árbevétel 15%-át sem éri el, a fenn-

maradó rész a társaság gazdálkodó tevékenységének eredménye. Érvelése szerint a közhasznú tevékenység rendszeres végzése, valamint az állami pénzeszközök felhasználása nem jelenti azt, hogy a társaság a költségvetési szerv jogállásába kerülne, és a közhasznú társaság vagyona azonos lenne az állami vagyonnal. Az alkotmányellenességet illetően utal az indítvány az Alkotmánybíróság 4/2004. (II. 20.) AB határozatában foglaltakra.

Hivatkozik továbbá az indítványozó arra, hogy a sérelmezett jogszabályhely ellentétes az Alkotmány 70/G. §-ának a tudományos kutatás szabadságát biztosító (1) bekezdésével is, mivel a kutatási tevékenységet is végző társaság „a kutatás szabadságának jogát csak akkor tudja gyakorolni, ha anyagi eszközei felett szabadon rendelkezik”.

2. Az Alkotmánybíróság eljárása során megállapította, hogy az Áht. indítvánnyal támadott rendelkezését a Magyar Köztársaság 2008. évi költségvetését megalapozó egyes törvények módosításáról szóló 2007. évi CXLVI. törvény 3. § (7) bekezdése 2008. január 1. napjával módosította. A módosítás azonban a támadott rendelkezés érdemét az indítvány vonatkozásában nem érintette, ezért az Alkotmánybíróság az eljárást az Áht. hatályos rendelkezése tekintetében folytatta le.

3. Megjegyzi még az Alkotmánybíróság, hogy a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény 365. §-a szerint 2007. július 1. után közhasznú társaság nem alapítható. A 2007. július 1-jén a cégnyilvántartásba bejegyzett vagy bejegyzés alatt álló közhasznú társaság 2009. június 30-ig működhet tovább a közhasznú társaságokra irányadó szabályok szerint. A közhasznú társaság 2009. június 30-ig köteles a cégbíróságnál nonprofit gazdasági társaságként történő nyilvántartásba vételét kérni, vagy jogutód nélküli megszűnését a cégbíróságnak bejelenteni. E határidő eredménytelen eltelte után a cégbíróság a társasággal szemben a megszűntnek nyilvánítás törvényességi felügyeleti intézkedést alkalmazza. A közhasznú társaság, mint jogintézmény belátható időn belüli megszűnése azonban az indítvány elbírálását nem befolyásolja.

II.

Az Alkotmánynak az indítvánnyal érintett rendelkezései:

„13. § (1) A Magyar Köztársaság biztosítja a tulajdonhoz való jogot.

(2) Tulajdont kisajátítani csak kivételesen és közérdekből, törvényben szabályozott esetekben és módon, teljes, feltétlen és azonnali kártalanítás mellett lehet.”

„70/G. § (1) A Magyar Köztársaság tiszteletben tartja és támogatja a tudományos és művészeti élet szabadságát, a tanszabadságot és a tanítás szabadságát.”

Az Áht.-nak az indítvány elbírálása során figyelembe vett rendelkezései:

„18/C. § (6) A kincstárban pénzforgalmi számlát kötelesek vezetni

f) azon közhasznú társaságok, nonprofit gazdasági társaságok, amelyekben az állam legalább többségi befolyással rendelkezik.”

„(7) A (6) bekezdésben felsorolt pénzforgalmi számlatulajdonosok más pénzintézetnél vezetett pénzforgalmi számlával – lakásépítés munkáltatói támogatása számla és a devizaszámla kivételével – nem rendelkezhetnek azzal, hogy a (6) bekezdés *f)* pontjában említett társaságoknak indokolt esetben az államháztartásért felelős miniszter engedélyezheti pénzforgalmi számla nyitását más pénzintézetnél is. A (6) bekezdésben felsorolt pénzforgalmi számlatulajdonosok átmenetileg szabad pénzeszközeiket a kincstár hálózatában értékesített – az értékpapírszámlán, illetve értékpapíreltétési-számlán nyilvántartott – állampapírok vásárlásával hasznosíthatják. A kincstár a kincstári körbe tartozók 12/A. § (4) bekezdésében foglalt letéti pénzeszközei kezelését térítésmentes szolgáltatásként végzi. A kincstár a 18/B. § (1) bekezdés *n)*, *r)*, *s)* pontjában foglalt szolgáltatásait – a társadalombiztosítás pénzügyi alapjai részére nyújtott szolgáltatás kivételével – kormányrendeletben meghatározottak szerint, térítés ellenében végzi.”

III.

Az indítvány megalapozott.

1. Az indítványozó az Alkotmány 13. §-ában biztosított tulajdonhoz való jog sérelmét abban látja, hogy az Áht. 18/C. § (6) bekezdés *f)* pontja nem tesz különbséget a közhasznú társaságok állami és nem állami forrásokból (saját vállalkozás eredményéből) származó pénzeszközei között, hanem a pénzeszközöket illetően egységesen a kincstári számlán való elhelyezést írja elő. Az indítványozó által sérelmezett kötelező kincstári számlavezetés többféle következménnyel jár együtt. A rendelkezés hatálya alá tartozó szervezetek – főszabályként – nem rendelkezhetnek más pénzintézetnél pénzforgalmi számlával, átmenetileg szabad pénzeszközeiket a Kincstár hálózatában értékesített állampapírok vásárlásával hasznosíthatják [Áht. 18/C. § (7) bekezdés], továbbá a számla egyenlege utáni kamatot a központi költségvetés javára kell elszámolni [Áht. 18/D. § (1) bekezdés]. Az Áht. 18/C. § (6) bekezdés hatálya alá tartozó szervezetek közül a közhasznú társaságok számára indokolt esetben az államháztartásért felelős miniszter engedélyezheti azt, hogy más intézetnél pénzforgalmi számlát nyithassanak [Áht. 18/C. § (7) bekezdés].

2. A közhasznú társaság a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 57–59. §-ai szerint közhasznú – a társadalom közös szükségleteinek kielégítését nyereség- és vagyonszerzési cél nélkül szolgáló – tevékenységet rendszeresen végző jogi

személy, amelyre a Ptk.-ban meghatározott eltérésekkel a gazdasági társaságokról szóló törvénynek a gazdasági társaságokra irányadó közös szabályait, valamint a korlátozott felelősségű társaságra vonatkozó szabályait kell megfelelően alkalmazni. A közhasznú társaságnak nem fogalmi eleme az, hogy abban állami, közhatalmi szerv részt vegyen, az állami szervek esetleges részvétele lényegét tekintve nem különbözik más gazdasági társaságban (korlátozott felelősségű társaságban) való állami részvételtől. A társaság a közhasznú tevékenység elősegítése érdekében üzletszerű tevékenységet is folytathat, a társaság tevékenységéből származó nyereség azonban nem osztható fel a tagok között. A közhasznú tevékenység folytatásának feltételeiről a társaság a társadalmi közös szükséglet kielégítéséért felelős szervvel szerződést köt, tagjait pedig nyilvános felhívás útján is lehet gyűjteni.

A közhasznú társaság létrehozásának indoka a Polgári Törvénykönyv egyes rendelkezéseinek módosításáról szóló 1993. évi XCII. törvény javaslatának miniszteri indokolása szerint az volt, hogy a köz hasznát szolgáló, ámde üzletszerű gazdasági tevékenységet is végző szervezetek iránti igényt a jogalkotó kielégítse. Szükség volt egy olyan szervezettípusra, amely tevékenységét részben nonprofit jelleggel, részben nyereségre orientáltan végzi, a rá vonatkozó szabályok pedig – a gazdasági társaságokhoz hasonlóan – megteremtik a működéséhez, a vagyoni forgalomban való részvételéhez, a hitelezők védelméhez elengedhetetlen biztonságot és kiszámíthatóságot.

A közhasznú társaságot tehát bármely természetes és jogi személy (nem pusztán állami vagy önkormányzati költségvetési szerv) egyaránt alapíthat, illetőleg abban rész vehet. A társaság önálló jogi személyiséggel és saját vagyonnal rendelkezik, tevékenysége egyrészt a társadalmi közös szükségletek kielégítéséért felelős szervvel kötött szerződés alapján végzett közhasznú tevékenység, másrészt a közhasznú tevékenység elősegítése érdekében is folytatott üzletszerű vállalkozási tevékenység. A közhasznú társaság vagyonát és pénzeszközeit tehát – akár döntő hányadban – nem az állami pénzeszközök jelentik. Állami pénzeszköz természetesen az állami alapító szerv (tag) törzsbetétje, és a társadalmi közös szükséglet kielégítéséért felelős szervvel kötött szerződés alapján teljesített pénzbeli szolgáltatás. De nem tartozik ebbe a körbe a társaság – állami vagy önkormányzati körön kívüli – más tagjainak törzsbetétje, és kiváltképp a társaság üzletszerű gazdasági tevékenységéből származó saját árbevétele sem.

A társaság közhasznú tevékenységének folytatása nem azonos egy állami vagy önkormányzati feladat ellátásával. A törvény „a társadalmi közös szükséglet kielégítéséért felelős szerv”-ről beszél, amely szervvel a társaság szerződést köt, és amely szerződés alapján ez a szerv akár vagyoni szolgáltatást (pénzbeli hozzájárulást) is teljesíthet a társaság részére. A társaság tevékenységének közhasznúságát tehát egy külön szerződés biztosítja, amely szerződés garanciákat kell hogy tartalmazzon a társadalmi közös

szükséglet kielégítéséért felelős szerv által teljesített vagyoni szolgáltatás megfelelő felhasználására és védelmére vonatkozóan is.

3. Az Áht. támadott rendelkezése azon közhasznú társaságok esetében írja elő a kötelező kincstári számlavezetést, amelyekben az állam többségi irányítást biztosító befolyással rendelkezik. A Ptk. 685/B. §-a szerint többségi befolyás az olyan kapcsolat, amelynek révén természetes személy, jogi személy vagy jogi személyiség nélküli gazdasági társaság egy jogi személyben a szavazatok több mint ötven százalékával vagy meghatározó befolyással rendelkezik. A befolyás egy jogi személyben akkor meghatározó, ha annak tagja, illetve részvényese *a)* jogosult e jogi személy vezető tisztségviselői vagy felügyelőbizottsága tagjai többségének megválasztására, illetve visszahívására, vagy *b)* a jogi személy más tagjaival, illetve részvényeseivel kötött megállapodás alapján egyedül rendelkezik a szavazatok több mint ötven százalékával. A többségi befolyás tehát kifejezetten a többségi szavazati joghoz kapcsolódó kategória, ami a társasági jogban nem szükségképp egyezik meg a vagyoni hozzájárulás arányával. Az állam többségi befolyása a közhasznú társaságok vonatkozásában ezek szerint korántsem jelenti szükségképpen azt, hogy az adott társaság vagyonának többsége is állami „eredetű” vagyon lenne.

Az Áht. indítványozó által támadott szabálya tehát egy olyan szervezet számára írja elő a kötelező kincstári számlavezetést, vagyis a tulajdonjogviszony legfontosabb részjogosítványának, a rendelkezési jognak a korlátozását, amely önálló jogi személyiséggel és saját vagyonnal rendelkezik, és ez a vagyon nem szükségképpen többségi állami vagyon. Tevékenysége egyrészt a társadalmi közös szükségletek kielégítéséért felelős szervvel kötött szerződés alapján végzett közhasznú, de ezen vállalkozási formában nem feltétlenül állami feladatot jelentő tevékenység, másrészt a közhasznú tevékenység elősegítése érdekében folytatott üzletszerű vállalkozási tevékenység.

4. Az Alkotmány 13. § (1) bekezdése szerint a Magyar Köztársaság biztosítja a tulajdonhoz való jogot, (2) bekezdése pedig a kisajátítás feltételeinek meghatározása mellett lehetőséget teremt annak elvonására is. Az Alkotmány maga nem szól a tulajdonhoz való jog korlátozhatóságáról, ennek dogmatikáját az Alkotmánybíróság dolgozta ki. Az Alkotmánybíróság irányadó határozata szerint a tulajdonhoz való alapvető jog védelmében a minőségi határvonal nem a tulajdon „korlátozása” és polgári jog értelemben vett „elvonása” között húzódik, hanem az alkotmányossági kérdés az lett, hogy milyen esetekben kell a tulajdonosnak a közhatalmi korlátozást minden ellenszolgáltatás nélkül eltűrnie, illetve mikor tarthat igényt kártalanításra tulajdonosi jogainak korlátozása fejében. Az Alkotmány 13. § (2) bekezdése a kisajátításhoz – vagyis a tulajdon elvonásához – a „közérdeket” kívánja meg, ezért a tulajdon-

jogot érintő korlátozás szükségességét is a közérdek fennállta alapozza meg. A törvénnyel érvényesített „közérdek” alkotmánybírósági vizsgálata nem a törvényhozó választásának feltétlen szükségességére irányul, hanem arra, hogy indokolt-e a közérdekre való hivatkozás [64/1993. (XII. 22.) AB határozat, ABH 1993, 373, 380–382.]

Az állami pénzeszközök védelme, és a velük való hatékony gazdálkodás vitathatatlanul közérdek, azonban a nem állami pénzeszközök alkotmányossági megítélése nem azonos az állami pénzeszközökével. Azok a szempontok, amelyek az állami pénzeszközökkel való hatékony gazdálkodás érdekében közérdeknek tekintendők, nem vonatkozhatnak a más tulajdoni körbe tartozó pénzeszközökre.

A társadalom közös szükségleteinek kielégítésére irányuló tevékenység, valamint az állami pénzeszközök felhasználása nem jelenti azt, hogy a közhasznú társaság a költségvetési szerv jogállásába kerülne, és a közhasznú társaság vagyona azonossá válna az állami vagyonnal. Az állami vagyonhoz kapcsolódó költségvetési érdek a társaságban való részvétel folytán mintegy arányosan „elhalványul”, nem direkt formában jelenik meg. A társadalom közös szükségleteinek kielégítésére irányuló tevékenységből nem következik olyan közérdek, hogy a társaság pénzeszközeit kizárólag kincstári pénzforgalmi számlán tarthassa és szabad pénzeszközeit csak meghatározott állampapírok vásárlására fordíthassa. Ugyanezt a védelmet a társadalmi közös szükséglet kielégítéséért felelős szervvel kötött szerződésben meghatározott garanciák megfelelő módon és mértékben biztosítják. A jelen határozat III. 3. pontjában írottak szerint az állam többségi befolyása a közhasznú társaságok vonatkozásában nem jelenti szükségképpen azt, hogy az adott társaság vagyonának többsége is állami eredetű lenne, így önmagában a többségi állami befolyás ténye nem elégséges annak a közérdeknek a megalapozásához, amely az Alkotmánybíróság által meghatározott kritériumok szerint a tulajdonhoz való jog korlátozását alkotmányossá tenné.

A jogi személyiséggel és ezáltal saját elkülönült vagyonnal rendelkező közhasznú társaság vagyoni eszközeire az Áht. támadott rendelkezése szerinti, a társadalmi közös szükséglet kielégítéséért felelős szervvel kötött szerződésben meghatározható garanciákat meghaladó, további tulajdoni korlátozáshoz a közérdekre való „ismételt” hivatkozás nem indokolt. Fentiekre tekintettel az Áht. támadott rendelkezése ellentétes az Alkotmány 13. § (1) bekezdésében foglalt tulajdonvédelemmel. Mindezek alapján az Alkotmánybíróság az Áht. 18/C. § (6) bekezdés *f)* pontját megsemmisítette.

5. Az Áht. 18/C. § (7) bekezdésében foglalt – de az indítvány által nem támadott – rendelkezés szerint az államháztartásért felelős miniszter indokolt esetben engedélyezheti a közhasznú társaságok számára pénzforgalmi számla

nyitását más pénzügyintézetnél is. A miniszter diszkrecionális döntési lehetősége (engedélye) a más pénzügyintézetnél nyitható további pénzforgalmi számlát illetően nem változtat azon, hogy a kincstári számlavezetés kötelezettsége a nem állami pénzeszközök tekintetében is főszabályként (diszkrénciálatlanul) érvényesül, így ez a körülmény az Áht. 18/C. § (6) bekezdés *f)* pontjának alkotmányossági megítélését nem befolyásolja.

6. Az Alkotmánybíróság vizsgálata során észlelte, hogy az Áht. 18/C. § (7) bekezdésének a fenti 5. pontban hivatkozott rendelkezése [„azzal, hogy a (6) bekezdés *f)* pontjában említett társaságoknak indokolt esetben az államháztartásért felelős miniszter engedélyezheti pénzforgalmi számla nyitását más pénzügyintézetnél is” szövegrész] az Áht. 18/C. § (6) bekezdés *f)* pontjának megsemmisítése folytán értelmezhetetlenné vált. Az Alkotmánybíróság – korábbi gyakorlatával megegyezően [3/1992. (I. 23.) AB határozat, ABH 1992, 329, 330.; 26/1995. (V. 15.) AB határozat, ABH 1995, 123, 124.; 2/1998. (II. 4.) AB határozat, ABH 1998, 41, 46.; 16/1998. (V. 8.) AB határozat, ABH 1998, 140, 153.; 5/1999. (III. 31.) AB határozat, ABH 1999, 75, 77.] – szoros összefüggés okán az alkotmányossági vizsgálatot kiterjesztette az Áht. 18/C. (7) bekezdésére is, és annak hivatkozott szövegrészét az alkotmányellenesnek talált rendelkezésre való utalása folytán megsemmisítette.

7. Mivel az Alkotmánybíróság a támadott rendelkezés alkotmányellenességét az Alkotmány 13. §-ának sérelme miatt megállapította, állandó gyakorlatának megfelelően [61/1997. (XI. 19.) AB határozat, ABH 1997, 361, 364.; 16/2000. (V. 24.) AB határozat, ABH 2000, 425, 429.] az Alkotmány 70/G. §-ával fennálló ellentétet nem vizsgálta.

A határozat Magyar Közlönyben történő közzététele az Abtv. 41. §-án alapul.

Dr. Paczolay Péter s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

Dr. Balogh Elemér s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bragyova András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Holló András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kovács Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lenkovics Barnabás s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Lévay Miklós s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Trócsányi László s. k.,
alkotmánybíró

Az Alkotmánybírósági ügyszám: 392/B/2004.

Az Alkotmánybíróság 148/2008. (XII. 3.) AB határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottságnak országos népszavazás aláírásgyűjtő ív mintapéldányának, illetve az azon szereplő kérdés hitelesítésével kapcsolatban hozott határozata ellen benyújtott kifogás tárgyában – *dr. Holló András* alkotmánybíró párhuzamos indokolásával – meghozta a következő

határozatot:

Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság 218/2008. (VII. 16.) OVB határozatát helybenhagyja.

Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

INDOKOLÁS

I.

1. Az Országos Választási Bizottság (a továbbiakban: OVB) a 218/2008. (VII. 16.) OVB határozatával megtagadta egy országos népszavazás aláírásgyűjtő ívének hitelesítését. Az aláírásgyűjtő íven a következő kérdés szerepelt: „Egyetért-e azzal, hogy az Országgyűlés törvényt alkosson a választási bizottságok jogi személyiségéről?”. Az OVB az indoklásában arra hivatkozott, hogy az aláírásgyűjtő ív nem felel meg a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 118. § (3)–(5) bekezdéseiben megfogalmazott követelményeknek és eltér a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvénynek az országos népszavazási kezdeményezésen és az országos népi kezdeményezésen történő végrehajtásáról szóló 11/2008. (III. 1.) ÖTM rendelet (a továbbiakban: R.) mellékletében megállapított aláírásgyűjtőív mintájától, mivel az aláírásgyűjtő ív mintapéldányán feltüntették a beadványozók nevét, személyi azonosítóját és lacímét. Ezért az OVB a jogszabályi előírástól eltérő, többlet adattartalommal rendelkező aláírásgyűjtő ív mintapéldányának hitelesítését megtagadta.

2. A 218/2008. (VII. 16.) OVB határozat a Magyar Közlöny 2008. évi 105. számában, 2008. július 18-án jelent meg. A Ve. 130. § (1) bekezdése szerint az OVB-nek az aláírásgyűjtő ív, illetőleg a konkrét kérdés hitelesítésével kapcsolatos döntése elleni kifogást a határozat közzétételét követő tizenöt napon belül lehet benyújtani. A hatá-

rozat ellen 2008. július 29-én a kezdeményezők nyújtottak be kifogást.

A kifogás benyújtói szerint az R. melléklete nem tartalmazza, hogy a rovatokat a kezdeményező vagy a kezdeményezést támogató tölti-e ki. Megítélésük szerint nyilvánvaló, hogy amikor még nincs hitelesített aláírásgyűjtő ív, akkor csak a kezdeményező adhatja meg az adatait. „Téves tehát az az indoklás, miszerint olyan adattartalmat tüntettek fel a kezdeményezők, amelynek feltüntetését a jogszabály tiltja vagy kizárja”. Az OVB határozata ezért jogszabálysértő.

A kifogás benyújtói sérelmezték továbbá, hogy az OVB ülésének a honlapon közzétett meghívója nem felelt meg a Ve. vonatkozó rendelkezéseinek. A napirendben ugyanis ez a népszavazási kérdés nem szerepelt, így annak tárgyalásáról nem szerezhettek tudomást és nem állt módjukban az ülésen megjeleni és nyilatkozataikat megtenni sem, ami a konkrét jogszabálysértésen túl a Ve. 3. § c) pontjában foglalt esélyegyenlőség elvét is sérti. Minderre tekintettel kérték az OVB kifogásolt határozatának megsemmisítését és az OVB új eljárás lefolytatására való kötelezését.

II.

A kifogás nem megalapozott.

1. A jelen ügyben az Alkotmánybíróság hatáskörét az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény 1. § h) pontja alapján a Ve. 130. §-a határozza meg. Az Alkotmánybíróság eljárása jogorvoslati eljárás, ezért az Alkotmánybíróság a kifogásban foglaltak alapján azt vizsgálja, hogy az OVB az aláírásgyűjtő ív hitelesítésének megtagadása során az Alkotmánynak és az irányadó törvényeknek megfelelően járt-e el [63/2002. (XII. 3.) AB határozat, ABH 2002, 342, 344.]. Az Alkotmánybíróság e hatáskörében eljárva is alkotmányos jogállásával és rendeltetésével összhangban látja el feladatát [25/1999. (VII. 7.) AB határozat, ABH 1999, 251, 256.].

2. Az Alkotmánybíróság számos határozatában hangsúlyozta, hogy az „országos népszavazás kezdeményezésében való részvétel jogának érvényesülését a törvény többek között olyan, az aláírásgyűjtő ívvel szemben támasztott formai előírásokkal is biztosítja, amelyek garanciát nyújtanak arra, hogy az aláírásgyűjtő ívet aláíró választópolgár eredményesen támogassa a kérdés országos népszavazásra bocsátását. Ezért fokozott jelentősége van az aláírásgyűjtő ív törvényességének, annak, hogy az aláírásgyűjtő ív a legapróbb részletekig megfeleljen a törvény formai előírásainak is” [49/2008. (IV. 22.) AB határozat, ABH 2008. április, 488, 490.]. A Ve. 118. §-a pontosan meghatározza, hogy mit kell tartalmaznia az országos népszavazás kezdeményezésére szolgáló aláírásgyűjtő ívnek. Annak érdekében, hogy az aláírásgyűjtő ív mindenben

megfeleljen a törvényben szabályozott tartalmi követelményeknek, az R. mellékletében kötelezően alkalmazandó mintaként meghatározta az országos népi kezdeményezés, illetőleg országos népszavazás kezdeményezésére irányuló aláírásgyűjtés során használható aláírásgyűjtő ív mintáját.

Azt a kifogás benyújtói sem vitatták, hogy az OVB-hez benyújtott aláírásgyűjtő ív mintapéldányán feltüntettek nevüket, személyi azonosítójukat és lakcímüket. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a benyújtott aláírásgyűjtő ív mintapéldánya emiatt nem felel meg a vonatkozó jogszabályi előírásoknak, ezért a 218/2008. (VII. 16.) OVB határozatot, az abban foglalt indoklás szerint helybenhagyta.

Tekintettel arra, hogy az OVB eljárásával kapcsolatos kifogás a határozat tartalmát nem érintette, ezért annak vizsgálatát az Alkotmánybíróság mellőzte.

Az Alkotmánybíróság e határozatának közzétételét az OVB határozatának a Magyar Közlönyben történt közzétételére tekintettel rendelte el.

Dr. Paczolay Péter s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

Dr. Balogh Elemér s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bragyova András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Holló András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kovács Péter s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Lenkovich Barnabás s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lévy Miklós s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Trócsányi László s. k.,
alkotmánybíró

Az Alkotmánybírósági ügyszám: 975/H/2008.

Dr. Holló András alkotmánybíró párhuzamos indoklása

Egyetértek a határozatok rendelkező részével, az aláírásgyűjtő ívek hitelesítését megtagadó 218–219/2008. (VII. 16.) OVB határozatok és a 222–223/2008. (VII. 16.) OVB határozatok helybenhagyásával.

A határozatok indoklásában kifejtett jogi állásponttal – önmagában – szintén egyetértek. De álláspontom szerint az Alkotmánybíróságnak nem csak külön-külön, hanem összefüggésükben is vizsgálnia kellett volna a kezdeményezéseket, és a határozatot a rendeltetésellenes joggyakorlásnak a 18/2008. (III. 12.) AB határozatban kidolgozott mércéje alapján kellett volna indokolnia.

A hivatkozott határozatában az Alkotmánybíróság rámutatott, hogy az aláírásgyűjtés kezdeményezése a népszavazáshoz való jog gyakorlásának részjogosítványa, a választópolgárok által kezdeményezett népszavazási eljárásnak döntő eleme, melynek célja – rendeltetése – a népszavazási eljárás elindítása. E jog gyakorlása akkor rendeltetésszerű, ha összhangban áll az Alkotmány 2. § (2) bekezdésében foglaltakkal, a népszuverenitás közvetlen [de kiegészítő, lásd: 2/1993. (I. 22.) AB határozat, ABH 1993, 33.] gyakorlásával: „A rendeltetészerű joggyakorlás követelménye a hitelesítési eljárás kezdeményezése során azt jelenti, hogy az aláírásgyűjtés kezdeményezőjének az országos népszavazás alkotmányos rendeltetésére, a közvetlen hatalomgyakorlás kivételességére, az állam életében betöltött szerepére és súlyára tekintettel kell eljárnia. Felelősségteljesen, annak tudatában kell benyújtania kezdeményezését, hogy az általa útjára indított népszavazási eljárás állásfoglalásra készíti az ország valamennyi választópolgárát, és annak eredményeként az Országgyűlést kötelező döntés születik, amely országgyűlési döntéssé, törvénnyé válva hosszabb távon meghatározza a polgárok jogait, kötelezettségeit, befolyásolja a társadalom életét.” (ABK 2008, március, 267, 274.)

Amellett, hogy az aláírásgyűjtő ív hitelesítésre benyújtott mintapéldánya nem felel meg az aláírásgyűjtő ívvel szemben jogszabályban támasztott formai követelményeknek, az Alkotmánybíróságnak eljárása során figyelemmel kellett volna lennie arra a tényre is, hogy a hitelesítési eljárás kezdeményezői egy időben, ugyanazon kérdésben országos népi kezdeményezésre és országos népszavazás kezdeményezésére irányuló aláírásgyűjtő ív mintapéldányának hitelesítését is kezdeményezték. Az Alkotmány rendelkezései alapján az országos népi kezdeményezés és az országos népszavazás a választópolgárok hatalomgyakorlásban való részvételének eltérő formái. Ugyanazon kérdésben népi kezdeményezésre és népszavazás kezdeményezésére irányuló egyidejű aláírásgyűjtés – tekintettel az aláírásgyűjtés eltérő jogkövetkezményeire – az aláírásgyűjtés célját tekintve nem teszi lehetővé egyértelmű, felelősségteljes választópolgári döntés kialakítását.

Álláspontom szerint ezért a népi kezdeményezés, illetőleg népszavazás kezdeményezéséhez való jog rendeltetésével nem összeegyeztethető az a kezdeményezői magatartás, amely egy időben indít eljárást ugyanabban a kérdésben népi kezdeményezésre, illetőleg népszavazás kezdeményezésére irányuló aláírásgyűjtő ív mintapéldányának hitelesítésére.

Az Alkotmánybíróságnak az OVB hivatkozott határozatait ezen indokok alapján kellett volna helybenhagyni.

Dr. Holló András s. k.,
alkotmánybíró

Az Alkotmánybíróság 149/2008. (XII. 3.) AB határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottságnak országos népszavazás aláírásgyűjtő ív mintapéldányának, illetve az azon szereplő kérdés hitelesítésével kapcsolatban hozott határozata ellen benyújtott kifogás tárgyában – *dr. Holló András* alkotmánybíró párhuzamos indokolásával – meghozta a következő

határozatot:

Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság 219/2008. (VII. 16.) OVB határozatát helybenhagyja.

Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

INDOKOLÁS

I.

1. Az Országos Választási Bizottság (a továbbiakban: OVB) a 219/2008. (VII. 16.) OVB határozatával megtagadta egy országos népszavazás aláírásgyűjtő ívének hitelesítését. Az aláírásgyűjtő íven a következő kérdés szerepelt: „Egyetért-e azzal, hogy az Országgyűlés törvényt alkotson arról, hogy a választási bizottságok üléséről készült jegyzőkönyvet a választási bizottság hozza nyilvánosságra?”. Az OVB az indokolásában arra hivatkozott, hogy az aláírásgyűjtő ív nem felel meg a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 118. § (3)–(5) bekezdéseiben megfogalmazott követelményeknek és eltér a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvénynek az országos népszavazási kezdeményezésen és az országos népi kezdeményezésen történő végrehajtásáról szóló 11/2008. (III. 1.) ÖTM rendelet (a továbbiakban: R.) mellékletében megállapított aláírásgyűjtőív mintájától, mivel az aláírásgyűjtő ív mintapéldányán feltüntették a beadványozók nevét, személyi azonosítóját és lakcímét. Ezért az OVB a jogszabályi előírástól eltérő, többlet adattartalommal rendelkező aláírásgyűjtő ív mintapéldányának hitelesítését megtagadta.

2. A 219/2008. (VII. 16.) OVB határozat a Magyar Közlöny 2008. évi 105. számában, 2008. július 18-án jelent meg. A Ve. 130. § (1) bekezdése szerint az OVB-nek az aláírásgyűjtő ív, illetőleg a konkrét kérdés hitelesítésével kapcsolatos döntése elleni kifogást a határozat közzétételét követő tizenöt napon belül lehet benyújtani. A hatá-

rozat ellen 2008. július 29-én a kezdeményezők nyújtottak be kifogást.

A kifogás benyújtói szerint az R. melléklete nem tartalmazza, hogy a rovatokat a kezdeményező vagy a kezdeményezést támogató tölti-e ki. Megítélésük szerint nyilvánvaló, hogy amikor még nincs hitelesített aláírásgyűjtő ív, akkor csak a kezdeményező adhatja meg az adatait. „Téves tehát az az indoklás, miszerint olyan adattartalmat tüntettek fel a kezdeményezők, amelynek feltüntetését a jogszabály tiltja vagy kizárja”. Az OVB határozata ezért jogszabálysértő.

A kifogás benyújtói sérelmezték továbbá, hogy az OVB ülésének a honlapon közzétett meghívója nem felelt meg a Ve. vonatkozó rendelkezéseinek. A napirendben ugyanis ez a népszavazási kérdés nem szerepelt, így annak tárgyalásáról nem szerezhettek tudomást és nem állt módjukban az ülésen megjeleni és nyilatkozataikat megtenni sem, ami a konkrét jogszabálysértésen túl a Ve. 3. § c) pontjában foglalt esélyegyenlőség elvét is sérti. Minderre tekintettel kérték az OVB kifogásolt határozatának megsemmisítését és az OVB új eljárás lefolytatására való kötelezését.

II.

A kifogás nem megalapozott.

1. A jelen ügyben az Alkotmánybíróság hatáskörét az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény 1. § h) pontja alapján a Ve. 130. §-a határozza meg. Az Alkotmánybíróság eljárása jogorvoslati eljárás, ezért az Alkotmánybíróság a kifogásban foglaltak alapján azt vizsgálja, hogy az OVB az aláírásgyűjtő ív hitelesítésének megtagadása során az Alkotmánynak és az irányadó törvényeknek megfelelően járt-e el [63/2002. (XII. 3.) AB határozat, ABH 2002, 342, 344.]. Az Alkotmánybíróság e hatáskörében eljárva is alkotmányos jogállásával és rendeltetésével összhangban látja el feladatát [25/1999. (VII. 7.) AB határozat, ABH 1999, 251, 256.].

2. Az Alkotmánybíróság számos határozatában hangsúlyozta, hogy az „országos népszavazás kezdeményezésében való részvétel jogának érvényesülését a törvény többek között olyan, az aláírásgyűjtő ívvel szemben támasztott formai előírásokkal is biztosítja, amelyek garanciát nyújtanak arra, hogy az aláírásgyűjtő ívet aláíró választópolgár eredményesen támogassa a kérdés országos népszavazásra bocsátását. Ezért fokozott jelentősége van az aláírásgyűjtő ív törvényességének, annak, hogy az aláírásgyűjtő ív a legapróbb részletekig megfeleljen a törvény formai előírásainak is” [49/2008. (IV. 22.) AB határozat, ABH 2008. április, 488, 490.]. A Ve. 118. §-a pontosan meghatározza, hogy mit kell tartalmaznia az országos népszavazás kezdeményezésére szolgáló aláírásgyűjtő ívnek. Annak érdekében, hogy az aláírásgyűjtő ív mindenben

megfeleljen a törvényben szabályozott tartalmi követelményeknek, az R. mellékletében kötelezően alkalmazandó mintaként meghatározta az országos népi kezdeményezés, illetőleg országos népszavazás kezdeményezésére irányuló aláírásgyűjtés során használható aláírásgyűjtő ív mintáját.

Azt a kifogás benyújtói sem vitatták, hogy az OVB-hez benyújtott aláírásgyűjtő ív mintapéldányán feltüntettek nevüket, személyi azonosítójukat és lakcímüket. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a benyújtott aláírásgyűjtő ív mintapéldánya emiatt nem felel meg a vonatkozó jogszabályi előírásoknak, ezért a 219/2008. (VII. 16.) OVB határozatot, az abban foglalt indoklás szerint helybenhagyta.

Tekintettel arra, hogy az OVB eljárásával kapcsolatos kifogás a határozat tartalmát nem érintette, ezért annak vizsgálatát az Alkotmánybíróság mellőzte.

Az Alkotmánybíróság e határozatának közzétételét az OVB határozatának a Magyar Közlönyben történt közzétételére tekintettel rendelte el.

Dr. Paczolay Péter s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

Dr. Balogh Elemér s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bragyova András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Holló András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kovács Péter s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Lenkovics Barnabás s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lévy Miklós s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Trócsányi László s. k.,
alkotmánybíró

Az Alkotmánybírósági ügyszám: 976/H/2008.

Dr. Holló András alkotmánybíró párhuzamos indoklása

Az Országos Választási Bizottság 218–219/2008. (VII. 16.) OVB határozataiban és a 222–223/2008. (VII. 16.) OVB határozatokban két-két egymással szorosan összefüggő kérdésben tagadta meg országos népi kezdeményezésre és országos népszavazás kezdeményezésére irányuló aláírásgyűjtő ív mintapéldányának hitelesítését. A határozatok indoklásában kifejtett jogi állásponttal – önmagában – egyetértek. De álláspontom szerint az Alkotmánybíróságnak nem csak külön-külön, hanem összefüggésükben is vizsgálnia kellett volna a kezdeményezéseket, és a határozatot a rendeltetésellenes joggyakorlásnak a 18/2008. (III. 12.) AB határozatban kidolgozott mérceje alapján kellett volna indokolnia.

A párhuzamos indokolás kifejtését a 218/2008. (VII. 16.) OVB határozat felülvizsgálatáról rendelkező 975/H/2008. számú határozathoz csatoltam.

Dr. Holló András s. k.,
alkotmánybíró

Az Alkotmánybíróság 150/2008. (XII. 3.) AB határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottságnak országos népi kezdeményezés aláírásgyűjtő ív mintapéldányának, illetve az azon szereplő kérdés hitelesítésével kapcsolatban hozott határozata ellen benyújtott kifogás tárgyában meghozta a következő

határozatot:

Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság 222/2008. (VII. 16.) OVB határozatát helybenhagyja.

Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

INDOKOLÁS

I.

1. Az Országos Választási Bizottság (a továbbiakban: OVB) a 222/2008. (VII. 16.) OVB határozatával megtagadta egy országos népi kezdeményezés aláírásgyűjtő ívének hitelesítését. Az aláírásgyűjtő íven a következő kérdés szerepelt: „Kezdeményezzük, hogy az Országgyűlés alkosson törvényt a választási bizottságok jogi személyiségéről.” Az OVB az indokolásában arra hivatkozott, hogy az aláírásgyűjtő ív nem felel meg a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 118. § (3)–(5) bekezdéseiben megfogalmazott követelményeknek és eltér a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvénynek az országos népszavazási kezdeményezésen és az országos népi kezdeményezésen történő végrehajtásáról szóló 11/2008. (III. 1.) ÖTM rendelet (a továbbiakban: R.) mellékletében megállapított aláírásgyűjtőív mintájától, mivel az aláírásgyűjtő ív mintapéldányán már szerepelnek személyes adatok.

2. A 222/2008. (VII. 16.) OVB határozat a Magyar Közlöny 2008. évi 105. számában, 2008. július 18-án je-

lent meg. A Ve. 130. § (1) bekezdése szerint az OVB-nek az aláírásgyűjtő ív, illetőleg a konkrét kérdés hitelesítésével kapcsolatos döntése elleni kifogást a határozat közzétételét követő tizenöt napon belül lehet benyújtani. A határozat ellen 2008. július 29-én a kezdeményezők nyújtottak be kifogást.

A kifogás benyújtói szerint az R. melléklete nem tartalmazza, hogy a rovatokat a kezdeményező vagy a kezdeményezést támogató tölti-e ki. Az aláírásgyűjtő ív mintapéldányán az. 1. és 2. sorszámú rovatban, mint kezdeményezők tüntették fel adataikat. Álláspontjuk szerint, mivel még nincs hitelesített aláírásgyűjtő ív, szóba sem kerülhet, hogy megkezdték volna az aláírások gyűjtését.

A kifogás benyújtói sérelmezték továbbá, hogy az OVB ülésének a honlapon közzétett meghívója nem felelt meg a Ve. vonatkozó rendelkezéseinek. A napirendben ugyanis ez a kérdés nem szerepelt, így annak tárgyalásáról nem szerezhettek tudomást és nem állt módjukban az ülésen megjelenni és nyilatkozataikat megtenni sem, ami a konkrét jogszabálysértésen túl a Ve. 3. § c) pontjában foglalt esélyegyenlőség elvét is sérti. Minderre tekintettel kérték az OVB kifogásolt határozatának megsemmisítését és az OVB új eljárás lefolytatására való kötelezését.

II.

A kifogás nem megalapozott.

1. A jelen ügyben az Alkotmánybíróság hatáskörét az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény 1. § h) pontja alapján a Ve. 130. §-a határozza meg. Az Alkotmánybíróság eljárása jogorvoslati eljárás, ezért az Alkotmánybíróság a kifogásban foglaltak alapján azt vizsgálja, hogy az OVB az aláírásgyűjtő ív hitelesítésének megtagadása során az Alkotmánynak és az irányadó törvényeknek megfelelően járt-e el [63/2002. (XII. 3.) AB határozat, ABH 2002, 342, 344.]. Az Alkotmánybíróság e hatáskörében eljárva is alkotmányos jogállásával és rendeltetésével összhangban látja el feladatát [25/1999. (VII. 7.) AB határozat, ABH 1999, 251, 256.].

2. Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint az országos népszavazás és ekként a népi kezdeményezés tekintetében is különös jelentősége van az aláírásgyűjtő ív törvényességének, annak, hogy az aláírásgyűjtő ív a legapróbb részletekig megfeleljen a törvény formai előírásainak [49/2008. (IV. 22.) AB határozat, ABH 2008. április, 488, 490.]. A Ve. 131. §-a értelmében az országos népi kezdeményezés során a Ve. 117–121. §-ait és a 130. § (1) és (3) bekezdésének rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni. A Ve. 118. §-a pedig pontosan meghatározza, hogy mit kell tartalmaznia az aláírásgyűjtő ívnek. Annak érdekében, hogy az aláírásgyűjtő ív mindenben megfeleljen a törvényben szabályozott tartalmi követelményeknek, az R. mellékletében kötelezően alkalmazandó mintaként meghatározta az országos népi kezdeményezés, illetőleg

országos népszavazás kezdeményezésére irányuló aláírás-gyűjtés során használható aláírásgyűjtő ív mintáját.

Azt a kifogás benyújtói sem vitatták, hogy az OVB-hez benyújtott aláírásgyűjtő ív mintapéldányának az aláírás gyűjtésére szolgáló első két sorát kitöltötték és aláírták. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a benyújtott aláírásgyűjtő ív mintapéldánya emiatt nem felel meg a vonatkozó jogszabályi előírásoknak, ezért a 222/2008. (VII. 16.) OVB határozatot, az abban foglalt indokolás szerint helybenhagyta.

Tekintettel arra, hogy az OVB eljárásával kapcsolatos kifogás a határozat tartalmát nem érintette, ezért annak vizsgálatát az Alkotmánybíróság mellőzte.

Az Alkotmánybíróság e határozatának közzétételét az OVB határozatának a Magyar Közlönyben történt közzétételére tekintettel rendelte el.

Dr. Paczolay Péter s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

Dr. Balogh Elemér s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bragyova András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Holló András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kovács Péter s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Lenkovics Barnabás s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lévay Miklós s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Trócsányi László s. k.,
alkotmánybíró

Az Alkotmánybírósági ügyszám: 979/H/2008.

Dr. Holló András alkotmánybíró párhuzamos indokolása

Az Országos Választási Bizottság 218–219/2008. (VII. 16.) OVB határozataiban és a 222–223/2008. (VII. 16.) OVB határozatokban két-két egymással szorosan összefüggő kérdésben tagadta meg országos népi kezdeményezésre és országos népszavazás kezdeményezésére irányuló aláírásgyűjtő ív mintapéldányának hitelesítését. A határozatok indokolásában kifejtett jogi állásponttal – önmagában – egyetértek. De álláspontom szerint az Alkotmánybíróságnak nem csak külön-külön, hanem összefüggésükben is vizsgálnia kellett volna a kezdeményezéseket, és a határozatot a rendeltetésellenes joggyakorlásnak a 18/2008. (III. 12.) AB határozatban kidolgozott mérceje alapján kellett volna indokolnia.

A párhuzamos indokolás kifejtését a 218/2008. (VII. 16.) OVB határozat felülvizsgálatáról rendelkező 975/H/2008. számú határozathoz csatoltam.

Dr. Holló András s. k.,
alkotmánybíró

Az Alkotmánybíróság 151/2008. (XII. 3.) AB határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottságnak országos népi kezdeményezés aláírásgyűjtő ív mintapéldányának, illetve az azon szereplő kérdés hitelesítésével kapcsolatban hozott határozata ellen benyújtott kifogás tárgyában – *dr. Holló András* alkotmánybíró párhuzamos indokolásával – meghozta a következő

határozatot:

Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság 223/2008. (VII. 16.) OVB határozatát helybenhagyja.

Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

INDOKOLÁS

I.

1. Az Országos Választási Bizottság (a továbbiakban: OVB) a 223/2008. (VII. 16.) OVB határozatával megtagadta egy országos népi kezdeményezés aláírásgyűjtő ívének hitelesítését. Az aláírásgyűjtő íven a következő kérdés szerepelt: „Kezdeményezzük, hogy az Országgyűlés alkotson törvényt arról, hogy a választási bizottságok üléséről készült jegyzőkönyvet a választási bizottság hozza nyilvánosságra.” Az OVB az indokolásában arra hivatkozott, hogy az aláírásgyűjtő ív nem felel meg a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 118. § (3)–(5) bekezdéseiben megfogalmazott követelményeknek és eltér a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvénynek az országos népszavazási kezdeményezésen és az országos népi kezdeményezésen történő végrehajtásáról szóló 11/2008. (III. 1.) ÖTM rendelet (a továbbiakban: R.) mellékletében megállapított aláírásgyűjtőív mintájától, mivel az aláírásgyűjtő ív mintapéldányán már szerepelnek személyes adatok.

2. A 223/2008. (VII. 16.) OVB határozat a Magyar Közlöny 2008. évi 105. számában, 2008. július 18-án jelent meg. A Ve. 130. § (1) bekezdése szerint az OVB-nek az aláírásgyűjtő ív, illetőleg a konkrét kérdés hitelesítésével kapcsolatos döntése elleni kifogást a határozat közzétételét követő tizenöt napon belül lehet benyújtani. A határozat ellen 2008. július 29-én a kezdeményezők nyújtottak be kifogást.

A kifogás benyújtói szerint az R. melléklete nem tartalmazza, hogy a rovatokat a kezdeményező vagy a kezdeményezést támogató tölti-e ki. Az aláírásgyűjtő ív mintapéldányán az 1. és 2. sorszámú rovatban, mint kezdeményezők tüntették fel adataikat. Álláspontjuk szerint, mivel még nincs hitelesített aláírásgyűjtő ív, szóba sem kerülhet, hogy megkezdtek volna az aláírások gyűjtését.

A kifogás benyújtói sérelmezték továbbá, hogy az OVB ülésének a honlapon közzétett meghívója nem felelt meg a Ve. vonatkozó rendelkezéseinek. A napirendben ugyanis ez a kérdés nem szerepelt, így annak tárgyalásáról nem szerezhettek tudomást és nem állt módjukban az ülésen megjelenni és nyilatkozataikat megtenni sem, ami a konkrét jogszabálysértésen túl a Ve. 3. § c) pontjában foglalt esélyegyenlőség elvét is sérti. Minderre tekintettel kérték az OVB kifogásolt határozatának megsemmisítését és az OVB új eljárás lefolytatására való kötelezését.

II.

A kifogás nem megalapozott.

1. A jelen ügyben az Alkotmánybíróság hatáskörét az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény 1. § h) pontja alapján a Ve. 130. §-a határozza meg. Az Alkotmánybíróság eljárása jogorvoslati eljárás, ezért az Alkotmánybíróság a kifogásban foglaltak alapján azt vizsgálja, hogy az OVB az aláírásgyűjtő ív hitelesítésének megtagadása során az Alkotmánynak és az irányadó törvényeknek megfelelően járt-e el [63/2002. (XII. 3.) AB határozat, ABH 2002, 342, 344.]. Az Alkotmánybíróság e hatáskörében eljárva is alkotmányos jogállásával és rendeltetésével összhangban látja el feladatát [25/1999. (VII. 7.) AB határozat, ABH 1999, 251, 256.].

2. Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint az országos népszavazás és ekként a népi kezdeményezés tekintetében is különös jelentősége van az aláírásgyűjtő ív törvényességének, annak, hogy az aláírásgyűjtő ív a legapróbb részletekig megfeleljen a törvény formai előírásainak [49/2008. (IV. 22.) AB határozat, ABH 2008. április, 488, 490.]. A Ve. 131. §-a értelmében az országos népi kezdeményezés során a Ve. 117–121. §-ait és a 130. § (1) és (3) bekezdésének rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni. A Ve. 118. §-a pedig pontosan meghatározza, hogy mit kell tartalmaznia az aláírásgyűjtő ívnek. Annak érdekében, hogy az aláírásgyűjtő ív mindenben megfeleljen a törvényben szabályozott tartalmi követelményeknek, az R. mellékletében kötelezően alkalmazandó mintaként meghatározta az országos népi kezdeményezés, illetőleg országos népszavazás kezdeményezésére irányuló aláírásgyűjtés során használható aláírásgyűjtő ív mintáját.

Azt a kifogás benyújtói sem vitatták, hogy az OVB-hez benyújtott aláírásgyűjtő ív mintapéldányának az aláírás

gyűjtésére szolgáló első két sorát kitöltötték és aláírták. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a benyújtott aláírásgyűjtő ív mintapéldánya emiatt nem felel meg a vonatkozó jogszabályi előírásoknak, ezért a 223/2008. (VII. 16.) OVB határozatot, az abban foglalt indokolás szerint helybenhagyta.

Tekintettel arra, hogy az OVB eljárásával kapcsolatos kifogás a határozat tartalmát nem érintette, ezért annak vizsgálatát az Alkotmánybíróság mellőzte.

Az Alkotmánybíróság e határozatának közzétételét az OVB határozatának a Magyar Közlönyben történt közzétételére tekintettel rendelte el.

Dr. Paczolay Péter s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

Dr. Balogh Elemér s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bragyova András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Holló András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kovács Péter s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Lenkovich Barnabás s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lévy Miklós s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Trócsányi László s. k.,
alkotmánybíró

Az Alkotmánybírósági ügyszám: 980/H/2008.

Dr. Holló András alkotmánybíró párhuzamos indokolása

Az Országos Választási Bizottság 218–219/2008. (VII. 16.) OVB határozataiban és a 222–223/2008. (VII. 16.) OVB határozatokban két-két egymással szorosan összefüggő kérdésben tagadta meg országos népi kezdeményezésre és országos népszavazás kezdeményezésére irányuló aláírásgyűjtő ív mintapéldányának hitelesítését. A határozatok indokolásában kifejtett jogi állásponttal – önmagában – egyetértek. De álláspontom szerint az Alkotmánybíróságnak nem csak külön-külön, hanem összefüggésükben is vizsgálnia kellett volna a kezdeményezéseket, és a határozatot a rendeltetésellenes joggyakorlásnak a 18/2008. (III. 12.) AB határozatban kidolgozott mérceje alapján kellett volna indokolnia.

A párhuzamos indokolás kifejtését a 218/2008. (VII. 16.) OVB határozat felülvizsgálatáról rendelkező 975/H/2008. számú határozathoz csatoltam.

Dr. Holló András s. k.,
alkotmánybíró

VIII. Az Országgyűlés, a köztársasági elnök, a Kormány és a Kormány tagjainak határozatai

Az Országgyűlés határozatai

Az Országgyűlés 123/2008. (XII. 3.) OGY határozata

**az Országgyűlés bizottságainak létrehozásáról,
tisztviselőinek és tagjainak megválasztásáról
szóló 14/2006. (V. 31.) OGY határozat
módosításáról***

Az Országgyűlés bizottságainak létrehozásáról, tisztviselőinek és tagjainak megválasztásáról szóló 14/2006. (V. 31.) OGY határozat a következők szerint módosul:

Az Országgyűlés

az Egészségügyi bizottságba
Tukacs István helyett
Fetser Jánost,

a Gazdasági és informatikai bizottságba
Molnár Gyula helyett
Alexa Györgyöt,

a Költségvetési, pénzügyi és számvevőszéki bizottságba
Tukacs István helyett
Botka Lajosnét,

az Önkormányzati és területfejlesztési bizottságba
Varju László helyett
Molnár Gyulát

a bizottság tagjává

megválasztja.

Dr. Szili Katalin s. k.,
az Országgyűlés elnöke

Nyakó István s. k.,
az Országgyűlés jegyzője az

Dr. Szűcs Lajos s. k.,
Országgyűlés jegyzője

Az Országgyűlés 124/2008. (XII. 3.) OGY határozata

**a Magyar Honvédség önkéntes tartalékos
rendszerének felülvizsgálatáról szóló
80/2008. (VI. 13.) OGY határozat alapján
elvégzett vizsgálat elfogadásáról és a kapcsolódó
feladatokról***

1. Az Országgyűlés elfogadja a Magyar Honvédség önkéntes tartalékos rendszerének felülvizsgálatáról szóló 80/2008. (VI. 13.) OGY határozat alapján elvégzett vizsgálat eredményeként megfogalmazott megállapításokat és az önkéntes tartalékos rendszer további fejlesztésének irányaira megfogalmazott javaslatokat.

2. Az Országgyűlés egyetért, hogy a rendszer fejlesztése ütemezetten, több lépcsőben kerüljön sor, egyben felhívja a Kormányt, hogy a javaslatok megvalósítása érdekében:

– a többletforrások bevonását nem igénylő, hatáskörébe tartozó intézkedéseket 2009. december 31-ig tegye meg;

– terjesszen elő törvényjavaslat-csomagot olyan számvetéssel, hogy a kapcsolódó jogi környezet módosítására több ütemben, legkésőbb 2011. december 31-ig sor kerüljön.

Dr. Szili Katalin s. k.,
az Országgyűlés elnöke

Nyakó István s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

Dr. Szűcs Lajos s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

Az Országgyűlés 125/2008. (XII. 3.) OGY határozata

**a Magyar Köztársaság polgárai személyes adatainak
biztonságát, valamint egyes állami szerveket,
közszerelőket érintő információszerzési,
vagy más néven „árnyék-titkosszolgálati” botrány
körülményeit és az ügy kezelésének anomáliáit
vizsgáló bizottság létrehozásáról****

2008. szeptember 12-én Szilvássy György, a polgári nemzetbiztonsági szolgálatokat irányító miniszter kezdeményezésére összeült a Nemzetbiztonsági Kabinet, mert –

* A határozatot az Országgyűlés a 2008. december 1-jei ülésnapján fogadta el.

* A határozatot az Országgyűlés a 2008. december 1-jei ülésnapján fogadta el.

** A határozatot az Országgyűlés a 2008. december 1-jei ülésnapján fogadta el.

mint megtudhattuk az ülést követően kiadott közleményből – egy „titkos hálózat működtetői megkísérelték a behatolást az elektronikus kormányzati gerinchálózathoz kapcsolódó egyes kormányzati szervek információs rendszerébe, veszélyeztetve ezzel e szervek törvényes és biztonságos működését”.

Szilvási György miniszter arról tájékoztatta a kabinettet, hogy egy, a Nemzetbiztonsági Hivatal (NBH) látókörébe került biztonsági vállalkozás eredeti rendeltetésétől eltérően „internetes kapcsolattartásra és információgyűjtésre alkalmas titkos hálózatot hozott létre”. „Ezt széles körű jogosulatlan titkos adatgyűjtésre – gyanú szerint egyebek közt minősített információk megszerzésére – használták fel”.

A tájékoztatás szerint az ügyben az NBH főigazgatója szeptember 10-én tett feljelentést a rendőrségen „számítástechnikai rendszer és adatok elleni bűncselekmény, államtitoksértés, valamint más cselekmények gyanúja miatt”, a nyomozás során a Nemzeti Nyomozó Iroda (NNI) még aznap a cég telephelyén, illetve magánszemélyeknél számítástechnikai eszközöket foglalt le.

Ugyancsak 2008. szeptember 12-én Dávid Ibolya, az MDF elnöke sajtótájékoztatón mutatott be egy hozzá ismeretlen forrásból eljutott hangfelvételt.

Azóta egyre több – gyakran nem csak a forrását, de a tartalmát tekintve is ellenőrizhetetlen – információ került nyilvánosságra az ügy kapcsán.

A Magyar Köztársaság polgárai személyes adatainak biztonságát, valamint egyes állami szerveket, közszereplőket érintő információszerzési, vagy más néven „árnyék-titkosszolgálati” botrány kiterjedését illetően nem látunk, nem láthatunk tisztán.

A felmerült kérdések tisztázása érdekében:

I. Az Országgyűlés a Házszabály 34. §-ának (1) bekezdése alapján vizsgálóbizottságot hoz létre a Magyar Köztársaság polgárai személyes adatainak biztonságát, valamint egyes állami szerveket, közszereplőket érintő információszerzési, vagy más néven „árnyék-titkosszolgálati” botrány körülményeit és az ügy kezelésének anomáliáit vizsgáló bizottság elnevezéssel.

II. A vizsgálat tárgya különösen a következő kérdések megválaszolása:

1. Az ügy kapcsán látókörbe került cég az UD Zrt., továbbá a vezetői által működtetett cégcsoport tevékenysége mire irányult? Mekkora hálózatot épített ki, és milyen célra használta a cégcsoportot a vezetés?

2. Milyen szolgáltatásokat, milyen céllal, milyen megrendelői kör részére biztosított az UD-cégcsoport? Voltak-e kiemelt ügyfelei, megrendelői a „céznek”?

3. A cégcsoport által gyűjtött különböző információk esetében kizárható-e, hogy a megrendelők tudták volna, hogy a kért, és megkapott információk részben, vagy jelentős részben jogsértő módon szerezhető be?

4. Milyen eszközrendszer, illetve technikai eszközök állnak, álltak az UD Zrt., illetve a vezetői által működtetett cégcsoport számára információk megszerzésére, adatgyűjtésre, tárolásra? Az eszközök beszerzése, az információs hálózat kiépítése, működtetése, üzemeltetése történhet-e legális csatornákon keresztül, a vonatkozó jogszabályok betartásával?

5. Tettén érhető-e, hogy a Magyar Köztársaság különböző intézményei, hivatalos szervei adatállományához, különösen minősített információkhoz, személyes adatokhoz kívánt hozzáférni a cégcsoport? Mennyiben volt eredményes ez irányú tevékenysége?

6. Beépültek-e olyan szervezetekbe a cégcsoport tagjai, mint az NBH, VPOP, APEH, valamint különböző rendőri szervek?

7. Létrejöttekor, illetve később működése során kapott-e közvetlen, vagy közvetett támogatást a Nemzetbiztonsági Hivaltól, illetve annak vezetőitől, vagy más hatóságoktól, szervektől?

8. Vizsgálta-e az NBH az ügy kipattanása óta, hogy a hivatal munkatársai, tisztségviselői közül kik tartottak kapcsolatot az UD Zrt.-vel, kik oszthattak meg és cserélhettek információt az UD Zrt. vezetőivel és munkatársaival, különös tekintettel az egykor rendőrségi és nemzetbiztonsági állományba tartozó személyekre vonatkozóan?

9. Az NBH esetében kötik-e megfelelő szabályok a leszerelt, nyugdíjba vonult egykori munkatársakat? Amennyiben léteznek ilyen írott, vagy íratlan normák, ellenőrzik-e betartásukat megfelelő hatékonysággal, ha rendre előfordul, hogy az NBH egykori tisztjei és vezető munkatársai különböző bűncselekmények gyanújába keverednek?

10. A magánnyomozó cégek felügyeletét ellátó rendőrség az UD Zrt. tevékenységét ellenőrizte-e az elmúlt évek során, s ha igen milyen eredménnyel? Amennyiben nem vizsgálta, akkor ennek mi volt az oka?

11. Álltak-e megrendelői viszonyban az UD cégcsoporttal, vagy információszerzési céllal adtak-e feladatot országgyűlési képviselők a cégcsoport vezetőinek?

12. A Nemzetbiztonsági Hivatal vezetőjének külföldi utazásaival, találkozóiival kapcsolatos információkat jogszerűen beszerezhet-e egy magánnyomozó cég?

13. Lehetséges-e az NBH vezetője vagy bármely vezető munkatársa tekintetében az utazásokra, találkozókra vonatkozó adatokat teljesen nyílt információszerzéssel megszerezni úgy, hogy közben senki sem sért állam-, illetve szolgálati titkot, és nem kezel jogosulatlanul személyes adatokat?

14. Demeter Ervinnek, mint a területért felelős korábbi miniszternek, valamint a Nemzetbiztonsági bizottság tagjának hivatalból tudnia kellett-e, hogy az általa kért információk megszerzése jogszerűen, titoksértés nélkül megvalósítható-e vagy sem?

15. Országgyűlési képviselő, vagy konkrétan az Országgyűlés Nemzetbiztonsági bizottságának tagja esetében, ha telefonlehallgatás érintettjévé válik, akkor milyen eljárást követnek az illetékesek? Kinek tartoznak ilyenkor jelentési kötelezettséggel a műveletben részt vevő „közszolgák”? Mi a teendő akkor, ha megállapítható, hogy az érintett képviselő nem részese semmilyen bűncselekménynek, és mi a teendő akkor, mikor ennek megítélése nem egyértelmű, vagy még inkább felmerül a gyanú, hogy a képviselő jogsértő magatartást követ? Köteles-e figyelmeztetni az országgyűlési képviselőt, vagy az illetékes bizottságot az NBH vezetése, ha a képviselő nyilvánvalóan jóhiszeműen ápol kapcsolatot olyan személlyel, aki bűncselekmény elkövetésével megalapozottan gyanúsítható, vagy éppen ennek alátámasztására zajló műveleti tevékenység célpontja?

16. Hogyan jutott az MDF elnöke a hangfelvételhez?

17. Ki tudta, illetve kik és milyen céllal tudták befolyásolni titkosszolgálati eszközökkel, illetve lehallgatás útján beszerzett információkkal befolyásolni egy párt elnökválasztási kampányát?

18. Az MDF elnökéhez ismeretlen körülmények között került CD-n lévő hanganyag megismerése után Dávid Ibolya kellő körültekintéssel és jogszerűen járt-e el, amikor azt nyilvánosságra hozta?

19. Meggyőződött-e, s ha igen miként a volt igazságügy-miniszter a hangfelvétel „eredetiségéről”, az elhangzottak valóságtartalmáról, mielőtt a nyilvánosság elé tárta?

20. Az a hanganyag, amit Dávid Ibolya közzétett, azonos-e azzal a lehallgatási dokumentummal, amit Szilvássy György miniszter a Nemzetbiztonsági bizottság szocialista tagjainak – egy informális beszélgetés keretében – átadott, illetve a bizottság titkárságán keresztül a bizottság többi tagjának is eljuttatott?

21. Minősített adatként kezelt dokumentum volt-e a Dávid Ibolya által közzétett lehallgatási dokumentum? Ha igen, milyen minősítéssel bírt, és mikor ki, és milyen indokkal oldotta fel a minősítését?

22. Hogyan kezelte az UD célcsoportra vonatkozó felderítés során a külső engedélyhez kötött titkos adatgyűjtés (telefonlehallgatás) során beszerzett adatokat az NBH? Ki mikor rendelkezett azok minősítéséről, minősítésének feloldásáról?

23. Milyen engedélyezési eljárás előzte meg a lehallgatásokat? Valamennyi telefonlehallgatás útján beszerzett adat rögzítése, tárolása (megtartása) törvényes volt-e?

24. Jogszerűen és kellő körültekintéssel járt-e el a miniszter, amikor az ügy kapcsán a szükséges, és elégséges tájékoztatáson túl, a rendelkezésére álló bizonyítékokat, információkat sokszorosította, és eljuttatta a Nemzetbiztonsági bizottság tagjainak?

25. Indokolt volt-e az információk adathordozón, papíron történő átadása, illetve játszott, játszhatott-e szerepet

mindez abban, hogy később az ügy kapcsán rögzített lehallgatások felkerültek az internetre?

26. Kellő körültekintéssel, gondossággal kezelték-e a rendelkezésükre álló információkat azok az országgyűlési képviselők, akik tájékoztatást, továbbá konkrét adatokat, dokumentumokat kaptak adathordozón Szilvássy György minisztertől?

27. Történt-e megelőző intézkedés az NBH-nál, valamint a büntetőeljárásban részt vevő más szerveknél annak érdekében, hogy bizalmas adatok (személyes adatok, államtitkok és szolgálati titkok, nem nyilvános adatok) ne kerüljenek a nyilvánosság elé?

28. Miért nem a nyomozóhatóságok hozzák nyilvánosságra az ügy megértéséhez szükséges információkat, és miért nem akkor állnak elő a kellő számú, megalapozott bizonyítékkal, amikor ezt a nyomozati cselekmény állása indokolta teszi?

29. Az eddigi kiszivárgások mennyiben akadályozzák az ügyben indított büntetőeljárás korrekt lefolytatását? Kimondható-e, hogy a kikerült információk nem sértették a nyomozás érdekeit, illetve megnevezett, vagy beazonosítható személyek jogait? A nyilvánosságra került információkkal kapcsolatosan történt-e visszaélés személyes adatokkal?

30. Az NBH, illetve a különböző, a nyomozásban részt vevő szervek betartották-e a vonatkozó büntetőeljárási és adatkezelési szabályokat eljárásuk során?

31. A nyilvánosságra került és egyértelműen a nyomozóhatóságoktól kikerült információk kapcsán felmerül a kérdés: az ügy kirobbanása óta a különböző nyomozásban részt vevő, közreműködő szervek (rendőrség, ügyészség, NBH) felelős vezetői megtették-e mindent azért, hogy az információk kikerülését megakadályozzák, és a felelősöket megtalálják, a felelősséget megállapítsák?

32. Indított-e vizsgálatot, illetve fellépett-e kellő határozottsággal ebben a tárgykörben a nyomozás során keletkezett információk, személyes adatok nyilvánosságra kerülésével szemben a legfőbb ügyész, az országos rendőrfőkapitány, valamint a két illetékes miniszter: Draskovits Tibor, és Szilvássy György?

III. A vizsgálóbizottság maga határozza meg eljárási rendjét és vizsgálati módszereit.

IV. A vizsgálóbizottság tevékenységéről jelentést készít, melynek tartalmaznia kell

- a) a bizottság feladatát,
- b) a bizottság által meghatározott eljárási rendet és vizsgálati módszereket,
- c) a bizottság ténybeli és jogi megállapításait,
- d) annak bemutatását, hogy megállapításait milyen bizonyítékokra alapította,
- e) a vizsgálat által érintett szerv(ek) vagy személy(ek) észrevételeit a lefolytatott vizsgálat módszereire és megállapításaira vonatkozóan,

f) javaslatot az esetlegesen szükséges intézkedésekre.
A jelentés előterjesztője – a bizottság esetleges megszűnését követően is – a bizottság elnöke.

V. A vizsgálóbizottság 12 tagból áll, tagjai országgyűlési képviselők. A tagokra a képviselőcsoportok vezetői tesznek ajánlást a következők szerint:

MSZP	6 tag
Fidesz – Magyar Polgári Szövetség	3 tag
KDNP	1 tag
SZDSZ	1 tag
MDF	1 tag

VI. A bizottság elnökének, alelnökének és tagjainak megválasztására a képviselőcsoportok vezetőinek javaslata alapján a Házbizottság terjeszt elő javaslatot az Országgyűlésnek, amelyről az vita nélkül határoz. A bizottság elnökére az ellenzéki, alelnökére a kormánypárti képviselőcsoportok a bizottsági tagságra jelöltek köréből terjesztenek elő javaslatot. A bizottság tagja csak olyan országgyűlési képviselő lehet, akinek a törvényben előírt nemzetbiztonsági ellenőrzése megtörtént.

VII. A bizottság megbízatása kiterjed minden, az e határozat II. pontjában szereplő kérdéseket érintő vizsgálatra, és az ennek alapján szükséges intézkedésekre, javaslatlétre. A bizottság a munkája során a feladatával összefüggésben meghallgatásokat tarthat, iratokat kérhet be. A kért adatokat mindenki köteles a bizottság rendelkezésére bocsátani, illetőleg mindenki köteles a bizottság előtt megjelenni. A vizsgálóbizottság tagja külön engedély nélkül jogosult az államtitok megismerésére, ha a bizottság létrehozásáról szóló országgyűlési határozat az államtitokkör megfelelő pontjának meghatározásával a felhatalmazást megadta; a bizottság, illetve tagjai erre figyelemmel jogosultak megismerni az államtitokról és a szolgálati titokról szóló 1995. évi LXV. törvény 1. sz. mellékletében a különös adatfajták körében a 46., 98., 99., 107., 108., 109., 110., 112., 114., 115. és 121. pontokban jelzett adatokat.

VIII. A bizottság személyes adatot (Avtv. 2. § 1. pont) csak az érintett hozzájárulásával vagy törvény felhatalmazása alapján kezelhet. Kétség esetén a személyes adatok kezelése tárgyában a bizottság köteles kikérni az adatvédelmi biztos állásfoglalását.

IX. A bizottság feladatának ellátásához szakértőket vehet igénybe. Működésének költségeit az Országgyűlés fedezi költségvetéséből.

X. A bizottság megbízatása feladatának elvégzéséig, de legfeljebb a bizottság alakuló ülésétől számított 180 napig tart.

Dr. Szili Katalin s. k.,
az Országgyűlés elnöke

Nyakó István s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

Dr. Szűcs Lajos s. k.,
az Országgyűlés jegyzője

A köztársasági elnök határozatai

A köztársasági elnök 243/2008. (XII. 3.) KE határozata

penzügyőr dandártábornok szolgálati viszonyának megszűnéséről és nyugállományba helyezéséről

Az Alkotmány 30/A. §-a (1) bekezdésének i) pontjában biztosított jogkörömben, a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény (Hszt). 59. § (1) bekezdése alapján a pénzügyminiszter előterjesztésére megállapítom, hogy *Laczó László* pénzügyőr dandártábornok szolgálati viszonya 2008. november 30-án megszűnik, és őt egyúttal 2008. december 1-jei hatállyal nyugállományba helyezem.

Budapest, 2008. november 21.

Sólyom László s. k.,
köztársasági elnök

Ellenjegyzem:

Budapest, 2008. november 25.

Dr. Veress János s. k.,
penzügyminiszter

KEH ügyszám: IV-6/05056/2008.

A köztársasági elnök 244/2008. (XII. 3.) KE határozata

kitüntetés viselésének engedélyezéséről

A külügyminiszter előterjesztésére a Magyar Köztársaság kitüntetéseiről szóló 1991. évi XXXI. törvény 2. § (3) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján engedélyezem Aleksander Kwaśniewski, a Lengyel Köztársaság elnöke által *dr. Incze Béla* részére adományozott „Lengyel Köztársasági Érdemrend Lovagkeresztje” kitüntetés viselését.

Budapest, 2008. november 12.

Sólyom László s. k.,
köztársasági elnök

Ellenjegyzem:

Budapest, 2008. november 17.

Dr. Göncz Kinga s. k.,
külgügyminiszter

KEH ügyszám: VIII-4/04895/2008.

**A köztársasági elnök
245/2008. (XII. 3.) KE
határozata**

kitüntetés adományozásáról

Az Alkotmány 30/A. § (1) bekezdése*j)* pontja, valamint a Magyar Köztársaság kitüntetéseiéről szóló 1991. évi XXXI. törvény 2. § (1) bekezdése alapján a miniszterelnök előterjesztésére

a nemzetközi normáknak megfelelő stratégiai kőolaj és kőolajtermék készletezési rendszer kialakítása és működtetése érdekében végzett tevékenysége elismeréseként

dr. Csernák Józsefnek, a Magyar Szénhidrogén Készletező Szövetség vezérigazgatójának a

**MAGYAR KÖZTÁRSASÁGI ÉRDEMREND
LOVAGKERESZTJE
(polgári tagozata)**

kitüntetést adományozom.

Budapest, 2008. november 26.

Sólyom László s. k.,
köztársasági elnök

Ellenjegyzem:

Gyurcsány Ferenc s. k.,
miniszterelnök

KEH ügyszám: VIII-1/05013/2008.

Tisztelt Előfizetők!

Tájékoztatjuk Önöket, hogy a kiadónk terjesztésében levő lapokra és elektronikus kiadványokra szóló előfizetésüket folyamatosnak tekintjük. Csak akkor kell változást bejelenteniük a 2009. évre vonatkozó előfizetésre, ha a példányszámot, esetleg a címlistát módosítják, vagy új lapra szeretnének előfizetni (pontos szállítási, név- és utcacím-megjelöléssel). Értesítjük továbbá Önöket, hogy 2009. január 1-jétől – az Eitv. összevonásra vonatkozó rendelkezéseit figyelembe véve – egyes lapoknál is változásokra kell számítani. Kérjük, hogy az esetleges módosítást (cím- és példányszámváltozás) szíveskedjenek levélben vagy faxon megküldeni. Felhívjuk szíves figyelmüket, hogy a lapszállításról kizárólag az előfizetési díj beérkezését követően intézkedünk. Fontos, hogy az előfizetési díjakat a megadott 10300002-20377199-70213285 sz. számlára utalják, illetve a kiadó által kiküldött készpénz-átutalási megbízáson fizessék be. Készpénzes befizetés kizárólag a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó ügyfélszolgálatán (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6.) lehetséges. (Levélcíme: Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó, 1394 Budapest, 62. Pf. 357. Fax: 318-6668).

A 2009. évi előfizetési díjak

(Az árak az áfát tartalmazzák.)

Magyar Közlöny	151 452 Ft/év	Szociális és Munkaügyi Közlöny	39 564 Ft/év
Az Alkotmánybíróság Határozatai	27 972 Ft/év	Oktatási és Kulturális Közlöny	31 500 Ft/év
Belügyi Közlöny	39 564 Ft/év	Pénzügyi Közlöny	45 108 Ft/év
Egészségügyi Közlöny	39 564 Ft/év	Ügyészségi Közlöny	9 324 Ft/év
Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Értesítő	27 468 Ft/év	L'udové noviny	7 308 Ft/év
		Neue Zeitung	7 056 Ft/év

A MAGYAR HIVATALOS JOGSZABÁLYTÁR (DVD)

hatályos jogszabályok hivatalos számítógépes gyűjteményének 2009. évi éves előfizetési díjai

(Áraink a 20%-os áfát tartalmazzák.)

Önálló változat	97 200 Ft	25 munkahelyes hálózati változat	351 000 Ft
5 munkahelyes hálózati változat	171 600 Ft	50 munkahelyes hálózati változat	459 000 Ft
10 munkahelyes hálózati változat	216 000 Ft	100 munkahelyes hálózati változat	780 000 Ft

AZ EU-JOGSZABÁLYTÁR (DVD)

Az Európai Unió Jogszabályai gyűjteményének 2009. évi éves előfizetési díja

(Áraink a 20%-os áfát tartalmazzák.)

Önálló változat	86 400 Ft	25 munkahelyes hálózati változat	312 000 Ft
5 munkahelyes hálózati változat	156 000 Ft	50 munkahelyes hálózati változat	408 000 Ft
10 munkahelyes hálózati változat	192 000 Ft	100 munkahelyes hálózati változat	708 000 Ft

Facsimile Magyar Közlöny. A hivatalos lap 2008-as évfolyama jelenik meg CD-n az eredeti külalak megőrzésével, de könnyen kezelhetően.

Ára: 18 480 Ft + áfa.

A Magyar Közlönyt szerkeszti a Miniszterelnöki Hivatal, a Szerkesztőbizottság közreműködésével. A Szerkesztőbizottság elnöke: dr. Petrőczy József. A szerkesztésért felelős: dr. Tordai Csaba. Budapest V., Kossuth tér 1–3. Kiadja a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó. Felelős kiadó: dr. Kodala László elnök-vezérigazgató. Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6., www.mhk.hu. Telefon: 266-9290. A papíralapon terjesztett Magyar Közlöny a kormányzati portálon közzétett hiteles elektronikus dokumentum oldalhú másolata.

Előfizetésben megrendelhető a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadónál Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6., 1394 Budapest 62. Pf. 357, vagy faxon 318-6668. Előfizetésben terjeszti a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó a FAMA ZRt. közreműködésével. Telefon: 235-4554, 266-9290/240, 241 mellék. Terjesztés: tel.: 317-9999, 266-9290/245 mellék. Példányonként megvásárolható a Budapest VII., Rákóczi út 30. (bejárat a Dohány u. és Nyár u. sarkán) szám alatti Közlöny Centrumban (tel.: 321-5971, fax: 321-5275, e-mail: kozlonycentrum@mhk.hu), illetve megrendelhető a kiadó ügyfélszolgálatán (fax: 318-6668, 338-4746, e-mail: kozlonybolt@mhk.hu) vagy a www.mhk.hu/kozlonybolt internetcímen. 2008. évi éves előfizetési díj: 121 212 Ft. Egy példány ára: 250 Ft 16 oldal terjedelemtől, utána +8 oldalanként +215 Ft. A kiadó az előfizetési díj évközlési emelésének jogát fenntartja.

HU ISSN 0076—2407

08.3556 – Nyomja a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó Lajosmizsei Nyomdája. Felelős vezető: Burján Norbert igazgató.

Előfizetési bankszámlaszám: MKB Bank 10300002–20377199–70213285

